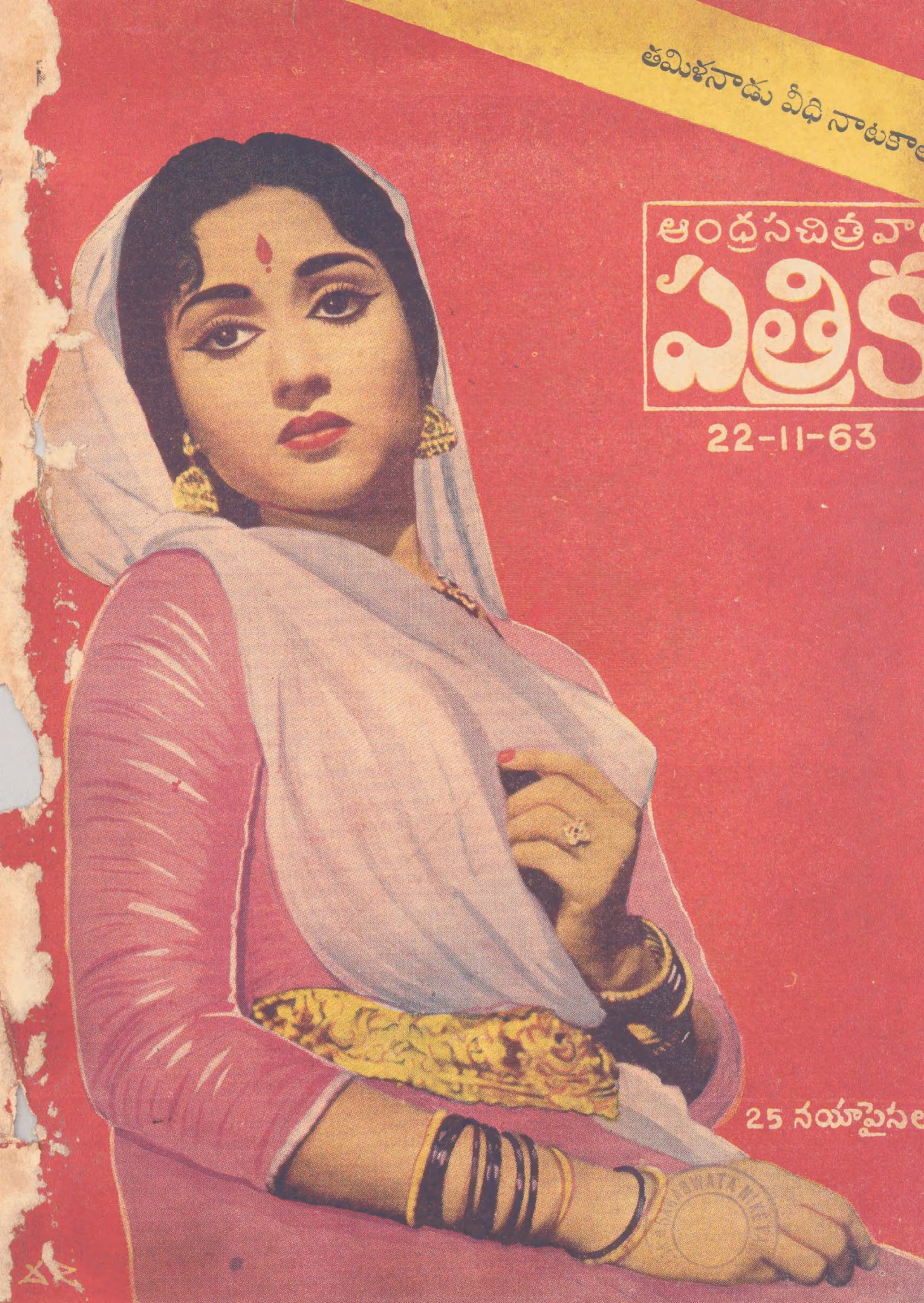

తమిళనాడు వీధి నాటకాల

ఆంధ్ర సచిత్ర వా
పత్రిక

22-11-63

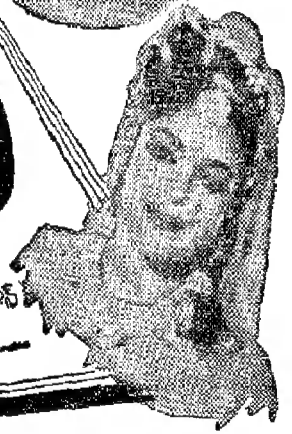
25 నయాపైసల

‘మాలిపల్లి’ ‘పాలనాగమ్మ’ల నాటికార నేడు ‘నర్తనకాల’లో తిరిగి అగుచున్నది.

Star

రాజ్యం పెట్టరే—
వర్షావళి
 (బ్రాహ్మ సోదరులు)

హనుమంతరాజు పాతాళానికి వెళ్ళి రాజ్యం చేశాడని ప్రతీతి. కిమిరారావు మాన్
 కలగజేసింది. సంగీతం నేర్పడడం వల్ల సుఖం పొందాడని ప్రతీతి.

NY 2

నటయుగ

ప్రొడక్షన్స్, శ్రీధరరావు, రాజ్యం : జైకృష్ణ కె. కామేశ్వరరావు

శా. 110-52-59

నాయనా! జాగ్రత్తగా విను-

కేసుంగా వెళ్ళిరా! బాధపడకు. నీకు ఒక ఉపాధి వస్తుంది. ఈ ట్యుటరులు బాధ్యతల్ని నీవు వహించవలసిన రోజులు వస్తాయి. నీవు యువతనరకు, యా యింట్లో గడిపినది అందుకు శిక్షగా మూతమే.

నేను బాధ్యతవంతుణ్ణి కాదు. కానీ నీకు మంచి చదువు చెప్పేరవ్వగలిగినా ఉండుకు మురిదునుంచి జ్ఞానవనస్థానం. కొద్దికొద్దిగా జీవిత భీమాలో తదా చేశాను. ఆ దశ్యే నీ చదువుకు ఉపకరించింది. అదే నీకు వా రసత్వం. ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టు. నీ జీవిత మార్గం తూనుకో.

ఒక్కమాట జ్ఞాపకమొందుకో. ఒకనాడు నీకు యామాదిరి బాధ్యతలే వస్తాయి. ఆనాటికొరకు యానాటినుండి జాగ్రత్తపడాలి. జీవిత భీమా అన్ని అవసరాలకు అద్భుతంగా వేసివేస్తుంది. అదే తండ్రి నలసా! నిజైతా వ్యక్తిని చెబుటబోతున్నా, రిక ఉద్వేగంతోనే వున్నా జీవిత భీమా కార్యక్రమాన్ని నేడే ప్రారంభించు.

జీవిత భీమాకు

ప్రతిగా మరొకటి లేదు.

అయ్యప్పద
దీక్షకూరికంటే అయ్యప్పద

కేశరంజక తైలము

- ★ యీ లెల్ల పెంట్లుకలను త్రమముగా నల్లబరచును
- ★ మీ పెంట్లుకలను పొడవగును ఓట్టుగను పెంచును
- ★ బట్టుతల "చుండు" శరీరభారము కండ్లమండులు మొదలగు శిశోవ్యాధులను నివారించును.

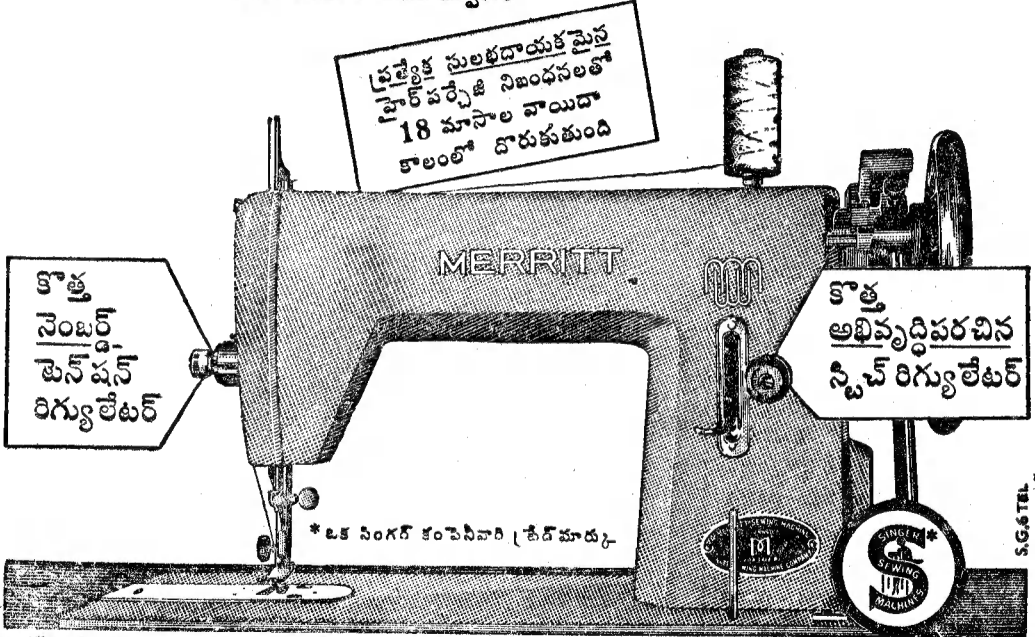
పంతులా ప్రొడక్ట్స్ (అయ్యప్పద పేట, తిరువనంతపురం) కర్నూలు (ఐ.ఐ.)

మీ కొరకు తయారు చేసినది **కొత్త మెర్రిట్* స్టైల్ - ఆర్మ్**

అధునాతన స్టైలు, అద్భుతమైన పనితనం కలిసాయి

ఈ అధునాతన స్టైలును చూసి మీరు ఎంతో ముచ్చట పడతారు... కొత్త మెర్రిట్ స్టైల్ ఆర్మ్ సులభమైన సునాయనమైన కుటుంబ మిమ్ము ఎంతో సంతోష పెడుతుంది. ఆకర్షణీయమైన రెండు రంగులలో— బేజ్ లేక సాంప్రదాయ సిద్ధమైన నలుపులో దొరుకుతుంది. మెర్రిట్ స్టైల్ ఆర్మ్ ఎటువంటి అలంకరణలో నయినా బాగా కనబడుతుంది. మెర్రిట్ నాణ్యతకు పేరుపొందిన పనితనమూ భద్రతా దీనిలో కనబడతాయి.

... సింగర్ వారి మద్దతుతో గుణనియంత్రణము మరియు అద్భుతమైన అమ్మకము తరువాత చేసేది సర్వీసు.

సింగర్ షాపులోగాని, లేక, మీకు దగ్గరలో వున్న అదర్స్ స్టోర్ వర్తకశీల గాని వివరాల కోసం అడగండి.

ఆంధ్రసచిత్రవార్త పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

*
కుక్ వారం : 22-11-63
కోటకృష్ణానామ సం॥రవిజయకాశీకమార్గశ్చిర శుద్ధషష్ఠి
సంపుటము : 56 సం॥చిక్ : 12

స్థాపితము :
1908

*
ముఖ్య సంపాదకుడు
శివలెంక శంభుప్రసాద్

*
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం చందా
వివరాలు

ఇండియా : రూ. 13.00 ఇతర దేశాలు :
హిందూ (Sea Mail) రూ. 20.00.
(విమానం ద్వారా (Air Mail) : బ్రిటన్,
జర్మనీ, ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు—
రూ. 114.00. ఆమెరికా రూ. 176.50.
ఆస్ట్రేలియా 135.00.)

*
విడిపత్రిక : 25 ప.పై.
సంవత్సర చందా : 13.00.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

మనలోమాట

కొలంబా ఈ వారంతో అయి
పోతోంది. ఈ నవల ఫ్రెంచి నుంచి
అనువాదం : పేర్ల విషయంలో కొంచెం
'స్వతంత్రం' తీసుకున్నట్లు అనువాద
కుడు చెబుతున్నాడు. కార్మికన్ పేర్లకు
నైతం కొంచెం ఫ్రెంచి ఉచ్చారణ
ఇవ్వటం జరిగింది....

* * *
'తమిళ దేశంలో' వీధినాటకాలు
ఫోటోలు, వ్యాసంవంపిన శ్రీ రామకృష్ణ
కోయంబత్తురులో ఉంటున్నారు.

* * *
'నె జి టు బు ల్ న లా వ్' ఎలా
తయారు చెయ్యాలో తెలిపే వ్యాసం
ప్రచురించమంటూ ఎందరో వ్రాశారు.
అటువంటి వ్యాసం వేసే అవకాశం
ఇప్పటికీ గాని కలుగలేదు....

* * *
పైవారంతో మరొక నీరియల్
'ప్రేమకు పగ్గాలు' అయిపోతుంది.—
నీరియల్ అనుకుంటే, క్రిస్టిన్ కీలర్ ని

గురించి జాన్ హోగన్ చెప్పిన కథ
ఊడా పైవారమే ముగిసిపోతుంది...

త్వరలోనే కొత్త నీరియల్
వీడియో మరొకటి ప్రారంభిస్తాము.

లోకంపాకడ

"మరే! యాయన కామ్రేడ్
సో మనుషుండరంగారే ... కాని
యీ మధ్య మాస్కో నందర్బనా
సంతరం యిలా కాస్త లావుగాను,
దర్జాగాను మారిపోయారు. అంతే."

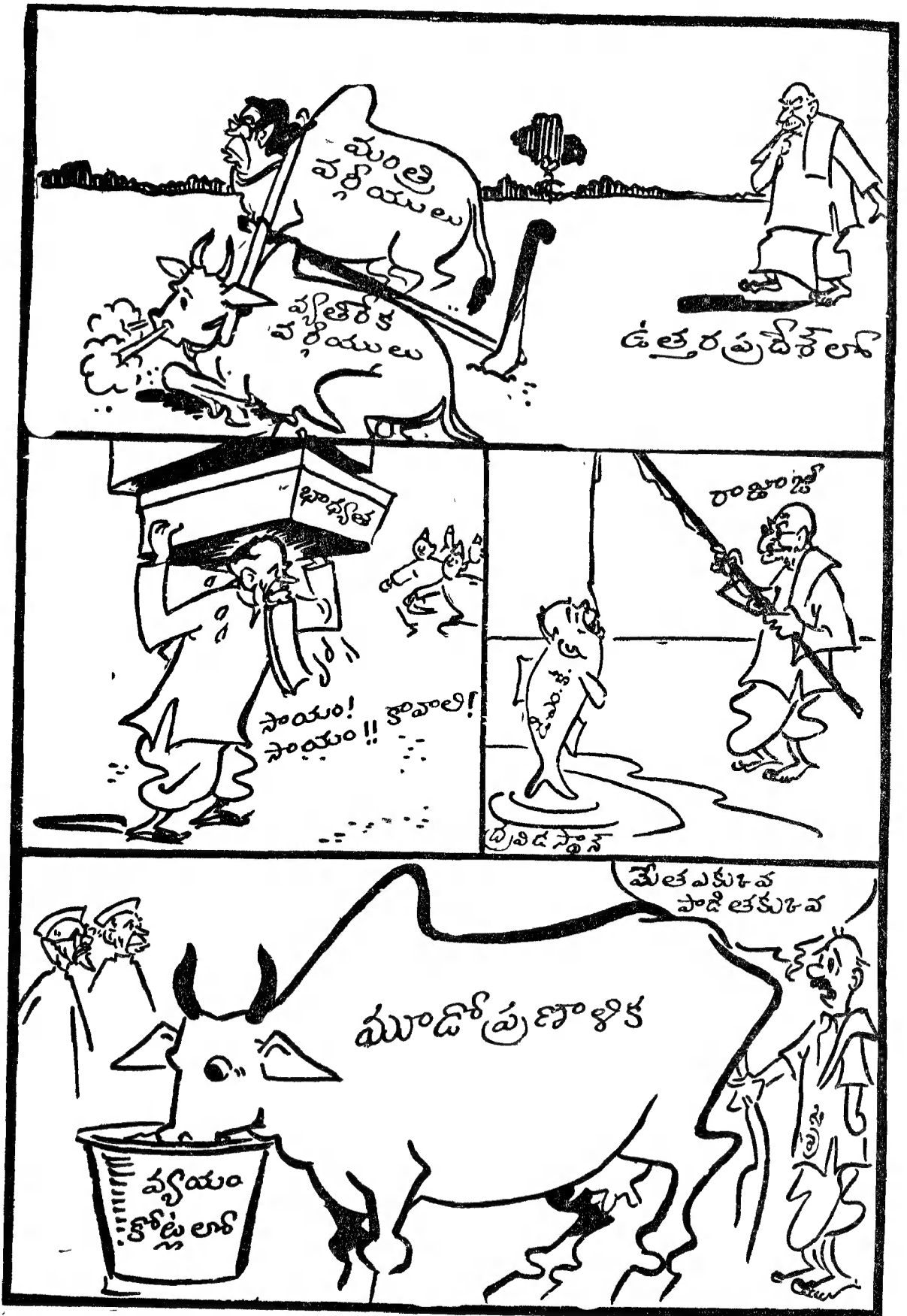
విషయాను క్రమణిక

కథలు :

గోదమీదగీతలు	— 20
నక్కవరితె	— 26
నీరియల్ కథలు :	
మనిషి - మిథ్య	— 16
క్రిస్టిన్ కీలర్ కథ	— 24
రామచరిత మానవ	— 30
ప్రేమకు పగ్గాలు	— 36
కొలంబా	— 42

శీర్షికలు, వ్యాసాలు:

ఉత్తరాలు — 3, ఉమెస్ కార్టూన్ — 6,	
ధర్మశాస్త్రం—7, అమెరికాను వీధినాటకాలు — 8,	
హైదరాబాద్ సినిమా—9, పరాగమాల — 11,	
రాజధానికబుర్లు — 12, పనితాళం— 13,	
మనమూ మనదేహస్థితి—19, వారధులు—40,—	
సినిమా — 52, బొమ్మలకథ — 56,	

జయపూర్ కాంగ్రెస్ విశేషాలు!

జయపూర్

తర్జుమారు వలగురూ మాట్లాడుకుంటున్న విషయం జయపూర్ లో జరిగిన అఖిలభారత కాంగ్రెస్ కార్యవర్గ సమావేశం. చాలా విషయాలలో అభివృద్ధిని ఈ సమావేశం బయల్పరిచింది! అప్పట్లోను మొట్టమొదటిది కాంగ్రెస్ ఇంకా నివాదాల మీదనే నిలుస్తోందనే విషయం! ప్రజాస్వామ్యం సామ్యవాదాలమీద వచ్చిన ప్రతిపాదనను కాంగ్రెస్ కార్యవర్గం ఆమోదించింది. ఇంకొక ప్రక్క మన ప్రధానమంత్రి రాష్ట్ర మంత్రివర్గాలను, కాంగ్రెస్ అధిష్ఠానవర్గం ఎన్నికచేయటాన్ని సమర్థించారు. వివిధ రాష్ట్రాలలోని కాంగ్రెస్ శాసనసభా పక్షాలలోని అభిప్రాయాలన్నిటినీ అధిష్ఠానవర్గం ఆకళింపు చేసుకోవటమే ఈ ఎన్నిక చేయటానికి హక్కుగా సమర్థించారు. నిజం చెప్పాలన్నై “పాక్షికమాండ్రో” అనే పదానికి సామ్యవాదం, ప్రజాస్వామ్యాలకు సంబంధం ఏమీలేదు. ఈ ‘పాక్షికమాండ్రో’ అనేది పూర్వం యుద్ధం రోజులో యుద్ధాన్ని నడిపించే ఒక నిర్వాహక మండలికి సూచకంగా పాత్రవహించే పట్టుకున్న పేరు. బ్రిటిష్ సింహాసనంలో కాంగ్రెస్ పీఠాలం పాగిస్తున్న రోజుల్లో ప్రతికలన్నీ కలసి కాంగ్రెసుకు ఈ విరుదు ప్రసాదించాయి. ఈ రోజుల్లో అంటే ప్రస్తుతం కాంగ్రెస్ పనిచేస్తున్న పద్ధతులలో ఆ పదాన్ని ఉపయోగించుకునే అవకాశమే లేదు.

ప్రజాస్వామ్యం అనేదానికి రెండు ముఖ్యమైన అంశాలున్నట్లు లాభ్యమైంది. సుశిక్షితం, సుసంఘటితమైన రాజకీయపక్షం. ఏకాభిప్రాయ మంత్రివర్గం. కాని, భారత ప్రజాస్వామ్యంలో ఇన్ను బలహీనతల్లా ఒక్కచోటే. ప్రభుత్వాన్ని చేపట్టి నడిపించగల సుశిక్షిత ప్రతిపక్షం ఒక్కటి కూడా లేకుండా లేదు.

ఇంక ఏకాభిప్రాయ మంత్రివర్గం విషయం కూడా. కాంగ్రెస్ లో మూతాతత్వం ప్రవేశించక ముందు ఏకాభిప్రాయ మంత్రివర్గానికి అవసరమైన అర్హతగా ఉండేది. ఇప్పటిరోజుల్లో మూతా, వర్గతత్వాల అధిష్టానవర్గం ప్రాప్తానం, మద్దతులు కూడా పొందుతూ ఉన్నాయి. “విభజించి పాలించమనే” రోమన్ సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించేందుకు కాంగ్రెస్ మూతాతత్వాలను పెంపొందిస్తున్నంతకాలం, కాంగ్రెస్ లో మూతాతత్వం లాభ్యమైనది, వాని నిర్మూలించాలని గోలపెట్టుటం వృధా!

పార్టీలోని వివిధ వర్గాల వ్యక్తులతో రాష్ట్ర మంత్రిమండలాలను అధిష్టానవర్గం ఎన్నుకునే పద్ధతి లోక ప్రధానమంత్రి మద్దతునిస్తూ ఇందుకుగాను గాంధీజీ మాక్తులు కొన్ని ఉదాహరించుకున్నారు కూడా. అంటే శ్రీ నెహ్రూ మహాశయులు పార్టీలో మూతాతత్వాలను గుర్తించటమే గాక బాటగా - సమర్థిస్తున్నారన్నమాట. అయితే ముఖ్య ప్రశ్న ఏమిటంటే తమ మంత్రివర్గాన్ని ఎన్నుకున్నప్పుడు కూడా ప్రధానమంత్రి మహాత్మా

గాంధీ సూచనను ఎందుకు పాటించి పాలించలేదా అని? కాంగ్రెస్ యంత్రాన్ని అభివృద్ధిచేసే మిషన్ తనమాల కెదురు తిరుగుతారనుకున్న వాళ్లందరినీ మంత్రివర్గంలోంచి ఎందుకు గెంటి మేస్తున్నట్లు? కాంగ్రెస్ పార్లమెంటరీ పక్షంకు విశ్వాసం లేకపోయినా, తనమాల విశేషాల్ని, కొత్త మంత్రివర్గంలో ఎందుకు చేర్చుకున్నట్లు?

శ్రీ లాలా గుల్షారీలాల్ నందాకు పెద్ద బలమేం లేదు. అలాగే సర్దార్ స్వరణ్ సింగ్, దాసప్ప, ఎ. కె. సేన్, నత్తువారాయణసిన్హా, హుమయూన్ కబీర్, సుబ్రహ్మణ్యం, పవన్, డాక్టర్ స్థితి అంతే. మరి ప్రధానమంత్రి తనను విమర్శించే హనుమంతయ్య, మహావీరత్వాగి, హరికృష్ణ మహతావం పంటి వాళ్లను కూడా తమ మంత్రివర్గంలో చేర్చుకుని ఉండాలింది. మరుపు మానవసహజం! ఒకప్పుడు కార్యనిర్వాహక వర్గాన్ని అఖిలభారత కాంగ్రెస్ సమావేశంలో ఎన్నుకున్నారు. ఒకప్పుడు కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడుగా ఇప్పప్పుడు ఈ ప్రధానమంత్రి, కాంగ్రెస్ కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకునే పూర్తి అధికారం పూర్తిగా తమకే ఉండాలని వాదించారు మరి. అది సహజమూ, సరైనది కూడా.

శ్రీ నెహ్రూని గురించి బాధపడదగ్గ విషయం ఏమిటంటే ఆయన తాము ఒక అద్దాలమేడలో వున్నట్లు భావిస్తున్నారు. అందుకే ఆయన ఏ పక్కకు తిరిగినా తమ ప్రతిరూపమే కనిపిస్తుంటుంది.

ఈ ప్రపంచంలో తమకే తెలిసినంత ఎవరికీ తెలియదని ఆయన నమ్మకం మరి. ఈ సంవత్సరం మొదట తనను విమర్శించే వాళ్ళను “రక్షణ అంటే అసలు ఏమిటో తెలుసా!” అని కూడా అడిగేశారు. పాశం వాళ్లు మాత్రం ఏం చేస్తారు! రక్షణమంటే తమకేమీ తెలియదని ఒప్పుకుంటూనే అసలు మీకు తెలిసిందేమిటో చెప్పని నిలవేసి అడిగారు! చివరకు తేలిందేమిటి? రక్షణాన్ని గూర్చి వాళ్ళ కెంత తెలుసో ఆయన కూడా అంటే తెలుసు!

గాంధీయ మార్గాం పేరిట కాంగ్రెస్ అధిష్టానవర్గం రాష్ట్రాల మంత్రిమండలాల నియమావళిలో జోక్యం కలిగించుకునే హక్కును వినియోగించుకుంటుంటే, ఇటు ప్రధానమంత్రి,

‘కాంగ్రెస్ కార్యవర్గ నిర్ణయాలను, చర్యలను ప్రజాస్వామ్యం పేరిట కొందరు వ్యక్తులు ఎదిరించటం విద్మారంగా ఉంది’ అంటున్నారు. అంతేకాదు, “ఈ ఎదిరించేవాళ్లంతా అసలు ప్రజాస్వామ్యమంటే ఏమిటో మొదట అర్థం చేసుకోవాలి. అధిక సంఖ్యకుల అభిప్రాయాన్ని నునదింపే ప్రతివాడు నడుచుకోవాల్సిందే! అలా అని ప్రతిరోజూ ప్రతి వ్యక్తినీ కలుసుకుంటూ ఉండాలని అర్థం కాదు. శాసనపక్షంలో అధిక సంఖ్యబలం లేకుండా ఒక వ్యక్తి ఎన్నికయ్యాడు, తనకు యుక్తమని తోచినదాన్ని చేశాడు. తన పనిని ఆమోదించమని రోజూ ప్రజలందరి వద్దకూ పోయి అడగటంలేదే! అసలు కాంగ్రెస్ తన అధికారవర్గాలలో క్రమశిక్షణను పెంపొందించజేయాలి. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో ఖచ్చితంగా, నిర్మాణమాటంగా చర్యలు తీసుకోవలసి ఉంటుంది.”

ఇక్కడ చాలా సందేహాలు, ప్రశ్నలు ఏర్పడుతున్నాయి. శాసనసభకు ఎన్నికైన వ్యక్తి ప్రతి తదా వియోజకవర్గంలోని వ్యక్తి దగ్గరకు పోయి, తన నిర్ణయాల మంచి చెడులను చెప్పమని అడగటం లేదనే మాట నిజమే. ఒక తదా శాసనసభకు ఎన్నికైన తర్వాత, అతడు రై నందిన కార్యక్రమాల విషయంలో స్వతంత్రుడని ప్రధానమంత్రి చెప్పటం సరైన సంగతే. అంతేకాదు, తనను ఎన్నుకున్న రాజకీయపక్షాన్ని వదలిమే తన యిష్టం వచ్చిన పక్షం చేరేందుకూడా అతని కనకాశం ఉంది! కాని ‘తనకు యుక్తమని తోచింది చేసే’ అవకాశం అతని కుండా అనేది ఇప్పుడు ప్రశ్న! కాంగ్రెస్ తన “అధికార వర్గాల్లో ఇంకా ఎక్కువ క్రమశిక్షణ అలవరచాలి” ఒక ప్రక్క ప్రధానమంత్రి చెబుతున్నారు గదా. అంటే స్వతంత్ర పభ్యుడై తప్ప అతనికి కళ్ళు చేతులు కట్టేసి, పార్టీలోనే అడుపుతో పుంచేస్తారన్నమాట. పార్టీలో వ్యక్తి తన యుక్త యుక్త విచక్షణనుసరించవచ్చని ప్రధానమంత్రి అంటున్నారంటే ఆయన తమకు ప్రజాస్వామ్యంలో ఇన్ను విజ్ఞతనంతా ప్రదర్శించటం లేదనే అనాల్సి ముంది. శ్రీ ఎన్. కె. పాటిల్ తను విచక్షణ సుపయోగించి నడుచుకోవా లనుకున్నారు. ఆయన్ను సైతే నోరు మూయించేశారు. అదలా ఉంచండి.

దేశంలో ఎవరి అధికారం అడుపుతోన్నా లేని ఒక పదిమంది పెద్దల సంఘం చట్టరీత్యా ఎన్నికైన పార్లమెంటరీ పార్టీ నాయకుడు తన సహచరులను ఎన్నుకుందుకు రాజ్యాంగం ఇచ్చిన అవకాశంలో జోక్యం కల్గించుకోగల అధికారం ఉంటుందని ప్రధానమంత్రి ఏ ప్రజాస్వామ్య వీతిలో నేర్చుకున్నారా? ప్రధానమంత్రి ఒక ప్రశ్నమే, సమాధానంగా కాబెన్ట్ మంత్రి మండలి నిర్మాణంలో ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలను నిర్వచించుకుంటూ

తమిళ నాడు వీధి నాటకాలు

ఎస్. రామకృష్ణ

కాలితో పోరుకు బయల్దేరిన
గంగాదేవి

పండుగల సమయంలో దక్షిణ భారతదేశం
అందులోనూ ముఖ్యంగా తమిళనాడు చెప్పుకో
దగ్గది. పండుగల రోజులలో పరిపాలన ప్రజలు పాద

రిణంగా కులానికి వేడుకలు ఇరుపుకోవాలను
కుంటారు అలాంటి వేడుకల్లో ఒకటి ధివాటక ప్రద
ర్శనలు. వీటిని ఇక్కడ ‘తెరుకూర్తు’ అనిపిలుస్తారు.

కారణ మేమిటంటే పల్లెల్లో వాలుగు రోడ్డులు
కలిసేచోట ఒక వందిరి వేసి తేక ఇతర్లతో విర్యాలు
లతో ఈ వాటక ప్రదర్శనలు విర్వాటుచేస్తారు.
మనం పీచరి అనే వాటికి బదులుగా ఏవో అలం
కృతమైన తెరలు వాడతారు. అవి లేచిపోతే మామూ
లుగా గోడనే వెనుక తెరగా ఉపయోగించటం జరుగు
తుంది. నటీనటులు మామూలు పద్ధతుల్లోనే
ముదురు రంగులతో అలంకరించుకుంటారు. ఎవ
రికి వాళ్ళే వేషధారణమూ చేస్తారు. అంటే వేరే
‘మేకప్ మాన్’ ఉండడంవూ.

ఏవైనా పురాణ కథలు ప్రదర్శించాల్సి వచ్చి
వస్తుంటే, ఆయా పాత్రల స్వభావాన్ని వ్యక్తంచేసే
బొమ్మలను బుర్రాగా ధరించి అడేవారు. ఈ
పురాణ కథలు సాధారణంగా రామాయణం, మహా
భారతంల మించే ఎన్నుకోవటం జరుగుతుంది.

ఈ ‘తెరుకూర్తు’ (వాటకం)లో పాల్గొనే వాళ్ళంద
రూ కిరాయి నటులే. అంటే అదే వృత్తిగా పెట్టు
కుప్పువాళ్ళవ్వవాలి. అప్పుడప్పుడు అడవాళ్ళ కూడా
పాల్గొనటం కద్దు. వాళ్ళు తేకపోతే పురుషులే
స్త్రీ పాత్రలు ధరిస్తారు. అందుకని ఈ నటులకు
స్త్రీ పాత్రల నభినయించటంలో ఇక్కణ విస్తారం.
స్త్రీ పాత్రలు ధరించినప్పుడు ఆయా పాత్రల
ముఖ్య లక్షణాలతో పురుషులు ఆహార్యాన్ని నిమ
కూర్చుకుంటారు.

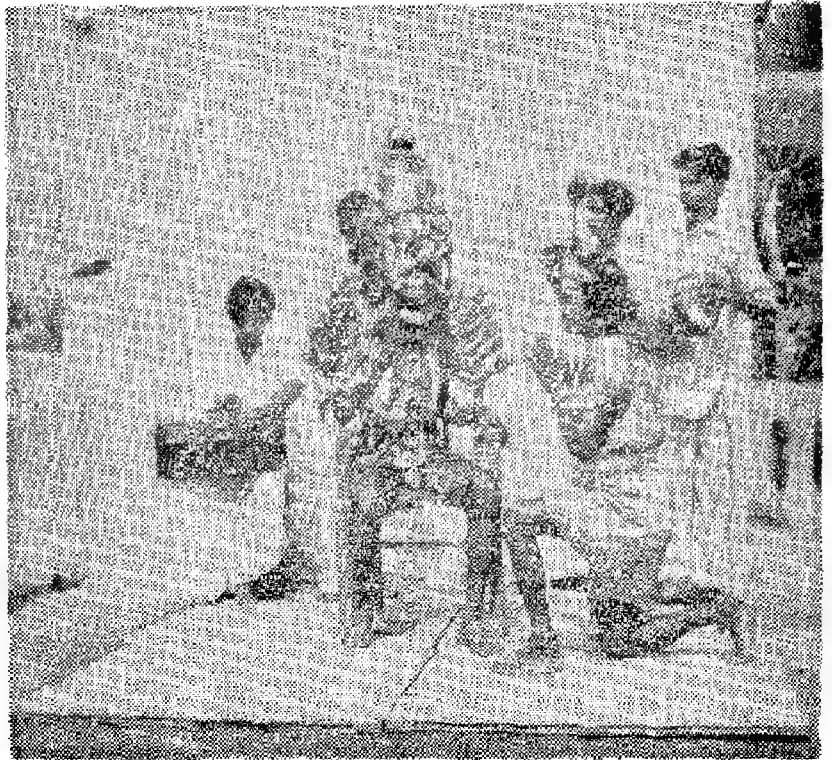
ఈ ‘కూర్తు’ ప్రదర్శనలు సాధారణంగా రాత్రి
లోమ్మిది ఆ తర్వాతనే ప్రారంభమౌతాయి. ముగిసే
టప్పటికి కోడి కూస్తుంది. మరి పెద్ద కథలు

సాగర్ల వైపు ప్రసారణం కోసం బయల్దేరిన భీముడు మోణిమాన్
అనే రాక్షసునితో పోరాడుట.

“ఈ వీధి నాటకాలలోనే పథ్యగాయకులు వుంటారు.”

ప్రదర్శించాల్సి వస్తే క్రికెట్ రౌలెట్ అగిన ఘట్టం నుంచి ఆ రౌలెట్ ప్రదర్శనం ప్రారంభిస్తారు. ఇలా ఒక్కొక్క థియేటర్ వీధినాటకాలు వారం రోజుల దాకా పట్టటం కద్దు. ఒక్కొక్కప్పుడు విడివిడి ప్రదర్శనాలు కూడా వారందాకానూ ఉంటాయంటే ఆశ్చర్యపడాలిదేమీ లేదు. సాధారణంగా కలెక్షన్ లలో వినోదాలు, నేడుకలూ పది రోజులదాకా సాగు తాయి.

ఒక ఊళ్లో, విద్యుచ్ఛక్తి లేదనుకోండి! ఆలాంటి చోట్ల యీ వీధి నాటకాలు పెట్రోమాక్స్ దీపాల సహాయంతో కొనసాగిస్తారు. ఈ ప్రదర్శనాలకీ, ఊరు ఊరే కదిలివస్తుంది. పిల్లా పాప చిన్నా పెద్దా అందర్నీ ఈ ప్రదర్శనాలు బాగా ఆకర్షిస్తాయి. ఈ నాటకాలలో ఉపయోగించే కొంచెం ముతకరకం హాస్యం వాళ్లందరికీ అర్థమవుతుంది గనుక చాలా బాగా ఆనందిస్తారు. ఇందులోని పాటలు, పద్యా లకు తెరవెనుక ఉండే గాయకులు పాడ్తారు. నటులు కూడా వాటికి తగ్గట్టు వోలు మెరు పుతూ అభినయిస్తారు.

వరసింహుని ప్రహ్లాదుడు స్తుతించుట.

కళాకారులూ విద్యార్థులే

కళాకారులైన పిమ్మన నటులు ఎంత పేరు ప్రఖ్యాతుల; తెచ్చుకొన్నవారయినప్పటికీ, విద్యార్థులే నవీ ప్రతినిధియూ వారు కళాపరిజ్ఞాన సేవలు చేస్తూ నేర్పుకోవలసింది, ఏదో కొంత ఉంటుం దని నటులు శ్రీ గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావుగారు పేర్కొన్నారు.

అలా విశ్వసించినాడే ఉత్తమమైన ఫలితాలు సాధించి, మానసికంగాను, శైక్షానికంగాను ప్రాసంగికంగాను పతాక స్థాయిని అందుకోగలరని కూడా ఆయన అన్నారు.

విజాం కళాశాల, సెలార్ జంక్షన్ హాలులో జరి గిన సమావేశంలో తెలుగు పాఠవృత్త సమితికి శ్రీ గుమ్మడి ప్రారంభోత్సవం చేశారు.

సెనుక జెంపిలమీద కూర్చున్న విద్యార్థులు మధ్య మధ్యలో—అంటే అమ్మాయిలు సైజులు అందుకొంటున్నప్పుడు కొంత చప్పట్లు పొంగితం వినిపించినా, మొత్తంమీద పథ హంగామానే జరి గింది.

గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు దావాపు 40 ఏమి పాలు ప్రసంగించారు. ఈ సలల్లె నిమిషాలసేపు ఒక్కయ్యూ కూడా కిక్కురుమనలేదు కాని, విశేషం ఏమంటే గుమ్మడి తమ ప్రసంగంలో కొన్ని తీవ్ర తాపథవాలును, వాస్తవిక దృక్పథంతోనుంచి ఉత్తే

హైదరాబాద్ సినిమా వార్తలు

లింబారు. చివరకు అవి “ఏట్స్”గా మారి అక్కడ ఉన్న ఆందోళన పూర్వాయాలను “హిట్” చేశాయి. గుమ్మడి మాత్రం స్టైల్స్ మూ, డైరీ మూ కోల్పో లేదు. అయినా, అలా కోల్పోతే వారు “గుమ్మడి” ఎందుకవుతారు?

ఈ సమావేశం ఇంత హంగామా జరగటానికి కేవలం వారాయణరెడ్డి గారే కారణం. చిత్ర పరి శ్రమలో కృతులుగా, రచయితగా పేరొందిన పి. వారా యణరెడ్డిగారు ఇక్కడ తెలుగు కళాలో ‘రిడర్’గా పని చేస్తున్నారు.

‘అన్నపూర్ణ’, ‘అరాధన’ లాంటి అర్యుత్తమ చిత్రాలను ప్రేక్షక లోకానికి అందించి, ప్రతికల చేత, ప్రజలచేత మన్ననలను పొందిన జగవతి పిక్చర్స్ వారు మరో చిత్రాన్ని హైదరాబాద్ లోనే తీస్తు న్నారు.

ఆంగ్లం రాజధాని నగరంలో తెలుగు చిత్ర పరిశ్రమ బాగా అభివృద్ధి చెందాలని కోరుకోవే

వారిలో జగవతి పిక్చర్స్ వారు కూడా ఒకరవుదీ నిస్సందేహం.

జెట్—డోర్ దృశ్యాలను చిత్రీకరించేందుకు మొన్ననే ఊటీ వెళ్ళివచ్చారు. వెన్మెలరాజు లాంటి కథా వాయకుడు అప్పీమే నాగేశ్వరరావు, కలవరి రాణిలాంటి నాయక లీ. సరోజాదేవి ఈ చిత్రానికి కోత్త వెలుగును చేకూరుస్తున్నారు.

జెట్—డోర్ (ఊటీ) లో తీసిన రెండు ‘ప్రేమ ఘట్టాలను’ మొన్ననే తెరమీద ప్రత్యేకంగా చూచే అవకాశం లభించింది. నిర్మాత శ్రీ రాజేంద్రప్రసాద్ మీ విలేజ్ లిని లీ సు కెల్లి ఈ రెండు ఘట్టాలను తెరమీదనే చూపించారు.

అందంగా ఉంటూ, అహోదాస్, ఆనందాన్ని కలిగించే ఊటీలో ఈ దృశ్యాలను చిత్రీకరిం చటం ఈ కోత్త చిత్రానికి నూతన శోభను చేకూర్చగలదు.

కలవరేకుల్లాంటి రెండు కన్నులలో శతకోటి అందాలను దాచుకొన్న బి. సరోజాదేవి, మల్లీ వెన్మెల రాజైన శ్రీ నాగేశ్వరరావుతో నటించటం—అందు లోనూ స్వాదయ రంజకమైన ‘ప్రేమ ఘట్టా లలో, ఇరువురి స్వాదయాలు ఏకమయిపోవటం— మల్లీ ప్రేక్షకులకు ‘పెల్లికానుక’ దృశ్యాలను జ్ఞప్తికి తెస్తాయి.

“శిలవారి కొత్తలు”లో గీతాంజలి.

హైదరాబాద్ సినిమా

ఇంతవరకు మొత్తం 11½ రీళ్లను చిత్రీకరించారు. మళ్ళీ నవంబరు 19 నుంచి పోలీస్ స్టూడియోస్‌లో షూటింగ్ ప్రారంభం అవుతున్నది.

అక్కినేని, సరోజాదేవి గారలు నాయక, నాయికల పాత్రలను పోషిస్తున్నారు. పిరుగాక, జగ్గయ్య, రేలంగి, రమణారెడ్డి, కన్నాంబ, గిరిజ, మార్క కాంతం, నాగయ్య, గుమ్మడి (గమ్మ అర్జిస్తు), హేమలత, కుటుంబరావు ప్రభువులునటిస్తున్నారు.

పాటలు, మాటలు ఆశ్రేయగారు వ్రాస్తున్నారు. బివోర్ ఫుటర్స్ గారి బెంగాలీ చిత్రం—అగ్ని సంస్కారం ఆధారం చేసుకొని, తెలుగులో విర్మిస్తున్నారు. దేశవ్యాప్తంగా హక్కులను జగనతి వారే పొందారు.

(శి. పి. మధుసూధనరావు దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు.

* * *
సారథీ స్టూడియోస్ ఆవరణలో ఒక అందమైన అమ్మాయి ‘బ్యాడ్ మింటన్’ అడుతుండగా అక్కడికి వెళ్లాను.

అసలే అందమైన అమ్మాయి చేతిలో అందమైన ‘రాకెట్’ అంతేకాదు, ఆ అమ్మాయి అందమైన పంజాబీ దుస్తుల్లో ఉన్నది. ఇన్ని రకాల అందచందాలు కలిపేసరికి సారథీ స్టూడియోస్ అందమే అవ్వటం దాటేసింది.

అప్పుడే షూటింగు అయిపోయింది “కొంచెం ‘రిలాక్సింగ్’ మంచిదని అడుతున్నాం” అన్నది ఆ అమ్మాయి నవ్వుతూ.

ఆ నవ్వు ఇంకా అందంగా ఉన్నది. ప్రబంధంలో వర్ణించిన ‘పద్మిని’ జాతి స్త్రీలను స్ఫురణకు తెచ్చింది ఆ నవ్వు. లక్ష ‘మెయ్యూరీ’ శైలిని వెలిగించినట్లున్నది..... “మరో రెండురోజులు బులు వ్నాద” అని అడిగాను. “ఎక్కడి రెండురోజులండి మరో గంటలోవే బొంబాయి ప్రయాణము. ఎనిమిది గంటలకే విమానం బయలుదేరుతుంది” అన్నది అమ్మాయి.

ఆ మర్నాడే బొంబాయిలో హిందీ పేర్లు షూటింగు ప్రారంభమవుతున్నదట. చిత్రం పేరు “బేటీ—బేటీ”. తెలుగు చిత్రం “పంజానం”, హిందీలో తీస్తున్నారు. అందులో ఈ అమ్మాయికి ‘బేటీ’ కారెక్టరు ఉన్నదట. ఇంకా బి. సరోజాదేవి, సునీల్ దత్, సుధోకమార్ ప్రభువులు నటిస్తున్నారు. అందుకే ఆ అమ్మాయి బొంబాయి వెయవం.

బొంబాయికి కూడా పెట్టింది పేరు ఆ అమ్మాయి. పోయిన నెలలో ఆన్లమించిన ఒక ఇంకాకారుని కుటుంబానికి 25 వేల రూపాయలను సొంతంగా యిచ్చింది ఆ అమ్మాయి.

అసలే అందమైన అమ్మాయి. అందులోను అందమైన పంజాబీ దుస్తులతో, అందమైన మహానగరం. బొంబాయికి వెళుతున్నది. ప్రస్తుతం మూడు థాషల చిత్రాలలో నటిస్తున్నది.

ఆ అమ్మాయి—సారీ—ఆ నటిమణి మనమంతా ప్రతిరోజూ సినిమాల్లో చూస్తున్న “కుమారి జమున” అని ఎంతమంది పాతకులు ఊహించగలిగారు ?

వాణిరాజు ప్రకాశం. ★

సత్యాగ్రహము

వి ఎ కె రంగారావు

క్రిందటిమారు తిరుపతి వెళ్లినప్పుడు ఒక చక్కని కాస్త్రీయ సంగీత కార్యక్రమం వినడానికి, ఒక సంగీత విద్వాంసుని కలుసుకొనడానికి అవకాశం కలిగింది.

సంగీత కార్యక్రమం పశు భర్తృక శాఖవారి కళాశాల వసతి గృహంలో ఏర్పాటు చేయబడినది. పాల్గొన్నవారు డి. పశుపతి గాత్రం, పాల్వాట్ కృష్ణన్ మృదంగం. వీరిరువురి మేళవింపు సుమారు ఒక గంటసేపు తమ కాస్త్రీ ప్రదర్శనతో ప్రేక్షకులను అందరితో పశువైద్య విద్యార్థులను సమ్మోహింపరచిందంటే అతిశయోక్తి లేదు. సర్వసాధారణంగా జంక్ ఫుడ్ పాటలు మెచ్చుకొనే యువకులతో సేభాసనిపించుకున్నారంటే పశుపతిగారి గాత్ర మహిమ మీరే ఊహించుకొండి.

పశుపతి కళాక్షేత్రంలో కీర్తిలేమిట మైసూరు హనుదేవాచార్ వారి దగ్గర సంగీతం అభ్యసించారు. వీరే వారి ప్రధమ శిష్యులని కూడ చెప్పవచ్చును. ఆ తరువాత వీణ వాద్యాన్ని కూడ వేర్చుకున్నారు. రుక్మిణీదేవి సృష్ట ప్రదర్శనలకు పాడి అటువంటి పాటలు పాడటంలో విశేషసాధనం, అశీష ప్రజ్ఞ సంపాదించుకున్నారు. ఇప్పుడు శ్రీ వెంకటేశ్వర సంగీత కళాశాలలో సంగీతోపాధ్యాయునిగా ఉన్నారు.

అనాడు పశుపతి పాడిన మొదటిది హంస ధ్వనిలో వినాయక స్తుతి. దురితకాలంలో నివర నాలుగు సంగతులు వేసేసరికి త్రోతలు ఆపు రావురుమని కూర్చున్నారు. వెంటనే అలావన ప్రసక్తి లేకుండా బహు దారిలో "బ్రాహ్మ భారమా" యెత్తుకొని మరొకసారి వీనుల విందొనర్చారు. ఆ తరువాత భరహర్షియితో "పక్కల నిలబడి" పాడిన విజయశ్రీలో "పర జ్వరద" పాడిన విప్రునికి ఒకే వమ్మోహనరాగం వినిపించింది. గాత్రంలో కేవలం కాస్త్రీ ప్రదర్శనం, పాండితీ ప్రకర్తలే లేదు. వీటన్నిటికీ మించిన హాయి ఉన్నది.

ఆ విష్ణులు సృష్ట ప్రదర్శనకు వారు పాడిన ఆనందభైరవి పదం "మంచి దినము నేడే" సురటి తిల్లానా పైవింధగా మెప్పించటమే గాక కాస్త్రీకన్న కృంగరమే ఎక్కువగా ఉన్న సృష్టానికి ఒక అంతస్తు నిచ్చాయి. పై గానానికి సమయానికి తగినట్లు ఒకచో మృదువుగా మరొకచో మందరంగా వేపుతో మృదంగం వాయిం దారు పాల్వాట్ కృష్ణన్.

విన్నాళనంతో కలుసుకోవా లనుకుంటున్న శ్రీ రాధకృష్ణ అనంతకృష్ణ శర్మగారి పరిచయ

భాగ్యం కుమారి కాంచనమాల (సృష్టోపాధ్యాయురాలు, ఎస్సీ సంగీత కళాశాల, తిరుపతి) వలన కలిగింది. వీరితో ఉన్న గంటసేపులోను ఎన్నో విషయాలను తెలిపారు. మరెన్నో సంగతులు విడమరచి చెప్పారు.

మధుర తిరుమల నాయకుని కొలువులోని మనం శినయ్య వ్రాసిన కురంజి రాగ పదం "శివ వీక్షాపరులాలనురా" అందరికీ తెలిసినదే. ఇంత ప్రచారాలేని మరొక పదం, శినయ్య కృతమే, "ఎన్నడు లేనట్టి చిన్న పనులను చేయున్న దానను కానమ్మా" అన్నది (నాలు కురంజి త్రిపుట చాపు) పాడి వినిపించారు. వీరి ఉద్దేశంలో తెలుగు పదాలలో అభ్యున్నత వాటిలో అతి ప్రాచీనమైనవి అన్నమాచార్యుల వారివే. పురందరదాసు కన్నడ భాషలో రచించిన దేవర నామాలూ ఈ సంగీత పద్ధతికే చెందుతనని వీరి అభిప్రాయం తెలుగు పదాల్లో భావశృంగారం దేవనామాల్లో భావం, ఆధ్యాత్మిక భక్తి అన్న సంగిని వారే వక్కాణించారు.

పురందరదాసు, అన్నమయ్య, వారి వారి గురువులైన వ్యాసరాయలు, శ్రీపాద రామస్వామి సమకాలికులు కావచ్చును. వారివారి సంగీత రచనలలో పోలిక లుండటం పరస్పరానుకరణ అనటానికి సాధ్యం కాదు గాని అనాటి దేశీయ సంగీత రీతుల అనుసరణ మాత్రం తప్పక అయి ఉంటుందని అన్నారు.

కీర్తనలకు, పదాలకు రాగ ప్రస్తారంలో తేడా ఏమాత్రం ఉంటుందని అడిగితే ఈవిధంగా అన్నారు: ఒకే రాగంలో ఉన్న నాలుగు త్యాగరాజ కీర్తనలు ఒకే తాళంలో ఉన్నా సరే, ఒకే మాదిరి ఉంటాయనటానికి వీల్లేదు. మనకు తెలిసిన కొద్ది పాటి కీర్తనలను బట్టి అలా ఉండవటానికే ఎక్కువ అవకాశం ఉంది. కాని పదాలలో అలా కాదు. ఏ రాగంలో పదం ఉన్నా, అది సాగే క్రమం చాలమట్టుకు ఒకే పద్ధతిలో ఉంటుంది. ఒక కొత్త పదం యిచ్చి రాగం చెప్పితే ముందు వెనుకలు ఊహించుకొని వరస చేయవచ్చును. ఆ వరస ఆ పదకర్త అనుకున్నదానికి చాలా దగ్గరగానే ఉంటుంది.

ఆ తదన తిరుపతి నుంచి వచ్చేటప్పుడు శ్రీమతి ఇ. ఇం. తెదాదారమ్మగారితో కలసి రావటం సంత విందింది. వీరు ఒకప్పుడు రేడియోలో వీణ కచ్చేరీలు చేస్తుండేవారు. తిరిగి వచ్చేటప్పుడు శహనా రాగంలో మువ్వ గోపాల పదం "అత్త వారూరికి అంపేరు మావారు" పాడి వినిపించారు. ఇంతకుముందు ఎప్పుడో, పదిహేన్నే క్రితం

వీరి పాట విన్నాను. మళ్ళీ ఇదే వినియిం. భలే సరదా వేసింది.

ఈ నెల మొదటివారంలో మద్రాసు శౌందర్య మహోత్సవ శ్రీ కృష్ణా తులాభారం నాటకం వేశారు. శ్రీయుతులు పృథ్వీ, పి. రామచంద్రశర్మ, వి. వెంకటేశ్వరరావు, కృష్ణ, వారద, వసంతక పాత్రలు, శ్రీమతులు కృష్ణకుమారి, సక్కుబాయి; సత్య భామ, రుక్మిణి వేషాలు ధరించారు. అందరూ బాగానే పాడారు, నటించారు. కాని నాటకం మాత్రం చాల అసంతృప్తి కలిగించింది.

దీనికి ఒకే ఒక కారణం. ఇన్నేళ్లుగా ఈ నాటకం మాస్తూ, ఆనందిస్తూ వచ్చిన పాటలు అనాటి ప్రదర్శనలో లేకపోవటం, కొత్తవి ఉండటం వాటి స్థానే యింకా బాధ కలిగించింది.

కొత్త పాటలను వ్రాసింది పిటూరి, కోట సత్య రంగయ్య కాస్త్రీ. వీరి రచనలు బాగానే ఉన్నవి. వాటికి డి. బాలారావు ఏర్పరచిన వరసలూ బాగానే ఉన్నాయి. కాని, ఫలానా పాటలను పాటే కానీ ఉండే,

పాల్వాట్ కృష్ణన్ మృదంగం డి. పశుపతి గాత్రం

విందామని వెళ్ళేవారికి కొత్త పాటలు వింటే చిరాగ్గానే ఉంది మరి. వసంతకుడు పాడవలసిన "ఎవరికి తరమా" లేనేలేదు. దాని బదులు నళినితో పినిమా పద్ధతిని ఒక యుగళగీతం. నళిని పాత్ర దారిణి కుమారి లీలారాణి చలాకీతనం కాస్త కమ్ముకుపోయింది గాని ఈ పాటలో లేని వెళ్ళే వారు కొంతమందైనా. చివరన ఉండవలసిన "నాథుడే జగన్మాథుడే" లేదు. పదగ్గరిలో కృష్ణుడు పాడవలసిన అనునయగీతం లేదు. పాపి ఇన్ని పాత పాటలు తీసివేసి ఇన్ని కొత్త పాటలు పెట్టారుగదా, దైతా గోపాలం మనోహర స్వప్న "పందగోపాలడే తనవాడైతే" పెట్టారా ? లేదు. ఇంతెందుకా కొత్త పాటలు ?

ఫలానా నాటకం వేస్తున్నారంటే ఆ నాటకంలో ప్రసిద్ధి కెక్కిన అన్ని పాటలు ఉండాలి. లేకపోతే ఆ పాటలు లేవు మా తెలివి ఉపయోగించి కొత్తవి వ్రాయించుకున్నామోహరా అని ప్రకటనలైనా చేయించాలి. అటువంటప్పుడే నానంటివారు వెళ్ళటం నిరుత్సాహపడటం నిప్పులు చెరగటం, అన్నీ తప్పింది!

సప్తాహం, స్మరక దివ్యవాలు, వయోలు, బొంబాయి, ఊరేగింపులు, ఉపవ్యాసాలు, నలహం, నిరవన ప్రకటనలు, వీటితో వికాసమైన హైదరాబాదు అవరించుకుపోయింది. ఎన్నడో గతించిన కర్తార్ వల్లభాయ్ వటేల్ ను మళ్ళీ సంస్కరించు కున్నాం. మానవునికి మరుపు శక్తి ఎంతైనా ఉంది. ఇట్టే ఎన్ని విషయాలైనా మరిచిపో గలుగుతాం. నిజానికి మరుపు శక్తి లేకపోతే గతంలో వద్ద బాధలన్నీంటినీ గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ, జీవితమంతా ఆందోళన బంధురమయి పోవాలిందే ! అయితే సర్దార్ వటేల్ స్మృతివధంతో అడుక్కు పోవాల్సిన వ్యక్తి కాదు. ఆయన పేరు ఉచ్చరి

హైదరాబాదు అమెరికన్ సంస్కృతికేంద్రం కొత్త ఆఫీసర్ డానల్డ్ మేరెస్

సేనే, నూతనోత్తేజం కలుగుతుంది. పూర్వపు హైదరాబాదు రాష్ట్ర ప్రజలకు అత్యంత నన్ని హేతుడు. ఆయన జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా తాంధ్రసప్తాయంగానే సమావేశాలు జరిపారు. ఆయనపట్ల భక్తి శ్రద్ధలు ప్రకటించుకుంటూనికి తేవలం. భారీఎత్తున ఊరేగింపులు, ఉపవ్యాసాలు జరిపినంతమాత్రాన బాధ్యతలు తీరినాయని కాదు. ఇంతకుంటే ఉదాత్తమైన సంస్కరణ అవసరం.

సరే, సహకార సప్తాహం ఉండనే ఉన్నాయి. వీటెలా జాలియ సహకారోత్సవాలు జరపటం ఈ వారంలో సహకారోద్యమాన్ని గురించి కొండంత లుగా చెప్పుకొనటం పరిపాటే ! ఈ ఏడు ఈ సప్తాహంలో కొన్ని విషయాల వచ్చినవాయి. ప్రతిపక్ష

పార్టీలు కొన్ని సహకారం అనే పేరట విరళంగా ఈ ఉద్యమం వెర్రి తలలు మేముకుపోతోందో, దానికి ప్రభుత్వంవారు ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగానూ ఎంతవరకు బాధ్యతో ఏకరువు పెడుతూనే ఉన్నాయి. నిజమయినప్పుడు మనం మాత్రం వెనుకంజ వేయట మెండుకని కొంతమంది కాంగ్రెసు పెద్దలే నిశిత విమర్శలకు పూనుకున్నారు. ఈ సప్తాహోత్సవం ప్రారంభిస్తూ శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారే సహకార వ్యవస్థయం యొక్క సిద్ధాంతాల్ని గురించి తన అనుమానాల్ని వెల్లడించారు. మన దేశ పరిస్థితులకు అలాంటిది ప్రయోజనకారి కాదనే సందేహం పోని వెలిబుచ్చారు. తన అనుభవంతో ఇది జయ ప్రదం కాలేదని కూడా స్పష్టపరిచారు.

ఇన్ని సంవత్సరాలయి సహకారోద్యమం దేశంలో ప్రబలంగా ఉన్నప్పటికీ, సామాన్య రైతు ఈనాటికీ కూడా తన అవసరాలకు, ఎక్కువ పడ్డిమీద, కామాలివాళ్లమీద ఆధారపడుతున్నాడే గాని, ప్రభుత్వమువారు అలాంటివారికి తక్కువ పడ్డితో అప్పు యిచ్చే వద్దతులను సక్రమంగానూ, సమర్థ వంతంగానూ అనుబంధపరచలేక పోతున్నారు. అనుకున్నంతగా ఈ ఉద్యమం పెరగజోగా ప్రజల్లో ఈ ఉద్యమం పట్ల విశ్వాసం నష్టమిపోతోంది. పాలిండి, ఎరువులు కొన్నిచోట్ల ధాన్యం కూడా సహకార సంస్థల ద్వారా, చౌకగా ప్రజానీకానికి అందజోగా ఏకటి బజార్లకి ధారాళంగా వెడుతున్న సందర్భాలు అనేకం ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం వారు అతి శోచనీయంగా, వీటిని అడుపుతో పెట్టలేని స్థితిలో ఉండిపోయారు. ఈ మాటలన్నీ అన్నది ఎవ్వరో కాదు. భాదీ గ్రామీణ పరిశ్రమల బోర్డు అధ్యక్షులు శ్రీ పి. తిమ్మారెడ్డిగారే !

సహకార సంస్థల తీరు తెన్నులు యిట్లా ఉన్నాయి. కాంగ్రెసు పెద్దలు మహాసభల్లోనూ, ఇతరత్రానూ 'సోషలిజం' సోషలిజం అని ఒకటే అరుపులు. కాని వారు శీర్షానించుకున్న సోషలిజంలో చేనేత పరిశ్రమలకు ఇతర కుటీర పరిశ్రమలకు తగిన స్థానం లేనేలేదు. నాలుగు కోట్ల జనాభా ఆధారపడి ఉన్న యీ పరిశ్రమలను చిన్నచూపు చూడటాన్ని నిశితంగా విమర్శించారు. దీనికి తార్కాణంగా ఎన్నో లేఖలు కూడా చూపించారు. ఆంధ్ర చేనేత కాంగ్రెసువారు ఈమధ్య యొక్కడ కలుసుకున్నప్పుడు వ్యక్తపరచిన అభిప్రాయాలు.

భూమిమీద ఇన్ని విమర్శలు వచ్చినదడుతున్నా కాంగ్రెసేవారికి ఏమి కుట్టిపట్టయినా ఉండదు. పైపెచ్చన రాష్ట్ర ప్రభుత్వంవారు ఆకాశం లోకి ఎగిరిపోవాలని ఆలోచన చేస్తున్నారు. రెండు న్నర లక్షలు ఖర్చుపెట్టి, అయిదుగురు కూర్చోటానికి వీలైన ఒక విమానాన్ని కొనటానికి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వంవారు అలోచిస్తున్నారు. తక్కువ వ్యవధిలో ఎక్కువ స్థలాలుకు వెళ్లి స్వయంగా పర్యవేక్షించవలసినవి పూర్తిచేసుకోవచ్చు. ఇంకా వరదలు వచ్చినప్పుడు పైనుంచి నిర్ణయంగా నష్టపడిన ప్రదేశాన్ని చూడచ్చు. ప్రభుత్వం అధిపతులకు అవసరం లేనప్పుడు యితర పెద్దమనుషులకు

కూడా ఈ విమానాన్ని యిస్తారుట. బాగానే ఉంది.

హైదరాబాద్ పురపాలక సంఘంవారు మురికి వాడలను విరూపింపటానికి గట్టి ప్రయత్నమే చేస్తున్నారు. చిక్కడపల్లి, నారాయణగూడా, హిమాయత్ నగర్ ఇంకా ఇతరచోట్ల ఈ మురికివాడలు చాలా ప్రబలంగా ఉండిపోయినాయి. అనుమతి లేందే కట్టిన ఈ తాత్కాలికపు కట్టడాలను తీసెయ్యాలిందని నోటీసులు యిస్తే దీన్ని ప్రతిఘటించడానికి మురికివాడల నాయకుడు తీవ్రమైన ఆక్షేపణ తెలియజేస్తూ ప్రకటన జేశాడు. మొత్తంమీద రాజధాని నగరంలో ఎనభై వేల దాకా సుమారు ఈ మురికివాడల్లో నివసిస్తున్నారన్నారూ. ఈ నోటీసుల వలన వాళ్లందరికీ ఇళ్ళూ, వాకిళ్ళూ లేకుండా పోతాయి. ఇది అక్రమం, అన్యాయం అని వాళ్ల వాదన.

ఇలాంటి సంఘర్షణలు చాలా జరుగుతున్నా ఉన్నాయి, ఒకరినొకరు అర్థంచేసుకోక పోవటం వలన ఒకరికొకరు బద్ద వైరులని అనుకోవటంవలన ఇలాంటివే తీవ్రరూపం కూడా దాలుస్తున్నాయి. కుల,మత,భాష, ప్రాంతీయ తగాదాలండనే ఉన్నాయి. వర్గ పోరాటంవేని అన్నిటికంటే నిక్కువమైనవే. ఈ వర్గాలు కూడా చాల చిత్ర విచిత్రంగా ఏర్పడుతున్నాయి. చార్మినార్ నుంచి వస్తున్న బస్సులో యిద్దరు కుర్రాళ్ళు అమాంతం ఎక్కారే అనుకోండి, అది కూడా బస్సు నడుస్తున్నప్పుడు ! అంతమాత్రం చేత కండక్టరు బస్సును ఆపేసి వాళ్లను దిగమంటే ఒకవిధంగా ప్రతికార చర్యగా గానే కనబడుతుంది. తప్పిప్పుల నిర్ణయం అటుంచి ఆ యువకులు, కండక్టరు ముష్టియుద్ధం చెయ్యటము వలన నగరంలో ఉన్న బస్సులన్నీ ఆగిపోవాలిందేనా ! కండక్టరుకు దెబ్బలు తగిలినమాట వాస్తవ మయితే తగిన చర్య వాల్లిద్దరిమీదా తీసుకుంటే సరిపోయేదే ! అట్లా జరగలేదే ! రాజధాని నగరం మొత్తంమీద నడుస్తున్న బస్సులన్నీ నమ్మ చేసినాయి. ఇంత హఠాత్తుగా, నగరంలోని బస్సులన్నీ ఆగిపోవటంవలన బస్సు కండక్టర్లు, డ్రైవర్లు ఎంత కలిసి కట్టుగా ఉన్నారో వ్యక్తం కావచ్చు. కాని ఇది క్రమశిక్షణకు పూర్తి విరుద్ధం. పైగా ఇద్దరు ప్రయాణికులు తెవరో అవ్యక్తంగానూ, అక్రమంగానూ ప్రవర్తించారనే మిషతో బస్సు కండక్టర్లు, డ్రైవర్లు అందరి ప్రయాణికులమీద కక్ష పూనటం దారుణం. ఇలాంటి మనస్తత్వాన్ని ఎవరూ హర్షించరాదు. సహించరాదు. చట్టాన్ని అల్లంమించినవారిని శిక్షించటానికి సహాయపడాలి. ఎలాంటి చర్యలు తీసుకున్నా అలాంటి దానికి దోహదకారిగా ఉండాలి. ఆర గంటలపేపు బస్సు నడక స్తంభించిపోయేటప్పటికీ ఉద్యోగిస్తులకు, బడిపిల్లలకు ఇంకా ఇతరులకు ఎంత ఇబ్బంది కలిగిందో ఊహించటం కష్టం. పైగా ఈ సమ్మె హఠాత్తుగా వచ్చినదండేను. ఏమైనా రోడ్ బ్రాన్స్పోర్ట్ కంపెనీ వారు ఈ సంఘటన గూర్చి దర్యాప్తు చేస్తామన్నారు !

వెదిటబుల్ పలాక్

చల్లా సావిత్రి

వెదిటబుల్ పలాక్ అంటే కేవలం కాయగూరలతో తయారుచేసే పలావన్నమాట. కాబట్టి దీనికి 'కావలసినవి ముఖ్యంగా కేరట్, బీట్‌రూట్, బంగాళాదుంపలు : ఇవిగాక ఇంకా చాలా రకాల కాయగూరలు ఉపయోగించుతారేమో? వాకు తెలియదు! కానీ మన కందుబాటులో నుండే ఈ మూడు రకాల దుంపలతో గూడా కమ్మటి కాయగూరల బిరియానీ తయారు చేసుకోవచ్చును! 1. శీరు బియ్యం బిరియానీ అయిన రయ్యేందుకు, కావలసిన వస్తువులు, కొలతలు ఇస్తాను. దీన్నిబట్టి, కొలతలు మార్చి, చేసుకోవచ్చు.

1. శీరు బియ్యం. పొల్ల కేరట్ దుంపలు. పొల్ల బీట్‌రూట్‌లు. పొప్పిసెగ్గాని రెండు సేర్లు గాని బంగాళాదుంపలు. మీకు తెలిగ్గా అర్థమయిందా, ఈ కొలతలు ఇచ్చానుగాని, వీటిల్లో ఓ సుంప తక్కువ ఎక్కువలైనా మరే ప్రమాదమూ ఉండదు. ఇక మసాలా దినుసులు : 1/2 తులం లవంగాలు. 1/2 తులం యాలకులు 1/2 తులం దాల్చిన చెక్క. ఒక అణచి గససాలు ఒక అణచి ధనియాలు ఓ అణా అల్లం రెండు చిన్న ఉల్లి పాయలు (తెల్లగడ్డలు, లేక వెల్లల్లి), రెండు శీర్ల ఎర్రగడ్డలు (నిరుల్లిపాయలు) ఎనిమిది లేక పది పచ్చిమిరపకాయలు. వాల్లజాలి జీడివప్పు. వాల్లజాలి వాన్‌రొట్టె (బన్) 1. పొపు నెయ్యి లేక తాల్దా.

మూడురకాల దుంపలూ తుళం చేసుకొని పెద్ద నిమ్మకాయంత పెజాతో ముక్కలు కోసుకొని వారగా పెట్టుకోవాలి. ఆ చేత్తోనే ఒక శీరు నిరుల్లిపాయల్ని పచ్చిమెరప కాయల్ని నన్నగా, విలుపుగా కోసి ఉంచుకోవాలి.

లవంగాలు, యాలక్కాయలు, దాల్చిన చెక్క ఇవి మూడూ అరతులమేసి తెప్పించాం గదా! వీటికోసం కానీ అంటే ఓ ఎనిమిది లవంగాలు, ఎనిమిది యాలకులు నన్నగా ఉండేటివో వాల్ల చెక్క బద్దలు తీసుకొని కానీ సిగ్గలో వేసి వాన్‌పెట్టాలి.

గసాలు, అల్లమూ, ధనియాలు, వెల్లల్లి ముక్కలు తరగ్గా మిగిలిన నిరుల్లి, లవంగ చెక్క, యాలకు బుట్టలు ఇవన్నీ వేటికవి విడివిడిగా, వేసి, నున్నగా నూరి అట్టె జెట్టుకోవాలి. వాన్‌రొట్టె తీసుకొని, దుంప ముక్కలంతేసి ముక్కలుగా చేసి ఓ స్పేటులో పెట్టుకొని ఉంచాలి.

ఇవో ఇప్పుడు పియ్య అంటించి ఎదురు జెట్టి మామూలుగా మనం అన్నం చేసుకోవటంట్లే శీరు బియ్యమూ అన్నం చేసి ఓ వక్కగా పెట్టుకోవాలి. ఉడికేటప్పుడు అన్నానికి సరిపడా ఉప్పు గూడా వేసేయాలి!

కలాయి పాత్రనోటి పియ్యమీద పెట్టి నెయ్యి వేసి వాన్‌రొట్టె ముక్కలు వేసి గోధుమ రంగు వచ్చేవరకూ వేయించి తీసి వేరేఉంచాలి. అదే పాత్రలో

పొరింత నెయ్యివేసి కాగిన తరువాత జీడివప్పు నీటిలో వాన్‌వేసిన మసాలా దినుసులు వేసి ఓనిముషం వేగనివ్వాలి. తరిగి పెట్టుకోవచ్చు దుంప ముక్కల్లో మసాలా ముద్దలూ, కాస్త ఉప్పువేసి బాగా కలిపి పెట్టుకోవాలి. జీడివప్పు, వానిన లవంగం చెక్కా యాలికలూ వేగిన తరువాత తరి గుంచుకోవచ్చు ఉల్లి మిరపకాయ ముక్కల్ని గూడా దాంట్లో వేసేసి బాగా వేగనివ్వాలి. ఇప్పుడు మసాలా ముద్దల్లో సమ్మోతనమైన దుంపముక్కల్ని పాత్రలోవేసి అడుగంటకుండా బాగా కలుపుతూ ఉండాలి. వేగిన మసాలా వానన వస్తూన్నప్పుడు ముక్కలు మునిగేలా నిరుపోసి మూత పెట్టాలి. పది నిముషాలకి వేసిన నిరంతా ఇరిగిపోయి చేత్తో నొక్కతే ముక్క చిదిగిపోతుంది. ఇప్పుడు కూర తయారైందన్నమాట!

పండి వార్తిన అమ్మాన్ని ఓ పెద్ద పళ్ళెం (తట్ట) లోనికి గుమ్మరించుకొని. దానిలో వెజిటబుల్‌తో తయారైన మసాలా కూర, వేయించిన వాన్‌రొట్టె ముక్కలు వేసి అన్నమంతా కూర పళ్ళెం లట్టుగా కలుపుకోవాలి. అలా అని పిసికేస్తూ

కలువగూడదు.. అతి సున్నితంగా కలుపించ, మాట. అన్నం కూరతో మిశ్రమమై తరువాత, ఈ మిశ్రమాన్ని ఓ కలాయి పాత్రలో కెత్తుకొన్ని దానిపై మిగిలిఉన్న నెయ్యిపోసి (పొపు నెయ్యికూరలో వేయగా మిగిలి ఉంటేనే) పాత్రపై సరిపడా పళ్ళెం మూతవేసి పళ్ళెంపై చాల్చు విప్పులు గనుక వేస్తే మన మెప్పుడు భోజనాన్ని కూర్చున్నా పలాక్ వేడివేడిగా ఉండి, ఘమనసమ లాడుతూ బలేరుచిగా ఉంటుంది! ఇది ఒక రకమన్నమాట! ఈ విధంగా చేసిన బిరియానీ అయితే, కాస్త పెద్ద ఎత్తులో ఉండి, మూడు రకాల దుంప ముక్కలతోనూ, మధ్యమధ్య బన్ ముక్కలతోనూ కంటికింపుగా, నోటికి రుచిగా కనుపిస్తూ అధితులకు, పెద్దలకూ పెట్టడానికి బావుంటుంది.

ఇవో రెండోరకం : మామూలుగా మన కెప్పుడు పలాక్ తినాలనుంటే అప్పుడు గభుక్కున చేసుకోవడానికనువుగా ఉంటుంది రెండో రకం బిరియానీ! అంటే బిటురూట్ లేదే, కేరట్ లేదే ముల్లంగి లేదే అని బాధపడ వక్కరలేదు.

అగ్ని 12 రేఖలోనూ, 12 తివోలా దొరుకు

“నువ్వు ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నావుటగా?”
“ఔను! సురేష్‌ని ప్రేమించి రమేష్‌ని పెళ్ళాడను!!”

వెజిటబుల్ పలావ్

బంగాళాదుంపలంటే చాలా బిరియానీ తయారు చేసుకోవచ్చు. బనార్స్ గూడా అవసరంలేదీ వడ్డలితో చేస్తే !

పై చెప్పిన మసాలా దినుసులూ, అవే కొలతలూ, మూత్రం వాడాలి ఢినికీనూ, కాకపోతే వండటం లేదా కనుపిస్తుంది దానికీ, దీనికినూ : ఈ వడ్డలితో అయితే ఎర్రగడ్డలు ఒక్కశీల చాలా :

ముందుగా శీరూ బిర్యూం శుభ్రంగా కడిగి, నీరంతా ఓడగించి ఓబట్టుపై పోసి ఆరబెట్టాలి. తడి పూర్తిగా ఆరి బిర్యూం పొడి పొడిగా అయిన తరువాత ఓగ్లాను గాని, చెంబు గాని తీసుకొని బిర్యూం కొల్చుకోవాలి. ఇక్కడ ముఖ్యంగా గమనించాల్సింది బిర్యూం ఏ పాత్రతో కొలిచినా పాత్రకీ నిండుగా కొలవరాదు. అంటే తలగీసి కొలవాలి.

కళాయి పాత్ర (శీరూ బిర్యూం ఉడికేది) పొయ్యి మీద ఉంచి అర్ధపావు వెయ్యిపోసి అదిబాగా కాగిన తరువాత జీడివప్పు వానబెట్టిన మసాలా దినుసులూ వేసి, ఓ వేగవేగినిచ్చి తరువాత, ఉల్లిపాయ, పచ్చిమిరసకాయ ముక్కలు గూడా వేసి వేగనిచ్చి, మసాలా ముద్దలూ బంగాళా దుంప ముక్కలూ, కలిపి, పొయిమీద పాత్రతో వేసేయాలి. అడు గంట కుండా బాగా తిప్పుతూ ఉండాలి.

అన్నీ బాగా వేగిన తరువాత, బిర్యూం కొలిచిన పాత్రతో ఒకటికీ, ఒకటింపావు, చావున, నీళ్లు పోయాలి. అంటే ఆరిన బిర్యూం చాలాగ్లానులూ లుంటే, అయిదు గ్లాసుల నీరు పొయిమీద పాత్రతో వేయాలన్నమాట. (1. గ్లాసు బిర్యూం ఉడకడానికి కావలసిన ఎవరూ 1 గ్లాసు) ఉప్పు గూడా ఎవట్లో వేసి మూతబెట్టి పొయి క్రింద మంట బాగా ఉంచాలి. నీళ్లు నలనలా మరిగేటప్పుడు ఉప్పు పరిపోయిందో, లేదో, చూసుకొని, కొలిచి పెట్టుకొన్న బిర్యూన్ని ఎవట్లో పోసి మూత పెట్టాలి. బిర్యూం వేసిన తరువాత పొయి క్రింద మంట ఆరిపోగూడదు. కాస్తేనటికీ నీరంతా ఇరిగిపోయి బిర్యూం కుతకుతలాడుతూ ఉంటాయ్! అప్పుడు పొయిక్రింద మంట పూర్తిగా లాగేసి, పాత్రపైనున్న మూత వత్సేంతో మంచి ఎర్రటి నిప్పులు వేసి ఉంచాలి. పది నిమిషాల పొయిన తరువాత, నిప్పులమూత ఎత్తి చూస్తే బిర్యూ మసాలా బాగా ఉడికి నలుకు లేకుండా ఉంటుంది. అప్పుడు మిగిలిన అరపావు వెయ్యి బిరియానీ పైన వేసి బాగా కలియబెట్టి పైన నన్నటి నిప్పుల మూత వేసి, వేడిపొయ్యి మీద పాత్ర నిలాగే ఉంచితే, తినేటప్పుటికీ వేడివేడిగా ఉండి పలావు ఎంతో బావుంటుంది !

ష ని తా వా ణి

గరల్స్ హైస్కూల్

నేను హైస్కూలు టీచరు కాకపోయినా "ప్రభావతిగారి" వ్యాసం చదివేసరికి, వారి మీద పీకెలవరకు కోపం రావటం, వ్యాసంతో బాటు వత్రికలో వారు సజీవంగా కనిపిస్తే నమిలి ప్రేమిగాలనిపించక పోయినా, వారి అభిప్రాయాలలో ఏకీభవించలేక పోతున్నాను. వారు తేవల "గరల్స్ హైస్కూలు టీచర్లను" విమర్శించటానికి ప్రాసనట్లు కనిపిస్తుంది.

నీ. రాజకుమారి (విజయవాడ)

పవని నిర్మల ప్రభావతిగారి వ్యాసంలోని విషయాలతో నేను ఏకీభవించలేక పోతున్నాను. ఆమె (స్త్రీ అయియుండి, బాలికల పాఠశాలలో పనిచేయు టీచర్లను మోతాదు మించి దుర్మయ బట్టడం సమంజసంకాలేదు. మా ఇంట్లో చాలా మంది ఆడపిల్లలము ఉన్నాము. మే మందరము గరల్స్ హైస్కూల్లోనే చదివేము. కానీ ఎప్పుడూ, మా తల్లిదండ్రులు, రచయిత్రీగా రుదహరించిన సమస్యలను ఎదుర్కొనలేదు. సాధారణంగా, ప్రభుత్వ పాఠశాలలో కంటే, కాన్వెంటులోను, మిషనరీ పాఠశాలలోను చాల కఠినముగా ప్రవర్తిస్తారని అందరూ అనుకుంటారు. అవట చదివే బాలికలుకూడా ఇట్టి డ్రెస్సు సమస్యలను ఎదుర్కొనరు. టీచర్లందరినీ మొత్తము మీద విమర్శించేముందు, తమ శాయశక్తులా విద్యార్థుల అభివృద్ధికి ధారపోసే టీచర్లు కూడా ఉంటారని, అట్టివారిపల్లనే ఆణి ముత్యాలంటి బాలలు, మంచి పిరులుగా వెలుగొందుతున్నారని మర్చి పోకూడదు. రచయిత్రీగారు, వ్యక్తి గతముగా బాధపడి ఈ వ్యాసాన్ని ప్రాస ఉంటారని, అందులోని విషయాలు, అన్ని గరల్స్ హైస్కూల్లకు అన్వయించ తగినవిగా లేవని తెల్పడానికి సాహసం ఉన్నాను.

నెట్టుమి కన్నూరి (రాజమండ్రి)

సంచిత "పనితాలోకం"లో ప్రచురించున శ్రీ పవని నిర్మల ప్రభావతిగారి "గరల్స్ హైస్కూల్స్" వ్యాసము చదవగానే ఆశ్చర్యము కలిగినది. ఎందుకంటే వ్యాసమంతా అతిశయోక్తులతోను, నమ్మజాలని విషయాలతోను నిండినది. మేము వ్యాసము శీర్షిక చూచి గరల్స్ హైస్కూల్స్ విజ్ఞాన విషయములకు సంబంధించినదై యుండునని ఆశించితిమి. కానీ వ్యాసము చదివిన తర్వాత రచయిత్రీ వ్యాసము విమర్శనాత్మక దృష్టితో వ్రాయ సంకల్పించి నట్లు తోచదు. వారు వ్యాసమును మొదటి నుంచి చివరి వరకు టీచర్ల గౌరవాన్ని కించపరచే విధముగా వ్రాసారు.

వారు వ్రాసిన ఈ క్రింది అభిప్రాయాలు నమ్మకశక్తముకానివిగా, విషయాన్ని కలిగించేటట్లు ఉన్నవి. టీచర్లు ప్రతి 'నదీజెక్కు'నకు జాండు నోటులుక్స్ పెట్టాలని నిర్బంధిస్తారని అలా పెట్టినవి మాత్రం ఒకటరం దరకేను. జాండు నోట్లులు కాక మామూలు నోట్లులు ఉంచినట్లైతే క్లాసులో నుంచి బయటకు

గిరాలు వేస్తారని రచయిత్రీ వ్రాసారు. సాధారణంగా ప్రతి స్కూల్లో ముఖ్యమైన వాటికి మాత్రము మంచి నోటులుక్స్ ఉంచాలని టీచర్లు అంటారు. కానీ మామూలు నోటులుక్స్ పెడితే వాటిని క్లాసులో నుంచి బయటకు వినరి ఆ అమ్మాయిని బయటకు వంపుతారనుట ఏమంత సమంజసముకాలేదు. అలా ఏ టీచరు చెయ్యదు. మరో విషయమేమంటే టీచర్లు కుట్టుపనికై రెండు రూపాయలు తీసుకొని ఒక గజము 'లాంగ్ క్లాత్' బదులు ముప్పావు గజం మల్లుగుడ్డ ఇస్తారని రచయిత్రీ వ్రాసారు. ఏవిధంగా ఆలోచించినా టీచరు అనూయకులైన విద్యార్థినుల మోసముచేసి వారిచ్చిన డబ్బుతో కమీషను తీసుకొంటుందని ఆరోపించటం అన్యాయం. ఒకవేళ పిల్లలను మోసము చేసినా వారి "తలిదండ్రులు" కలుగజేసుకొనకుండా ఉంటారా ? డ్రెస్సు విషయమై ఆలోచించినా, కాన్వెంటులో మాత్రమే డ్రెస్సు నిర్బంధం ఉంటుంది. మామూలు పాఠశాలలో డ్రెస్సు విషయమై నిర్బంధమేమీ ఉండదు. అలా నిర్బంధం ఉన్నా కూడ, తల్లిదండ్రులు మొదట తమ పిల్లలను స్కూళ్ళలో చేర్చినపుడే అన్ని విషయాలు తెలుసుకొని చేర్చి దరు. ఈ విషయమై రచయిత్రీ వ్రాసిన అన్ని విషయాలు నమ్మకశక్తముకానివి.

ఇంతకూ, రచయిత్రీ ఒక ముఖ్య విషయము తెలుసుకోవాలి. సామాన్యంగా ఉపాధ్యాయవృత్తి స్వీకరించువారు మధ్య తరగతివారై ఉంటారు. వారికి మధ్య తరగతి కుటుంబాల స్థితి గతులు బాగుగా తెలిసి ఉంటే. అలాంటప్పుడు వారు విద్యార్థినులపట్ల అమానుషముగా ప్రవర్తిస్తారనుట ఏమీ బాగాలేదు. ఇటువంటి వ్యాసములు వ్రాయునప్పుడు బాగోగులను పూర్తిగా గుర్తించి వ్రాయవలెను. "పనితాలోకం"లో ప్రచురించే వ్యాసాలు పుజవాత్మకంగాను, విజ్ఞాన విషయములకు సంబంధించినవిగాను. పనితలకు ముఖ్యమైన విషయాలను గురించి తెలిపేవిగాను ఉంటే చాలా బాగుంటాయి.

పి. సుందరమ్మ (నెల్లూర్)

కొత్తొకవింత....

మందరపు లలితగారు వ్రాసిన కొత్త క వింత అనే రచన చాల బాగున్నది. నిజంగా ఆమె వ్రాసినట్లు ఇది నైలాన్ యుగమే అనిపిస్తుంది. లలితగారికి వా ధన్యవాదాలు.

హేమలతా పాత్ర (రాజోలు)

"కొత్తొక వింత" బాగుంది. కానీ ఏడాది కోసారి మగవాళ్ళు పాత జంధ్యం మార్చి, కొత్త జంధ్యం వేసుకొంటారని, ఆడవాళ్ళు పసుపుతాడు పల్ల బడితే పట్టించుకోరని వ్రాశారు. పసుపుతాడు ఆడవాళ్ళు శుక్రవారం రోజు కొత్తది వేసుకోవచ్చు. అనే ఆచారం మీకు తెలియదా! ముఖ్యంగా మామమానం (అరవంతో 'మానీ' అంటారు) శుక్రవారం కొత్త పసుపుతాడు వేసుకోవచ్చు అని పెద్దరింటారు. కొందరు పసుపుతాడు 'పచ్చగా ఉండాలి' స్నానం చేసేటప్పుడు స్నాండుకు తగిలిస్తారట! రోజూ పసుపు 'రాసుకొంటే' పసుపుతాడు 'పచ్చగా' ఎందుకుండదో?

రాజామణి (మద్రాసు)

సందేహమేండుకు
బిన్నీవారి
 జార్జెట్ అచ్చమైన శిల్పచీర

విశ్వమైన దిజైసులో రక
 రకాల జార్జెట్, పిఫాన్
 ఇంకా మృదువైన శిల్పాలు
 అభిప్రాయం.

వి పెంగుళూరు ఉరెన్, కాటన్ & శిల్ప మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ ఆగ్రహారం రోడ్డు, పెంగుళూరు-23
 బిన్నీ & కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ వారి కాళి

మనవి-మీద

శివవిష్ణు

జరిగిన కథ

జానకరామయ్య రిటైర్మెంట్ బడిపంతులు. ఆయనకు నిరంజనం, శంకరం, సుశీల అని ముగ్గురు సంతానం. శంకరం ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో వుంటాడు. జానకరామయ్య సుశీల పెళ్లిగురించి ఆలోచిస్తూ వుంటాడు. ఉద్యోగం కోసం విత్రుడు రంగారావు ఇంటికి వెళ్లిన శంకరం ఆ దంపతులు ప్రవర్తన వచ్చక ఇంటికి వచ్చేస్తాడు.

5

అతన్ని చూడగానే, ఇంతకు మునుపు పాట పాడిన యువతి గథాలున లేచి రేణుక చాలుగా నిలబడింది. తం వంతుకుని కాలి గోటిని నేలకురాస్తూ. "రావోయ్ అల్లుడా.....అందరం గురించే ఎదురు చూస్తున్నాం" అన్నారు కామాక్షమ్మ సోసాలో కూర్చున్నాంది.

నిరంజనం అవిడ కెదురుగానున్న సోసాలో కూర్చున్నాడు. అతన్ని రెండు క్షణాలు నఖ వర్షతం పరిక్షించి అన్నారు.

"బాగా చిక్కిపోయావు నాయనా! పెళ్లివాటికి ఇంకాస్త మనిషి. అవునులే— బాధ్యతలు పెరుగుతే మనిషి చిక్కిపోతా మరీ"

"కాఫీ తెస్తాను పిన్నీ" అన్నది రేణుక.

"ఇప్పుడు కాఫీ ఏమిటమ్మా! భోజనాలవేళ, కాఫీ తాగి ఆకలి వంపుకుంటే ఆవతల ఆరోగ్యం ఏమైపోనూ? ఇప్పుడేం వద్దాగానీ సువ్వు అలా కూర్చో.....శారదని ఇంతకుమునుపు సువ్వు చూడ లేదనుకుంటాను కదు బాబూ! ఇదిగో ఈ పిల్లే శారద. ఒక్కగా నొక్క కూతురు రేణు—తల్లి! రా! ఇతను నిరంజనం బావ" అని ఇద్దరినీ పరిచయం చేశారావిడ.

శారద నిరంజనానికి నమస్కారం చేసింది.

"పియూసీ వరకూ చదువు చెప్పించాం. సంగీతమూ చెప్పించాము. సువ్వుంటావో వినవోగానీ అప్పుడప్పుడు రేడియోలో కూడా పాడుతుంది... నిరంజన వేళ్లు లెక్కపెట్టుకుంటున్నాడు. రేణుక గోడవైపు చూస్తోంది. శారద వాళ్లు క్కయ్య పక్కన అలాగే సిగ్గుతో నిలబడి ఉంది. ఎవరూ ఏమీ మాటాడక పోవడంతో మళ్లా కామాక్షమ్మగారే ప్రారంభించారు.

"ఈ ఏడాదే శారద పెళ్లి చేయాలని అనుకుంటున్నాం. నీ ఎరికలో మంచి సంబంధాలుంటే చూచి చెప్పుదూ. నీకు పుణ్యముంటుంది."

"ఇంతలోనే పుణ్య మేమిటండోయ్" అన్నాడు నిరంజనం. ఏమీ అనకపోతే బావుండడన్న ఉద్దేశ్యంతో. ఆ ఒక్క ముక్కునీ అనరాగా తీసుకుని అవిడ అడపిల్లల పెళ్లిళ్లు గురించి, వాటికోసం కన్న తల్లి తండ్రులు అనుభవించే యాతనల గురించి, ఓ పాపుగంటసేపు మాటాడారు. గుక్క తిప్పుకోకుండానే, చెప్పినదంతా ఓమాటు సమీక్షిస్తున్నట్టు రెండు ముక్కల్లో ఈ కాలంలో అడపిల్లల పెళ్లిళ్లు చెయ్యడం మహా యజ్ఞమనీ, పెళ్లికాని అడపిల్లు ఇంటికి పెద్ద భారమనీ అన్నారు. చివర్ని ముగింపు మాటగా—

"మా రేణుకల్ని అదృష్టవంతురాలు గనుక నీలాటి గుణవంతుడు దొరికాడు. అందుకు చాలా ఆనందిస్తున్నాం నాయనా! చూస్తూన్నాంగా ఈ రోజుల్లో అల్లుళ్లు ఆగడాలు. ఇండాక నీ గురించి అమ్మాయిని అడుగుతే—అసీసులో పనుండి ఉండిపోయావని చెప్పింది. అదుగో అల్లా ఉండాలి లక్షణమంటే. మావయ్యగారి వ్యాపారమైనా నీ స్వంత వ్యాపారంలా చూచుకుంటూ, మరింత అభివృద్ధికి తీసుకు రావాలని పాటు వదుతున్నావ్. అందరూ అలా ఉంటారా చెప్ప?"

నిరంజనానికి చిరాకు కలిగించింది. ఇప్పుడు మావయ్య ప్రసక్తి రావడం అతని కిష్టంలేదు. అందుచేతనే అతను ముఖం చిట్టించుకు కూర్చున్నాడు. ఇది గమనించిన రేణుక—

"భోజనాల వేళయింది. లేవండి మరీ" అన్నది.

"నా కప్పుడే భోంచేయాలనిలేదు. ముందు అత్తయ్య వాళ్లకి వడ్డించు" అన్నాడతను తన గదిలోకి వెదుతూ.

ఆ రాత్రి రేణుక తన మనసులోని మాట నిరంజనానికి చెప్పింది.

"శారదని మీ తమ్ముడి కివ్వాలని పిన్నీ వాళ్లు ఉద్దేశ్యం. మీతో అవిడ ఉద్దేశ్యాన్ని చెప్పనున్నది.

నిరంజనం, అత్తయ్య మాటల్లో దాక్కున్న ఈ అంతరాధ్యాన్ని మొదట్లోనే గ్రహించాడు. కానీ, తనకై తాను బయటపడ దలచుకోలేదు. పైగా ఈ శ్రీమంతుల సంబంధం తన తమ్ముడికి చేసుకోవడం ఇష్టంలేదు. శ్రీమంతుల బిడ్డని

చేసుకుని తను అనుభవిస్తోన్న 'సుఖం' సాక్ష్యానికి సిద్ధంగా ఉండనే ఉంది. తన తమ్ముడు గూడా ఈ వంశంలో చిక్కుకోడం తనకి సుతరామూ ఇష్టంలేదు. అలా అని చెప్పి తన అభిప్రాయాన్ని రేణుకకి చెప్పాలని అనిపించలేదు. మువ్వనంగా ఉండి పోయేడు.

"శారదని చూశారుగా. అన్ని విధాలా మీ తమ్ముడికి తగిన పిల్ల. ఇద్దరూ కళారాధకులే. అతను కథలు రాస్తాడు. శారద చక్కగా పాడుతుంది. పోతే—మీ ఉద్దేశ్యమూ....."

"మధ్య నా ప్రమేయ మేమింది రేణూ. అన్నింటికీ నాన్న ఉండనే ఉన్నారాయ్. అదీ గాక పెళ్లి చేసుకునేది వాడు కాబట్టి, మరి వాడి అభిప్రాయమూ తెలుసుకోవడం మంచిదికదా?"

"నన్నుగతే ఇది నిక్షేపంలాటి సంబంధం మంటాను. బాబాయి వాళ్లు త్వరలోనే బెజవాడలో బట్టల దుకాణం పెద్ద పెట్టుబడితో పెట్టబోతున్నారట. అక్కడే చక్కటి ఇల్లాకటి కట్టించుకోవడమో, కొనుక్కోడమో చేస్తారు. ఇవి గాక, ఎలా లేదన్నా లక్ష రూపాయల రొక్కం రేడిగా ఉంది."

"వాళ్లు అస్తి వివరాలు చెప్పమని నిన్నడగలేదు రేణూ! మావాళ్లకి శారద వచ్చితే, సువ్వు చెప్పిన ఈ వివరాలన్నీ అనవసరం. పోతే.....మరొక అభ్యంతర మేమిటంటే, మా చెల్లి పెళ్లి కానిదే వీడి పెళ్లి చెయ్య దలచుకోలేదు. కాబట్టి ముందు చెల్లి పెళ్లి జరగాలి."

"భలే.....పెళ్లి అన్న తర్వాత అనుకున్న మరు క్షణంలోనే జరుగుతుండటం వీడి ఎక్కడైనా? కాపోతే వాళ్లు అడగమన్నారా గనక, అతని పెళ్లి విషయంలో మనగూడా బాధ్యతంటూ ఉన్నది గనక అడిగాను కాని, అనుకున్న వెంటనే శారదని శంకరాని కిప్పి పెళ్లి చేద్దామని చెప్పలేదుగా" అన్నది రేణుక.

ఆ తర్వాత ఇద్దరో ఎవ్వరూ మాటాడలేదు.

* * *

■ మర్నాడు నిరంజనం ఇంటికిచ్చేసరికి ఇంటో నాన్నా, చెల్లెలూ, తమ్ముడూ కనిపించేరు. అందరూ పోల్ల కూర్చుని ఓన్నారు. నాన్నా వాళ్లతో కామాక్షమ్మగారు మాటాడుతున్నారు. తనని చూచి అవిడ అడిగేరు.

“నాన్నగారు మస్తున్నట్టు ఉత్తరం రాశారు
టగా నాయనా? మరి మాతో చెప్పవేలేదే?”

అతనేం మాటాడకుండా వచ్చి అందరి మధ్య
కూర్చున్నాడు.

“మూడు గంటలకి వచ్చాం” అన్నాడు జానకి
రామయ్య.

“ఇప్పుడు మీ వంటల్లో ఎలాగుంది?” అడిగాడు
నిరంజనం.

“ఏం చెప్పను. ఎప్పుడో చెప్పి పెట్టుకుండా
గుండెల్లో పోటు మస్తుంది. ఆ ఒక్కరోజూ మని
షిని కృంగ దీసేస్తుంది. ఉత్త రోజుల్లోనేమో
ఆయాసం, కొద్దిగా నీరసం”

“ఈ వయస్సులో అందరికీ ఆలాగే ఉంటుంది
అన్నయ్యగారూ!”

“నువ్వు కాకినాడనుంచి ఎప్పుడొచ్చావురా?”
తమ్ముడి అడిగాడు నిరంజనం.

డటం లేదు. ఇంట్లో కాలం బయట పెట్టవేలేదు.
నువ్వు రాశావుటగా ఇక్కడికి రమ్మని” అన్నాడు
శంకరం.

“అవును. ఈ ఊళ్లో నాకు తెలిసిన డాక్టర్
ర్లున్నారు, మంచి వైద్య శిక్షణాలూ ఉన్నాయి.”

“ముందు చెల్లీ, ఆయన ప్రయాణమయ్యారు,
నన్నూ రమ్మని బలవంతం చేస్తే—”

ఈ మాట వినిగానే నిరంజనానికి కాస్త కోపం
వచ్చింది.

“అవునా వాళ్ళు రమ్మని బలవంతం చేస్తేనే
తప్ప రావన్న మాట.”

“అనికాదు”

“మరి?”

“ఎందుచేతనో ఎక్కడికీ వెళ్లాలనిపించడం
లేదు.”

కాఫీ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయింది రేణుక.

అప్పుడమ్మ లిద్దరూ కాఫీ తాగుతూండగా
హాల్లోంచి నవ్వులు వినిపించాయి. ఒక నవ్వు కామా
క్షమ్మగారిదీ, మరొక నవ్వు జానకిరామయ్యగారి
దీని. నిరంజనం గది తలుపు దగ్గర నిలబడి హాల్లోకి
తొంగిచూశాడు.

వాళ్ళింకా నవ్వుతూనే ఉన్నారు. కామాక్షమ్మ
గారి పక్కన తలొంచుకుని భారదా, నాన్న దగ్గర
వాళ్ళ నవ్వుతో జత కలుపుతూ ముశీలా నిలబడి
ఉన్నారు. వంట గదిలోకి వెళ్ళవలసిన రేణుక దారి
మార్చి మళ్ళీ వచ్చి వాళ్ళ దగ్గరే నిలబడి ఉంది.

నిరంజనం గుమ్మం నుంచి కదిలి తమ్ముడి దగ్గ
రకు వచ్చాడు.

“నిన్ననే కామాక్షమ్మగారూ, అవిడ కూతురూ
భారదా వచ్చారు. ఈ కామాక్షమ్మగారు రేణుకకి

తమ్ముడు జవాబు చెప్పలేదు. ఉద్యోగ విషయం
అడుగుదామనుకున్నాడు గానీ, వాన్న రాసిన ఉత్తరం
లోని విషయాలు గుర్తుకొచ్చి మానుకున్నాడు నిరం
జనం.

“ముశీలా.....ఒకసారి ఇలా వస్తావా” వంట
గదిలోంచి రేణుక పిలిచింది.

“ఇప్పుడే వస్తారా అన్నాయ్” అని ముశీల వెళ్ళి
పోయింది.

కామాక్షమ్మగారు జానకిరామయ్యగారికి, తాము
పెట్టుకోయే బట్టల దుకాణం గురించి, బెజవాడ
లో తమ ఇల్లు గురించి చెప్పడం మొదలు పెట్టారు.

ఇది వినే ఓపికలేక నిరంజనం తన గదిలోకి
వెళ్ళిపోయేడు. నిరంజనాన్ని శంకరం అనుసరిం
చాడు.

గదిలో బట్టలు మార్చుకుంటున్న అన్నయ్య
నుద్దేశించి—

“వాన్నకి ఈమధ్య వంటల్లో బోర్లగా బావుం

“అవున్నే పెద్దవాడి నవ్వులున్నావు గదూ
మరి. ఏమిటీ, న్యవసాయం చేస్తానని చెప్తున్నా
వుట.”

“ఉద్యోగం దొరక్కపోతే ఏం చెయ్యను?”

“ప్రయత్నాలు చెయ్యాలి.”

“ఇంక చెయ్యదలుచుకోలేదు.”

“అలాగైతే ఉద్యోగ మెలా వస్తుంది?”

“చెప్పానుగా. రాకపోయినా ఇబ్బంది లేదని.”

“సరే.....నీతో వాదించి వేగలవలేను. నీ కేది
మంచిదనితోస్తే అది చెయ్యి.”

తలుపు దగ్గర శబ్దమైంది. రేణుక ఫ్రే లో
కాఫీ తీసుకొచ్చింది.

“అప్పుడమ్మ లిద్దరూ ఏదో తీవ్రంగా చర్చి
స్తున్నట్టున్నారు.”

“చర్చించడాలే తక్కువ” అన్నాడు నిరంజనం.

“నర్లేండి. ముందు కాఫీ పుచ్చుకోండి. నా కవ
తల చాలా పనులున్నాయి.”

పీనతల్లి. మాటలు చెప్పడంలో అవిడ్ని మించిననా
రుండరు” అన్నాడు నిరంజనం.

“నాకూ ఆలాగే అనిపించింది.”

“ఈ పెద్ద వాళ్ళ ఛాదస్తం గమ్మత్తుగా
ఉంటుంది. వాళ్ళేదో విట్టు వెన్నున్నా మనుకుని
ఒక విట్టువేసి వాళ్ళకి వాళ్ళ సవ్యకుంటారుగాని,
ఈ హాస్య ప్రసంగంతో సంబంధమున్న పిల్లల
అవస్థ గమనించరు ఇప్పుడు హాల్లో జరుగు
తూపు తలంగం అదేను”

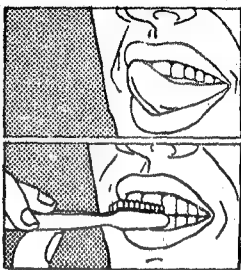
అన్నయ్య మాటకి శంకరం సవ్యకున్నాడు.

“నీతో చాలా విషయాలు మాటాడాలి” హాతా
త్తుగా అన్నాడు నిరంజనం.

“ఏమిటవి?”

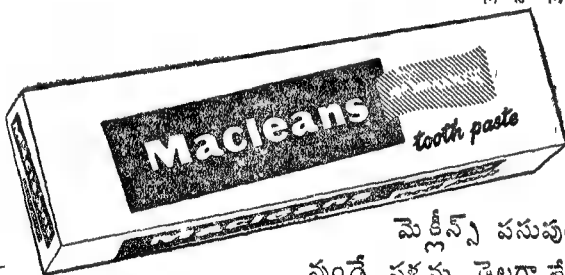
“నువ్వు కుర్రాడిని సీస లోకం తెలిదు,
అవేశంలో కొన్ని పనులుచేసి ఆ వేశం లగ్గిన

ఆ అధిక తెలుపును చూడండి! **మెక్లీన్స్** వల్లనే.

ఇట్లు శోధించి చూడండి

1. మీ నాలుకకొనతో మీ వళ్ళ మీద తడవండి, జిగటగా అంటుచున్న పొర తగులుచున్నదా?
2. ఇప్పుడు బ్రష్ తో తోమండి, మీరు చవి చూపునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రత గల రుచి మెక్లీన్స్ వనిచేయుచున్నదనుటకు నిదర్శనం... మీ వళ్ళను శుభ్రపరచుచున్నది, కాపాడుచున్నది, తెల్లగాజేయుచున్నది.
3. అధిక శుభ్రతను గమనించండి... అధిక తెలుపును చూడండి! మెక్లీన్స్ వల్లనే.

మెక్లీన్స్ పసుపురంగుగా
వుండే వళ్ళను తెల్లగా జేయును.

మనిషి - మిథ్య

తర్వాత వస్తాయించడం కూడదురా శంకరం. దేనికైనా యోచన అవసరం."

"ఇవారే ఎదైనా సినిమాకి వెళ్లాలని ఉంది. నువ్వు త్వరగా తెలుస్తే సంతోషిస్తాను" అన్నాడు శంకరం, అన్నయ్య చెప్పబోయే విషయానికి అడ్డు తగిలి.

తమ్ముడి ఉద్దేశాన్ని పసిగట్టలేనంత తెలివి తక్కువవాడు కాదు నిరంజనం. నింపాదిగా నచ్చ చెప్పవచ్చనే నిశ్చయించి అతనూ ఊరుకున్నాడు. చోట్లో భారద పాట పాడుతోంది కమ్మటి గొంతుతో.

"రాగ సుధారసా—"

అన్నదమ్ము లిద్దరూ పాటని పూర్తిగా విన్నారు. హాయిగా, తీయగా పాడింది భారద.

"భారద చక్కగా పాడుతుంది. రేడియోలో ప్రోగ్రామ్మింగ్ ఇస్తుందిట."

"....."

"పాపం. ఆ పిల్ల వచ్చిన దగ్గర్నుంచి పాటలు పాడటమే పనిగా పెట్టుకుంది. ఏం చేస్తుంది మరి శ్రోతలు పాడమని కోరితే పాడక తప్పదు గదా."

"అవతల సినిమాకి వేళవుతుంది మరి" అన్నాడు శంకరం.

ఇద్దరూ సినిమాకి వెళ్ళిపోయారు.

నాలుగు రోజులపాటు ■ ఇంట్లో ఏ విధమైన గందర గోళమూ లేకుండా హాయిగా గడిచింది అందరూ సరదాగా వచ్చుకుంటూ గడిపారు. జానకి రామయ్యగార్ని నెత్తురు పోటున్నదని చెప్పేరు నైద్యులు. దాని క్వావలసిన మందులూ రాసి ఇచ్చారు. జానకిరామయ్యగారికి గుంటూరులో కొడుకు దగ్గర హాయిగా ఉంది. శంకరం ఉద్యోగం గురించి, తన తోగ్గం గురించి పూర్తిగా మరిచిపోయే రాయన. రోజంతా కామాక్షమ్మగారితో లోకాభి రామాయణం, పిల్లలకి లోకం పోడ గురించి చెప్పడంతో గడిచిపోతుంది.

శంకరం, సుశీలా, రేణుకా, భారద—రోజున్న మానం కేరమ్మా పేకాటల్లో గడిపేస్తున్నారు.

ఇంత హాయిగావున్న ఆ ఇంట్లో ఆ సాయంత్రం రగడ ప్రారంభమైంది.

భారద, శంకరం ఒక పార్టీగా, సుశీలా రేణుకా మరో జట్టుగా కూర్చుని కేరమ్మా ఆడుకుంటున్నారు. వాళ్ళ క్లాస్ అవతలగా జానకిరామయ్య గారూ కామాక్షమ్మగారూ 'నేటి పెళ్ళిళ్ళూ వాటి ముచ్చట్లూ' గురించి మాటాడుకుంటున్నారు.

అప్పుడే వచ్చాడు నిరంజనం. వచ్చి రావడం తోనే రేణుకని పిలిచాడు. ఆమె, అటా మధ్యలో లేవడం ఇష్టంలేక వెంటనే వెళ్ళలేదు. దాంతో మరింత కోపంగా పిలిచాడు నిరంజనం.

ఈ రకమైన పిలుపుతో చోట్లో ఉన్న జనాభా అంతా ఒకరి మొహం ఒకళ్ళ చూతుకుంటూ ఉన్నవనం వహించారు. రేణుక లేచి అతని గదిలోకి వెళ్ళింది.

"నను మీ బావన ననుకున్నాడా మీ వాళ్ళు?"

48 వ పేజీ చూడండి

మనమూ-మనదేహస్థితి

స్వచ్ఛంద సరాశయము

(గత సంచిక తరువాయి)

బ్రెందులో మధ్యకాళ మొదడుకు పోతుంది. ఇది ఈ మూడు కాళలలోకి పెద్దది. ఇది మళ్ళీ రెండు కాళలై ఒకటి మొదడులో గొరభాగమైన కార్మెక్కుకూ, ధవళ భాగమైన మొడుల్లాకూ పోతవి. ఈ కాళలలో ఒకటి మిగతా వాటికంటే పెద్దది. ఈ పెద్ద కాళ తరుచు పగిలి మొదడులో రక్త ప్రావం ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు మూర్ఛ, అశ్లేపక వాతము (చెతులూ, కాళ్ళూ బాదుకోడం - Convulsions) సంభవిస్తవి.

మొదడులో గొరభాగమునకు పోయే అర్ధెరి గనక ఈ కాళ అతి ముఖ్యమైనది. ఏ శరీర భాగ మైనా సరేగా పని చేయాలన్నా, అధిక శక్తివంతం కావాలన్నా దానికి అవసరమూ, అక్సీజనూ అధికంగా పోవాలి. అందుకు ఆ ప్రదేశానికిపోయే అర్ధెరి పెద్దగానైనా ఉండాలి. లేదా సాధన వల్లనో, సాధికలవల్లనో అది పెద్దదైనా కావాలి.

స్వచ్ఛంద సరాశయంలో, సింపతెటిక్ కాళలో శిరోభాగము ఈ కరోటి రోవల ప్రవేశించే కెరోటిన్ కాళను అంటి ఉండే నరముగా ప్రారంభ మౌతుంది. అది కాళువ కాళలుగా చీలి, ఒక నర జాలమై (Plexus) కెరోటిడ్ అర్ధెరి మొదడు కాళను చుట్టి ఉంటుంది. ఈ కాళను తాడి చెట్టును జావ్విచెట్టు చుట్టి ఉన్నట్లుగా ఈ నర జాలము చుట్టి ఉంటుంది. ఈ నరజాలము నుండి కొన్ని సూక్ష్మ కాళలు అర్ధెరి గోడలలో ఉండే అనిచ్చాధీన కండరములకు పోతవి. అంటే ఆ అర్ధెరి సంకోచ వ్యాకోచములవల్ల చిన్నదీ, పెద్దదీ కావడమును శాసితవస్తు మాట. మొదడు పని చేస్తున్నప్పుడు అవి పెద్దవౌతవి. విశ్రాంతికాలంలోనూ, నిద్రాకాలంలోనూచిన్నవౌతవి. వస్తు కాలంలో మళ్ళీ పెద్దవౌతవి. ఈ నర జాలము, ఈ అర్ధెరి అన్ని కాళలకూపోయి, వాటిని చుట్టి ఉంటుంది. ఈ కాళలు శిరస్సులో ఉండే మూలా, శ్రవణ, జీవస్ చక్కు రింద్రియములకు పోతవి పై న తెలుసుకున్నాము. ఈ అర్ధెరి సంకోచ వ్యాకోచములను స్వాధీనం చేసుకుంటేగాని, మేధాశక్తిని ఇంద్రియముల శక్తిని అధికం చేసుకోడం సాధ్యంకాదు. చివరకు ఈ షైగ్జనుకాళలు, మొదడును అంటి ఉండే పయూ మేటరులో అంతమౌతవి. అంటే మొదడును అంటి ఉండే పయూ మేటరులో సింపతెటిక్ నరములు ప్రారంభమౌతవస్తుమాట! సర్వ శరీర భాగములను ప్రేరేపించే మస్తిష్క గొరభావము,

తానే మరొక శక్తి చేత ప్రేరేపితమవుతున్నదేమో తెలియదు. ఆ శక్తి ఎక్కడ నుంచి వస్తున్నదో అనలే తెలియదు. కాని అది మొదడులో గొర భాగం ద్వారానే శరీరాన్ని ప్రేరేపించ గలుగుతున్నది. మరొక విశేషం. శరీరంలో అన్ని నరములు లేత పసుపు రంగు కలిపి దంఢం రంగుకలవి. కాని, సింపతెటిక్ దండ ప్రారంభమైన కెరోటిడ్ నరము ఎర్రని రంగు కలది.

సింపతెటిక్ దండ కంతభాగములో, మూడు షైగ్జను లున్నవి. ఇది ఎరుపు, బూడిద రంగు కలిపిన రంగు కలది. ఇది నాలుగు గేంగ్లియానులు కలిసి ఏర్పడ్డది. దీనినుండి బయలుదేరే కాళలు, పై న పున్న నాలుగు శిరో నరములలో తీసమౌతవి. ఈ విధంగా కేంద్ర సరాశయం ములో శిరఃకంతభాగములకు ఇది సంబంధం ఏర్ప రుస్తుంది! కొన్ని తంతువులు వేగన్ నరంలో తీస మౌతవి. మరికొన్ని నాలుకకూ అంగిలికి పోయే నరంలో కలుస్తవి. మరికొన్ని లేరింగ్సుకు (శబ్ద పేటిక) గొంతుకకు; పూదయానికి పోతవి. ఇవన్నీ అన్యోన్య సంబంధం కలిగి, సింపతెటిక్ వక్ష భాగంలో ఏర్పడిన పూదయపు షైగ్జన్లో తీసమౌతవి.

మధ్య గేంగ్లియానునుండి పోయే కాళలు, శరీరంలో మెటబాలిజముతోనూ, సంతానోత్పత్తికి కారణములయిన గ్రంథులతోనూ సంబంధం కలిగిన తెరాయిడ్ గ్రంథికి పోతవి. ఇక్కడ

నుంచే మళ్ళీ పూదయానికి పోయేకాళ కూడా బయలు దేరుతుంది.

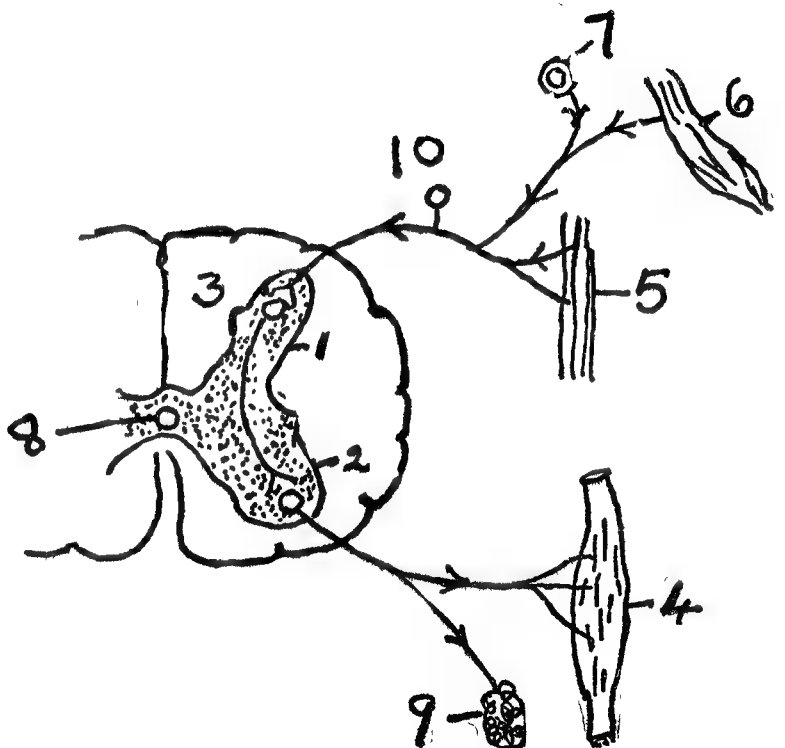
మొదడుకు సంబంధించిన ఈ అర్ధెరి కాళలు మూడు. (1) పూర్వకాళ, (2) మధ్యకాళ, (3) పుష్క కాళ.

కంత భాగంలో మూడవ గేంగ్లియాను 7, 8 శిరోనరములకు కాళలను వంపుతుంది. 8 వ నరము శ్రవణోద్రియానికి సంబంధించినది. వక్ష భాగం లోవుండే సింపతెటిక్ దండను గురించి ఇదివరకే కొంత వివరించాము.

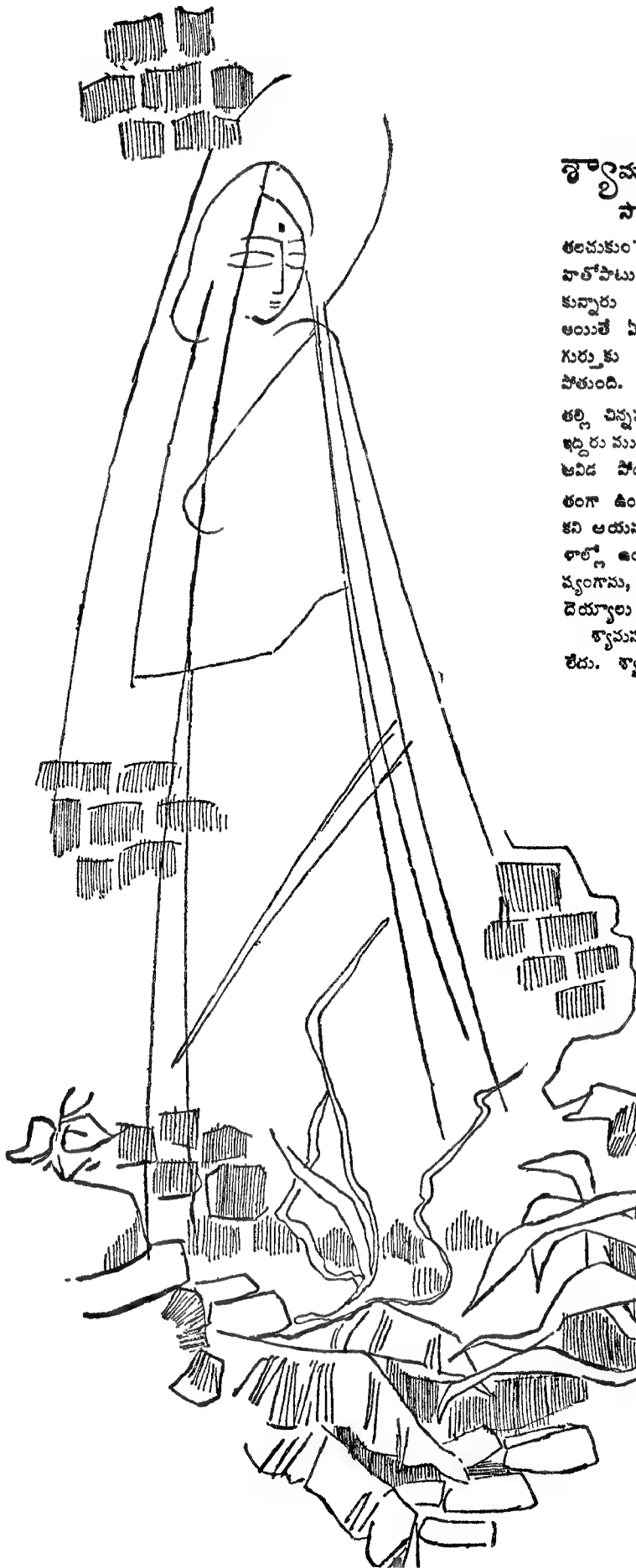
వక్ష భాగంలో ఎన్ని వెన్ను నరము లున్నవో అన్ని సింపతెటిక్ గేంగ్లియానులూ ఉన్నవి. కాని, మొద టిది మూడవ కంత భాగపు గేంగ్లియానుతోనూ అఖరుది, మొదటి లంబారు గేంగ్లియానుతోనూ కలిసి పోతవి. మధ్యలో కొన్ని కలిసిపోతవి. ఇందు వల్ల సింపతెటిక్ దండతో గేంగ్లియానుల సంఖ్య వెన్ను నరముల సంఖ్య కంటే తక్కువగా ఉంటుంది. వక్ష, జఘన భాగములలో నుండి బయలుదేరే నరములు కలిసి, వక్ష కుహరంలోనూ, ఉదర కుహ రంలోనూ ఉండే అంగములకు పోయే నరము లుగా రూపొందుతవి.

జఘన భాగంలోఉండే సింపతెటిక్ భాగము, పెల్విస్లో ఉండే అంగములకు పోయే నరములకు కేంద్ర మౌతుంది.

47 ■ పేజీ చూడండి

చిత్ర వివరణ : 1. వెన్నుపొములో గొర భాగపు వెనుకకొమ్ము (సెన్సరీభాగమునకు సంబంధించినది) 2. గొర భాగపు ముందు కొమ్ము 3. ధవళ భాగము 4. కండరము 5. చర్మము 6. టెండను 7. రక్త వాళము 8. సెంటెటిక్ కెనాల్ (సుషుమ) 9. గ్రంథి 10. సింపతెటిక్ గేంగ్లియాను.

శ్రామనుందరి ఇంట్లో అనాటి సాయంత్రం జరిగిన సంఘటన

తలనుకుంటే ఇప్పటికీ ఒళ్ళు "రుల్లు"మంటుంది. వాలోపాటు మరో ఇద్దరా అనుభవాన్ని పంచుకున్నారు కాబట్టి సరిపోయింది కాని, ఒక్కర్నిసి అయితే ఏమైపోదునో అనే భయంతో ఆ సంగతి గుర్తుకు వస్తే ఇప్పటికీ రక్తం గడ్డ కట్టుకుపోతుంది. శ్యామసుందరి జడ్డిగారి ఏకైక పుత్రిక. తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది. ఒక వంటావిడ, ఇంట్లో ఇద్దరు ముగ్గురు వాకర్లు తప్ప మరెవ్వరూ ఉండరు. ఆవిడ పోయిన దగ్గరనుంచీ జడ్డిగారికి ప్రకారంగా ఉండే ఇళ్ళు తప్ప నచ్చడంలేదుట. అందుకని ఆయన ఊరికి కాస్త దూరంగా పెద్ద బంగారాలో ఉండేవారు. ఆ బంగారా చాలా నిర్మానుష్యంగాను, ఎక్కడ చూస్తే అక్కడ పెద్ద చెట్లతో దెయ్యాలు తారటా దుతున్నట్టుండేది.

శ్యామసుందరి వ్యభావానికి, ■ ఇల్లు సరిపడలేదు. శ్యామసుందరికి ఎప్పుడూ పలుగురితో

గానాధర్

చారలు అడ్డంగా కుట్టారు. ఇది కాళ్ళవరకూ వుంటుంది.

వక్క బరిణి ఒక చేత్తో పట్టుకుని వయ్యారంగా చొక్కా అంటు వేలకి తగలకుండా పట్టుకుని నడిచివెళ్ళిన తన పిన్ని ప్లా జ్ఞాపకం వచ్చింది కోకోటిన్ కి. చొక్కా అంచుకింద ఎర్రని రంగు వేసిన ఆమె కాలి గోళ్ళు, ఎత్తు మడమల జోళ్ళు గుర్తుకీ వచ్చేసరికి నవ్వు వచ్చింది అతనికి— ఇంతలో మెయిసీ తన స్నేహితురాలు జ్ఞాపకం వచ్చింది. “అయ్యో దేవుడా ! ఇవాళి రావాలే అమ్మాయి కూడా !”

ఈ బూజు పట్టిన అచారాల కల ఊరికి ఆమెని ఎందుకు పిలిచాడతను ? “ఏమిటి మావాళ్ళని చూస్తే నాకు పిగ్గా ?” అనుకున్నాడు కోపంగా. “ఈ పాతకాలం అచారాలలో మెయిసీ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతుంది.” అమె రాకని తన పిన్ని ఎలా చెప్పాలి ? మెయిసీ అంటే తనకి విద్యనుయిన ప్రేమా లేదంటే ఆవిడ నమ్ముతుందా ?

నల్లుపాటుతో చెప్పమాశాడు. అమె బర్మిన్ అమ్మాయే అయినప్పటికీ—అధునిక యువతి అని—తనలాగే లాయర్ అనీ—పెద్ద వయసు రాలేదు కానీ పెళ్ళికాని అమ్మాయే అనీ—తోడెవ్వరూ లేకుండా పంటిరిగానే వస్తోందనీ—తన ప్రీయురాలు మాత్రం కాదనీ—కారు తనే నడుపుకుని వస్తుందనీ—ఇప్పటి కాలం అమ్మాయి లందరవలె ప్రయోజకురాలనీ—ప్లా పిన్ని చిరు నవ్వుతో, అర్థం అయిందన్నది. కాని కోకోటిన్ కి తెలుసు, అమెకు ఏమీ అర్థం కాలేదని. “కార్టూలో ఇలా మాట్లాడితే నా వృత్తిలో పెత్తనం వస్తానా ?” అనుకున్నాడు నిస్పృహతో.

దేవుడి దయవల్ల మెయిసీ తన చుట్టూల మధ్యకి దర్జాగా రావడం కోకోటిన్ చూడలేదు. ఆశ్రమంలో వారితో వివరాలను గురించి వాదిస్తున్నాడు.

తిరిగి వచ్చేసరికి ఇంటిముందు ఎర్రటి కారు ఆగి ఉంది. లోపల బరిణికి మెరుగుపెడుతున్న తన పిన్ని దగ్గర కూర్చుని ఉంది మెయిసీ. వారి చుట్టూ ఇంకా వెండి సామానూ, దంతం ఏనుగు బొమ్మలూ పరిచి ఉన్నాయి. పొడుగాటి గోళ్ళకి వేసిన ఎర్ర రంగుతో, నవీన వద్దతిలో ఏర్పరచిన జుట్టుతో, నోటిలో వేల్పుడుతున్న పిగ రెట్టుతో మెయిసీ అత్యాధునికంగా కనిపించింది.

మర్యాదగా ఒక్కొక్కటి పరిశీలిస్తూ : “పాత వద్దతిలో చేసే ఆశ్రమ ప్రవేశం చూడాలని తహ తహ లాడిపోతున్నాను. పట్టుకో ఊరేగింపులు మాశమ కాని కార్లలో అవసరంగా వెళ్ళిపోతారు. ఇక్కడలాగ అందంగా, వయ్యారంగా వెళ్ళరు. ఆశ్రమానికి వెళ్ళే అబ్బాయిలు గుర్రాలమీదా, తక్కినవారంతా నడిచి వెడుతూఉంటే బావుంటుంది !” అంటోంది.

కోకోటిన్ అనుకున్నాడు, “ఏనీ ఎలా మాట్లాడాలో తెలుసు, అదే చాలు !” మెయిసీ కొంచెం అక్కర్లేని తీవి చూపిస్తోందేమో అనిపించింది. అసలు ఆమెను ఈ ఊరికి తీసుకురావటం బుద్ధి తక్కువ.

కోకోటిన్ ఆమెని వింయినంత మర్యద చేశాడు. పరిచేసుతో తూర్పారబోయటం చూపిం

చాడు. మెయిసీ చిన్న పిల్లనలే సంబరనడింది. “పాపం కొత్తగా ఉంది కాబోలు !” అనుకున్నాడు అతను. లోపల చల్లని నీడని ఇన్నీ జామ, మామిడి చెట్లు కల ఆశ్రమం చూపించాడు.

మరిచెట్టుక్కింద పేము వేదికమీద కూర్చుని తన కుటుంబంతో అచారాలని గురించి చెప్పాడు : చిన్న పిల్లవాళ్ళగా ఉన్నప్పుడు ఒకసారి, మళ్ళీ పెద్దవాళ్ళయిన తర్వాత మరొకసారి ఆశ్రమ ప్రవేశం చేసే వద్దతి విడమరచి చెప్పాడు. ఇవి బొద్ద సంప్రదాయాలతో ముఖ్యమైనవాటిలోవిపిల్ల వాడుగా ఒకసారి వస్తువు బట్టలు ధరించి, తిరిగి పెద్దవాడయిన తరువాత ఆశ్రమం ప్రవేశించి రావటం చాలా గొప్ప విషయం.

రాజకీయ వార్తల విషయం
లోనే గాక సాహిత్యం విషయంలో కూడా మన పత్రికలు ఆసియా దేశాలను అశ్రద్ధ చేస్తున్నాయనే ఆరోపణ లేక పోలేదు! పాశ్చాత్య సాహిత్యం తెలిసినంతగా మనకీ మన ఖండంలోనే వెలువడిన, వెలువడుతున్న సాహిత్యం గురించి తెలియదు. ఈ లోటును కొంత వరకు తీర్చేందుకే సుప్రసిద్ధ ఆసియా రచయితల కథలు కొన్ని వరుసగా ప్రచురిస్తున్నాము. బర్మాకి చెందిన యీ కథ యీ శీర్షికలో వదవది. ఒక్కొక్కవారం ఒక్కొక్క దేశానికి సంబంధించిన కథ ప్రచురిస్తున్నాము.

తనకి రెండవసారి ఆశ్రమ ప్రవేశం చేసే నమయం ఇది అని మెయిసీకి చెప్పాడు. తను వారం రోజులపాటు ఆశ్రమంలోనే ఉంటాడు. కాబట్టి మరేమీ అనుకోకుండా ఒంటిరిగానే పట్నానికి తిరిగి వెళ్ళిపోవచ్చున్నాడు. మెయిసీ పరధ్యాస్తంగా గడ్డి పరకని నమలుతూ ఎర్రగా అస్తమిస్తున్న సూర్యునివైపు చూస్తూ “ఇక్కడ బావుంది !” అంది వుడుపుగా. ఆ క్షణంలో కోకోటిన్ కి ఆమెని తను ఆశ్రమం వదిలివచ్చేవరకూ ఉండమని అడిగితే బాగుండు ననిపించింది. కాని, ఇంతలో మెయిసీ అతని వంక తిరిగి పరిహాసంగా అంది, “ఆశ్రమం వదిలి గెరిగిన తలతో మామూలు బట్టలు వేసుకున్న నిన్ను చూస్తే ఎలా ఉంటుందో!”

అని. అన్నవెంటనే ఏదో పాట పాడుకుంటూ పొలాలలోకి చకచకా నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

మర్నాడు మెయిసీతో ఎక్కువ కాలం గడపే అవకాశమే లేకపోయింది కోకోటిన్ కి. తక్కిన వారితోబాటు ఏర్పాట్లలో మునిగిపోయాడు. ప్లా పిన్నికి వప్పచెప్పేశాడు. కోకోటిన్ కొంచెం కలవర పడకపోలేదు. బూజు పట్టిన అలవాట్లను గురించి విని మెయిసీ ఎంత నవ్వుకుంటుందో. “ఏమిటి ! ప్లా పిన్నిని గురించి అలా అనుకునేటంత గర్వమా !” కోపం వచ్చేసింది అతనికి. అయినా మెయిసీని అశ్రద్ధ చేస్తున్నానా అనే బాధ కూడా కలిగింది. ఆమె అనురాగం పొందే అవకాశం ఏదయినా ఉంటే యీ సందర్భంలో పూర్తిగా నశిస్తుంది కదా, అనుకున్నాడు. తన ఊరికి వీలిచి, ఆమె సంగతి పట్టించుకోకపోతే మెయిసీ వంటి అమ్మాయి ఊరుకుంటుందా ?

అందుచేత తన పిన్ని ప్లా మెయిసీ ఇవ్వమన్న దని ఇచ్చిన చీటి చదుపుకుని అంతగా ఆశ్చర్యపడలేదు. అవసరంగా పట్టుం వెళ్ళిపోవటం వచ్చిందని వ్రాసింది. ఉదయమంతా ఆమెని కలవనే లేదు. చీటి చాలా మర్యాదగా ఉంది కాని ఇంజన్ మీద నమ్మకంలేక కారుని అక్కడే వదిలి పోతున్నానని వ్రాసింది. తను వచ్చేటప్పుడు, “దయచేసి, తీసుకురాగలడా ?”

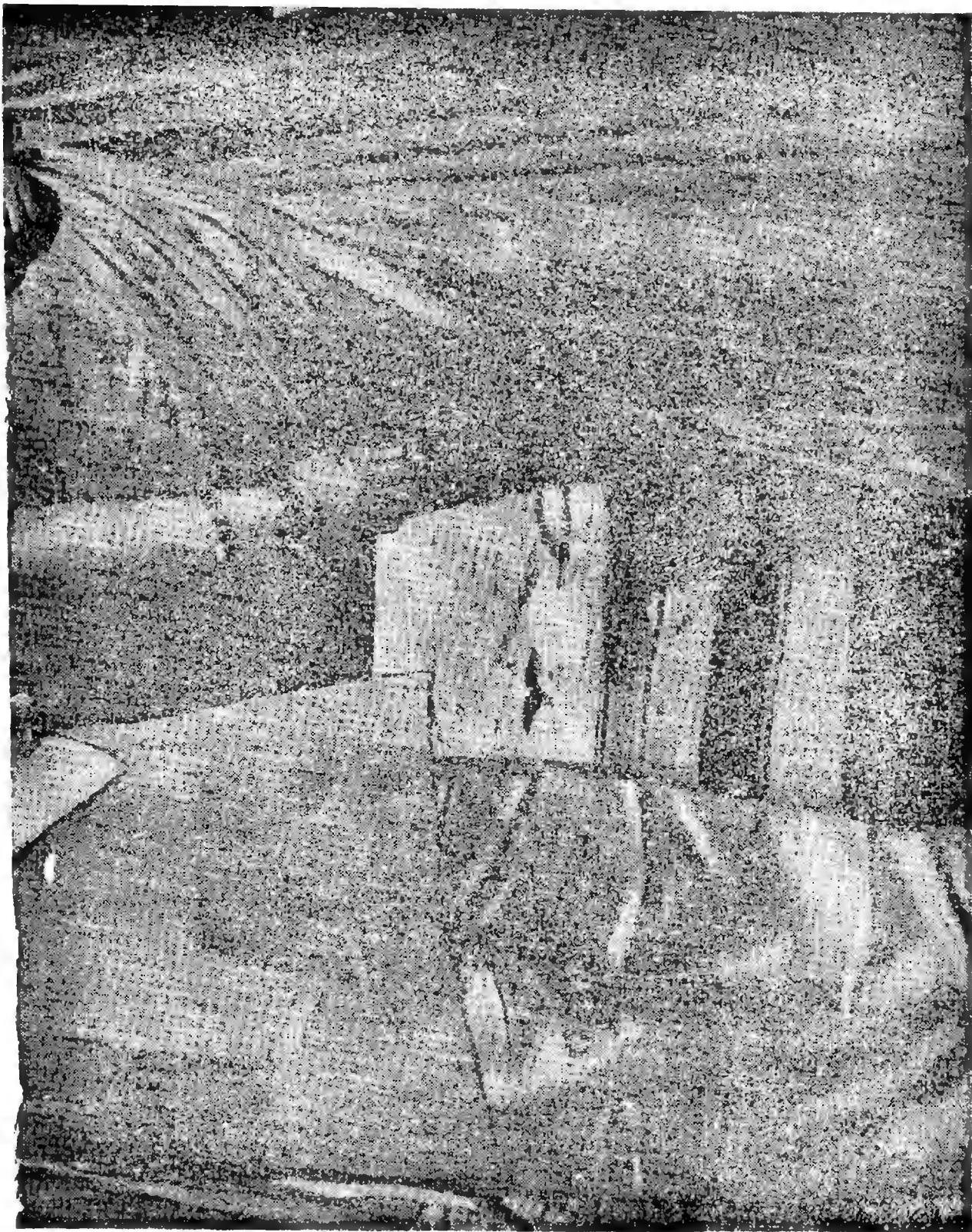
ప్లా పిన్ని చాలా నొచ్చుకుంది. “పాపం, అమ్మాయి చాలా సరదాగా కొన్ని రోజులు గడుపుదా మనుకుంది !” అంది. కోకోటిన్ మనస్సు అయోమయ పరిస్థితిలో ఉంది. ఒకవైపు మెయిసీకి అన్నీ విడమరచి చెప్పనక్కరలేదే అన్న భావం, మరొకవైపు ఇలా చెప్పకుండా పారిపోయిందే అన్న కోపం కలిశాయి. ఏమో, అసలు ఇంత తౌక్యంగా వెళ్ళిపోయినందుకు సంతోషించాలేమో తను.

కోకోటిన్ ఏర్పాట్లలో మునిగిపోయాడు. వక్క బరిణి మోసుకునివచ్చే అమ్మాయి ఎన్నికో అసక్తి చూపించాడు. ముప్పుటగా ఉండే పల్లెటూరి అమ్మాయిలని చూసి సంతోషంతో నిండిపోయాడు. మెయిసీ వంటి వారితో పోలిస్తే సహజంగా ఉన్నారట, అనుకున్నాడు. మహాపట్నంలో కూడా ఇంటికి భూషణంగా ఉండగలిగిన పుష్పాలు తన చిన్న ఊరిలో పూస్తాయన్న సంగతి ఆమెకి నిరూపించాలి, అనుకున్నాడు.

ఆశ్రమ ప్రవేశం చేసే రోజు రానే వచ్చింది. ప్రార్థకృక ముందే ఉత్సవం బయలుదేరాలన్నాడు. ఇంటిముందు రంగు రంగుల గుంపు తయారయింది. రాజులు ఏలే రోజులలో ధరించే దుస్తులు వేసుకున్న వృద్ధులు కొందరు ఆశ్రమం ప్రవేశించే అబ్బాయిల కోసం గుర్రాలని పట్టుకుని నుంచున్నారు. ప్రతి గుర్రం పక్కనే బంగారపు గడుగు పట్టుకున్న అరుణాంబరధారి ఒకడు నుంచుని ఉన్నాడు. వసువు బట్టలతోబాటు, తామర పువ్వులు, వెండి పాత్రల నిండా పువ్వులు, కానుకలు పట్టుకుని ఉన్నారు. అమ్మాయిలు.

ఎలాగయితే వేమి ఉత్సవం కదిలింది. ఎవరో అరిచారు : “ఇదిగో వక్క బరిణి తీసుకొస్తోంది !”

శ్రీమంతుల
కోదండరామ
రామమూర్తి.

రామ మరిమ మానసి

తులసిదాసు తెలుగు ముంగర శంకరరాజు

మునులు రామ ల త్క గు ల ను
దీసిందిరి. పిమ్మట విశ్వా
మిత్రుడు, రామలత్క గులు, మునులు
సీతా స్వయంవరము చూచుటకు
బయలుదేరిరి. రామ ల త్క గు లు
లను చూడ వచ్చిన నగర వాసులతో
సభామండపము క్రిక్కిరిసిపోయెను.
జనకుని సేనకులు అందరినీ యథో
చిత స్థానములందు కూర్చుండ బెట్టు
చుండిరి.

ఇంతలో రామలక్ష్మణులు రంగస్థలము ప్రవేశించిరి సక్షత్రముల మధ్య చంద్రుని వలె
పారా రంగ స్థలమును రాణింపజేసిరి. రాముని
జూచుటకు సభికులు సంబరపడుచుండిరి.

ఎవడు ఏ దృష్టితో రాముని చూచెనో వానికి
■ భావములతోనే అతడు కాప్పించెను. పిరుల
దృష్టికి పీరుడుగ, దుష్టల చూపులకు భయం
కరుడుగ, ఛద్యవేషధారులై వచ్చిన దైత్యుల
కంటికి రౌద్రమూర్తిగ, నగరవాసులకు, వారి
మణుల నేత్రముల కతడు నయనాభిరాముడుగా
కన్పట్టెను. జనకభూపతికి, అతని భార్యకు బిడ్డ
వలెను, యోగీశ్వరులకు సన్నిధానంద స్వరూపుడు
గను గోచరించెను. ఇక జానకికి ఎట్లు గన్పడెనో!
ఆమె సంగతి ఆమెకే తెలియని స్థితిలో నుండెను.
ఇట్లు రాముడు వానా భావముల వారికి వా వారూప
ములతో కనపడసాగెను.

ఆ కోసం రాజకుమారులు సభానదుల చూపు
లను చూరించి వారిని సమ్మోహితల జేసిరి. సహజ
నుందరులగు వారి రూపలావణ్యములు ఇతరుల
హృదయములను హరించడములో వింత ఏమున్నది!
వారి ముఖములు చంద్రించిబయవలె ప్రకా
శించుచుండెను. విరిసిన కలువలవలె కన్నులుండెను.
చంద్రకిరణముల ధిక్కరించు చిరునవ్వు, దొండ
పండు పంటి పెదవులు, ముక్కుల సంపెంగ
మొగ్గ. అలినీలాలకములు, వాక్కులు మధుర
మంజులములు, వేయేల సఖిని వర్షంతము కాంతిచ
టలు వెదజల్లుచున్నవారి చక్కదనమునకు కోటి
మన్నులు దీటురారు. నయనానందకరముగ రామ
లక్ష్మణులు సభామంటపమున శోభించిరి.

జనకపుత్రులూడు విశ్వేంద్రునికి యజ్ఞశాల
చూపెట్టి తన గుహ చరిత్రంతయు (సీత ఇల్లు
అలకుచూ శివచాపమును ఎత్తి ప్రక్కకు పెట్టిన
సంఘటన) వినిపించెను. అనంతరము వారిని
తోడ్పానివెల్లి ఉచితాననములపై ఆసీనుల
చేసెను.

చంద్రుని జూచిన సక్షత్రములవలె రాముని
రాకతో రాజుల ముఖములు వెలవెల బోయెను.
వారు రాముని గురించి ఇట్లు ప్రసంగించుకొనిరి :
రాముడు తప్పక శివుని నిల్పా ఎక్కుపెట్ట
గలడని ఒకడనెను. చాపము నెత్తకున్ననూ సీత
వరమాల రాముని మెడలో పడుట తధ్యమని
ఇంకొకడు నిశ్చయించెను. సోదరులారా, మన బల

కరాక్రమములు కట్టిపెట్టి ఇక వచ్చినదో
పట్టుట మంచిదని ఒక రాజు చమత్కరించెను.
'శివుని నిల్పా నిరుపకనే నీడు సీత వెట్టు
వివాహ మాడగలడు ! మేము సీత కొరకు యము
నితో నైనా తలపడదే'మని ఒకడు అసాంకారముతో
ప్రతివాదన చేసెను. ఓ పుష్పవతులారా ! పుధా
వాడులాడి ప్రయోజనము లేదు. దశరథ తనయులు
చండ ప్రచండులైన యోధులు. వారిని జయించ
గల సమర్థుడు ఈ సభలో లేడు. అదట్లుండ
సీతారాములు కారణజన్ములు. వారిని జననీ జనకు
లుగా భావించి ధన్యులుకండి. అని ఒక ధర్మా
త్ముడు హితబోధ చేసెను. ఇట్లు ఎవరికి తోచిన
విధముగ వారు చెప్పుకొనిరి. ఇంతలో జనక
మహారాజు ఆజ్ఞను పురస్కరించుకొని చతురులగు
చెలికత్తెలు సీతను సభాస్థలికి తోడ్పానివచ్చిరి.
జగదంబిక జానకి స్వరూప సౌందర్యములు వర్ణింప
రానివి. ఆమె చక్కదనమునకు సాటి రాగల ఉప
మానములు లేవు. ముల్లోకములు గాలించినను
మైధిలికి దీప్తైన మహాళ కనబడదు.

వాణి వదరుబోతు, రతి నిరంతర వియోగిని,
లక్ష్మీ గరళముతో పుట్టెను. ఈ మువ్వరు
సీతకు సమానులు కారు. శృంగార సముద్ర
మును కామదేవుడే స్వయముగ మంచి ఒక
నూతన లక్ష్మిని సృష్టించిననూ ఆమెను జానకితో
పోల్పుటకు కవులు ముందుకురారు.

జగన్మోహిని జానకి కరకమలముల జయమాల
ధరించి, చెలలతో గూడి రంగస్థలము చేరగనే
దేవదుందుభులు మ్రోగెను. అప్పరలు పుష్ప
వర్షము కురిపించి గానము చేసిరి.

సీత ఆ మహాసభను ఒకమారు అవలోకించెను.
ఆమె చూపులు శ్రీరాముని దివ్య విగ్రహముపై
బడి సిగ్గుతో పక్షిభవించెను. ప్రజలు సీతా
రాముల దివ్య రూపములను చూచి "ఓ దేవుడా !
ఈ జనకరాజు శివచాప మెత్తవలెను ప్రతిజ్ఞ విడ
నాడి సీతను రామున కిచ్చి వివాహము చేయు
నట్లు అతనికి సుబుద్ధిని ప్రసాదించుము" అని
పురజనులు భగవంతుని వేడుకొనిరి..

అంతట జనకుడు వందీ ప్రముఖులను పిలిచి
వారితో తన ప్రతిజ్ఞను సభికులకు ప్రకటించ,
వలసినదిగా కోరెను. వందీజనులు రాజు ఆజ్ఞ
ప్రకారము సభవారి సుద్దేశించి ఇట్లు చెప్పిరి :

"ఓ మహాజనులారా ! విదేహ రాజు చేసిన ప్రతిజ్ఞ
చేయెత్తి చాటుతున్నాము. సావధానులై వినండి.
క్షత్రియుల భుజబల మనెడి చంద్రుని —
మ్రుంగటానికి రాహువు వంటిది శివధనుస్సు. దీని
గట్టితనమూ, బరువూ, భారమూ సర్వులకు తెలిసి
నడే. బాణాసుర, రావణాసురులు మహా బలవంతులు.
వారు పైతము దీనిని కదలించుటకు ప్రయ
త్నించి పరాభవము పొందిరి. ఈ త్రిపురారి
కోదండమును నేడు ఎవరు విరచగలరో జానకి
వారిని త్రిలోక విజయ సహితముగా వరించ
గలడు."

జనకుని ప్రతిజ్ఞ విని భూపరులు ఉత్సాహతు
లైరి. తాము బలవంతులమని విర్రవీగుచుండిన
వారు నడుములు బిగించి లేచిరి. ముందు ఒక్కొ
క్కరుగా వెల్లి చాపమును పైతెత్తుటకు ప్రయ
త్నించి విఫలమైరి. పిమ్మట పదివేలమంది
రాజులు కలసి కట్టగా దానిని కదలించిరి. పట్టి
చూచుకొంది దాని బరువు అధికమగుచుండెను.

కలిసి ఉండాలని నరదా. వాళ్ళ ఇల్లేమో ఊరికి వివరపుండలూన సాధారణంగా ఎవ్వరూ వెళ్లేవారు కారు. అందులోనూ ఆ ఇంటికి ఇదివరలో 'దెయ్యాల పేద' అని పేరు. ఇప్పు డేదో బాగువేయించినా ఇంటి కాపేరు, ప్రజల్లో ఆభయం పోలేదు. ఆయనకు చుట్టూలా, బంధువులూ అంతగా లేకపోవటాన, ఎవ్వరూ వచ్చేవారుకాదు. అందుకని ఏమీ తోచక శ్యామసుందరి, నన్ను, నిర్మలను తని ఆదివారాలు వచ్చి వాళ్ళ ఇంటిలో ఉండిపోమని బ్రతి మాలేది. అప్పుడప్పుడు హస్త్యలో అనుమతి తీసు కొని అలాగే ఉండే వాళ్ళు.

అలవాటు ప్రకారం ఒక జనివారంనాటి సాయం త్రం వాళ్ళింటికి వెళ్ళాం. ముగ్గురం హోల్లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటుండగా, నిర్మల చటుక్కున విరబోసుకున్న శ్యామసుందరి జాబ్బు వైపు చూచి "దెయ్యాలా! ఏమిటలా జాబ్బు విరబోసు క్కూర్చున్నావ్. జాబ్బు చివర చిన్న ముడి వేసుకొనా లంటారు. లేకపోతే దెయ్యాలు పట్టుకుంటా యట" అన్నది.

శ్యామసుందరి నవ్వుతూ, "నాకా శాస్త్రం తెలియడే సరే ఉండు" అని జాబ్బు ముడివేసు కుంటూ, "అన్నట్టు ఈ ఇంటిలో ఓ చదువుకునే అమ్మాయికి మకాచికం వచ్చి పోయి, దెయ్యముయిం దని చెప్పుకుంటారు. చాలా తెలివైనదట. అందంగా కూడా ఉండేదట పాపం! కాని మాకెవ్వరికీ దెయ్యం కనడలేదు సుమా?" అన్నది.

మేమిద్దరం "అయ్యో" అని విచారిస్తూం డగా శ్యామసుందరి "ఏమిటా! అనుకోకుండా దెయ్యాల సంగతి వచ్చింది. ఏమైనా దయ్యాల కథలు చెబుదురూ, నాకంతగా తెలియదు" — అన్నది.

నిర్మల వాళ్ళ నాయనమ్మతో రోజూ, వంటంటి అవతల కూర్చోని, మాట్లాడి, తీరా ఒకనాడు అవిడ తలుపు తీసి చూచేసరికి మాయమై మరి కనపడ్డం మానేసిన దెయ్యంసంగతిచెప్పింది. నేను మా తాతయ్య చెప్పిన దయ్యాల కథలేవో చెప్పన్నాను. ఇంతలో ఉన్నట్టుండి "హూరు" మని వర్షం కురి యడం మొదలు పెట్టింది. మరి కాస్తేపటికి గేలు తీసుకుని ఎవరో అమ్మాయి గలు గబా పరి గెట్టుకు రావడం కనిపించింది. నోకరు రామన్నను ఆ అమ్మాయిని లోపలికి తీసుకు రమ్మని పంపింది శ్యామసుందరి. ఆ అమ్మాయి సన్నగా, తెల్లగా పాలి పోయినట్టున్నది. రాగానే మాకు "ధ్యాంక్స్" చెప్పి, కుర్చీలో కూర్చుంటూ, తాను ఎవరో స్పేహిత రాతింటికి బయలు దేరినట్టు, త్రోవలో అనుకో కుండా వర్షం వచ్చినట్లు చెప్పింది. ఆ అమ్మాయి పేరు వసంతల.

సలుగురం కూర్చున్నాక శ్యామసుందరి "ఇంకా ఏమైనా దెయ్యాల కథలుంటే చెప్పండ్రా! సర దాగా ఉంటుంది" అన్నది.

నేను "ఆ! ఏమున్నాయి లేస్తూ! అన్నీ పట్టి గాలి కబుర్లే. వాటిని మన తరంలో ప్రత్యక్షంగా చూచిన వాళ్ళెవ్వరూ లేరు. మా పెద్దనాన్నగ రన్నట్లు, ఎక్స్ప్రిక్ దీపాలు వచ్చాక దెయ్యాలు పారిపోయాయి లేవే?" అన్నాను.

వసంత ఉలిక్కి పడ్డట్టుయి బైటకు చూసింది. వర్షం ఇంకా బాగా ఎక్కువై పోయింది. రెండు మూడు గంటలకైతా తగ్గుతుందో లేదో చెప్పటం కష్టం. వసంతవైపు చూచి, "మరేం దిగులు పడకండి. టైమింకా నాలుగు అయింది. ఆరు, ఏడు గంటల వరకూ చూద్దాం. అంతగా తగ్గక పోతే మా శ్యామసుందరి మిమ్మల్ని కార్లో మరి క్షీతంగా మీ ఇంటికి దిగబెడుతుంది. లేదా! ఈ మాటు మీరిక్కడ ఈ పూట ఉండి పోయారా, శ్యామసుందరికి మరి సంతోషం" అన్నది నిర్మల.

వసంత మెల్లిగా నవ్వుతూ, "అబ్బే! అందుకు కాదు. వర్షం వెలిసిపోయాక, నడిచే వెళ్ళిపోతాను, మా ఇల్లి చుట్టూ ప్రక్కలే ఉంది. మీరిండాకన్న మాటలకు నేను ఉలిక్కిపడ్డాను. నా ఈ చిన్న జీవితంలో దెయ్యాన్ని కళ్ళారా చూడలేదు కాని, వాటి చిత్రమైన చేష్టలు మాత్రం అనుభవం లోకి వచ్చాయి" అన్నది.

వెంటనే మేం ముగ్గురం "అదేమిటి! మాకు

"కాపిటర్ అ గ శీ ఏమి ట రూప్!" ఇకనామిక్స్ ప్రాఫె సర్ ప్రశ్న.

"ఎవరివాడి దగ్గరనుకీ డబ్బు" "మరి లేవో అంటేనో" మల్లి ప్రశ్న.

"వాడి దగ్గరున్న డబ్బులో ఎంతో కొంత రాబ్బుకోటా" అని ఆ విద్యార్థి సమాధానం.

మార్యనారాయణ (మధురాంతకం)

వినిపించమని" వేధించడం మొదలు పెట్టాం. వసంత మెల్లిగా మొదలు పెట్టింది.

"అప్పుడు నేను ఈ ఊళ్లో మా బంధువు లింట్లో ఒక గదిలో ఉండి చదువుతుండేదాన్ని. వాళ్ళిల్లా చాలా పాతది. వాళ్ళకు డబ్బు ఆల్టే లేక, గోడలపై బాగు చేయించి, ఇంటికి సున్నం వేయించేవారుకాదు. గోడలకున్న పెచ్చలు పూడి నేలమీద పడిపోతుండేవి. ఒక ఆదివారం బద్దకంగా ఉండి, ఏమీ తోచక మంచంమీద పడుకుని గోడ వేపు చూస్తున్నాను. నాకు బాగా చిత్రలేఖనం వచ్చును. ■ పెచ్చలూడిపోయిన చోట్లు చూస్తుంటే, చిత్రవిచిత్రాలైనచిత్రా లెన్నో కనిపిం చాయి. అప్పటికంటే ముఖ్యంగా ఒకచోట అందమైన మైన అమ్మాయి రూపం కనిపించింది. అది నా భ్రమ ఏమో ననపించేది. కానీ, ఆనాటినుండి రోజూ, ■ గోడవైపు తీర్చినప్పుడల్లా మాడ్డం అలవాటై పోయింది. రోజుకు రోజూ, ఆ ఆకారం మరింత స్పష్టంగా కనిపించేది. మిగిలినచోట గోడ మీది ఆకారాలు రక రకాలుగా మారివా, ఆ ఆకారం మాత్రం చెక్కు చెదరకుండా ఉండేది. నా ఆశ్చర్యా నికీ అంతులేదు! ఇలా ఉండగా నాకా రోజుల్లోనే

జ్వరం వచ్చి, వారం రోజులు ఎక్కువకీ కదంలేక పోయాను. ■ రోజుల్లో ప్రక్కమీద పడుకొని, ఆ గోడమీది బొమ్మనే చూస్తుండేదాన్ని. ■ ఆకారం మరింత స్పష్టంగా కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించేది. జ్వరం తగ్గినా, నీరసంగా ఉండి, రెండు మూడు రోజులవరకూ ఎక్కడకూ కదిలే స్థితిలో నేను. ఏమీ తోచక, ఒక రోజున ఆ ఆకారాన్నిబట్టి, ఆ అమ్మాయి చిత్రం గీశాను. ఎంత అందంగా ఉందో చెప్పలేను. అది నా పుస్తకంలో పెట్టుకున్నాను. నా పిచ్చి అంతటితో తగ్గలేదు! అలాంటి అమ్మాయి నజీవంగా, ఎక్కడో ఉండో తీరాననే సమ్మకం పట్టు కున్నది. నాకు తెలిసిన వాళ్ళలో ఎవరైనా అలా ఉన్నారేమోనని చూస్తుండేదాన్ని. చివరకు సెల వల్లో ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు ఉండబట్టలేక అక్క య్యకా సంగతి చెప్పి, అలాంటి అమ్మాయి కని పిస్తుండేమోనని తనను కూడా చూడమన్నాను.

అక్కయ్య అది నా చేతిలోనుండి లాక్కొని "బాగానే ఉంది నీ వెల్రి! బొమ్మ బాగానే వేశావు కానీ, ఇలాంటి పిచ్చి ఆలోచనలు పెట్టుకోకు! నీకు ద్రాయింగు వచ్చు కాబట్టి ఆ గీతలలాగే కనిపించి ఉంటాయి. ఇది నీ దగ్గర ఉంటే చదువు చదివి వట్టే! జాగ్రత్తగా చదువుకో!" అని చీవాట్లు పెట్టింది. ఎంత బ్రతిమాలినా ఆ అమ్మాయి చిత్రం ఇవ్వలేదు. తనే జాగ్రత్తగా దాస్తానన్నది. అలాగే శ్రేణి కట్టించి తన బల్లమీద పెట్టు కున్నది. నేను చేసేదిలేక ఆ మాట మరిచిపోయి, చదువుతో పడ్డాను.

అక్కయ్యకు పెళ్ళి కావడం అక్కా, బావ అమెరికా రికా వెళ్ళిపోవడం, అన్నీ అనుకోకుండా జరిగిపోయాయి

ఒకనాడు అక్కయ్య దగ్గరనుండి వచ్చిన ఉత్తరం చదువుతూ ఆశ్చర్యంతో కొయ్యదారిపోయాను. అక్కయ్యతో రిసెర్చి చేస్తున్న మాలిని అనే మళ యాలీ అమ్మాయి, నేను వేసిన చిత్రం ముమ్మూ ర్తలా ఒకలా ఉన్నాయట! ఇంకో తమాషా జరిగిం దట. ఇద్దరూ భారతీయులు కావడంతో బాగా స్నేహమయిందనీ, ఒకరోజు వాళ్ళింటికివచ్చి తన బల్లమీద ఉన్న నా పెయింటింగ్ చూసి, ఆ అమ్మాయి "అరే! నువ్వుంత గొప్ప చిత్రకారిణి? నా చిత్రం ఎంత బాగా వేశావ్!" అని తెగ పొగడిం దనీ—తనకేం చెప్పితో తోచక, కాస్తేపు ఆలో చించి, అది వేసింది తను కాదనీ, తాము తీయించు కున్న గ్రూపు ఫోటో సరదాకు పంపగా, తన చెల్లె ల్లయిన నేను వేసి పంపిననీ, కాస్త కల్పన జోడించి చెప్పిందట. అంతవరకూ తనా విషయమే గమ నించలేదట. పైగా తన చెల్లెలు అందమైన అమ్మాయిల ఫోటోలు తెగవేస్తుందని—ఒక కోత కోసిన దట. వెంటనే ఆ అమ్మాయి, తన ఫోటోలు నాలు గైదు ఇచ్చి, వాటిని విల్లెనప్పుడు పెయింట్ చేయించమని చెప్పిందనీ—తనకూ కళలంటే చాలా ఇష్టమనీ, అయితే ద్రాయింగ్ మాత్రం రాదనీ — తనకూ సంగీతం చాలా బాగా వచ్చుననీ చెప్పింది. ■ కిష్టమైతే నీతో ఉత్తరాల ద్వారా స్నేహం కలుపుకోవాలని ఉంది. ఏమంటావ్" అని వ్రాసింది.

నా ఆశ్చర్యానికీ, ఆనందానికీ పాదాలులేవు. మెల్లిగా మాలినికీ నాకూ స్నేహం కలిసింది. అక్క

కరోటి ఆ పిల్లే నాకు అప్పురా లెనోలేది. ఉత్తరా లో అనేక విషయాలు చర్చించుకునే వాళ్ళం. ఆ అమ్మాయిని చాలా చిత్రాలు గీశాను. కొన్ని వా దగ్గర పెట్టుకొని, కొన్ని తనకు పంపించాను. కొన్ని ఉత్తరాలలో “సుప్రస వా రూపాన్ని కాగితం మీద సజీవంగా నిలిపి వస్తు సంతోషం పెడు తున్నావు. సంగీతం తప్ప నాకేమిరాదు. దాన్ని ఏమి బదులు మీ అక్కయ్యకు వినిపిస్తుంటాను”—అని వ్రాసేది.

కొన్నాళ్ళు పోయేసరికి మాలిని దగ్గరనుండి ఉత్తరాలు రావడం మానివేశాయి. అదేమిటో నా గోడమీది చిత్రం కూడా కళతప్పి, మనకగా కని పించసాగింది. ఒకరోజు అదేమిటో తెల్లారి లేస్తూనే ఏమిటో బొత్తిగా హఠాత్తుగా లేకుండా మంద కొడిగా ఉన్నది. లేవగానే వాడుక ప్రకారం గోడ వైపు చూసి “గళుక్కు” మన్నాను! అక్కడా చిత్రం లేదు! ఏమిటో మనస్సుతా ఆందోళనగా ఉంటే, ఎలాగో మెల్లిగా కాలేజీకి బయల్దేరు తుండగా అక్క దగ్గరనుండి ఉత్తరం వచ్చింది. అనలే కాలేజీకి వెళ్ళాలని లేదు. ఉత్తరం రాగానే

గోడమీది గీతలు

మరీ వెళ్ళాలనిపించలేదు. ఇంట్లోకి వచ్చేసి మెల్లిగా ఉత్తరం విప్పి చదివాను. “షేక్స్” తిన్నట్లుయింది. అందులోని వార్తలు చూస్తుంటే. మాలిని మతూచి వచ్చి పోయిందట. వే వ్రాసిన మాలిని పెయిం టింగ్ కూడా మాయమై పోయిందట! వాకైతే ఎవరో ఆత్మబంధువులను పోగొట్టుకున్నట్లుని పించింది. భోరున ఏడిచాను. మాలిన వ్రాసిన ఉత్తరాలు, ఆ అమ్మాయి పోటోలు అన్నీ జాగ్ర త్తుగా పెట్టెలో పెట్టాను. అని ఉన్నాయో లేవో కాస్తేపు చూద్దామని పెట్టె తీసిచూస్తే అశ్చర్యం! ఒక్క ఉత్తరం లేదు! పోటోలు లేవు. గదంతా వెదికాను”—అన్నది నిట్టూర్పు విడిస్తూ. వర్షం తెరిపి ఇచ్చింది.

వసంత చెప్పిన కథ ముందు అంతకుముందు విన్న దయ్యాల కథలన్నీ దిగదుడుపే ననిపించింది. నోట మాట రాక కూర్చున్న మమ్మల్ని చూసి, మన బుద్ధికందని, నమ్మకస్థంగాని విషయాలు ఇందులో కొన్ని ఉన్నాయి. వాటిని ఏ శస్త్రజ్ఞానం

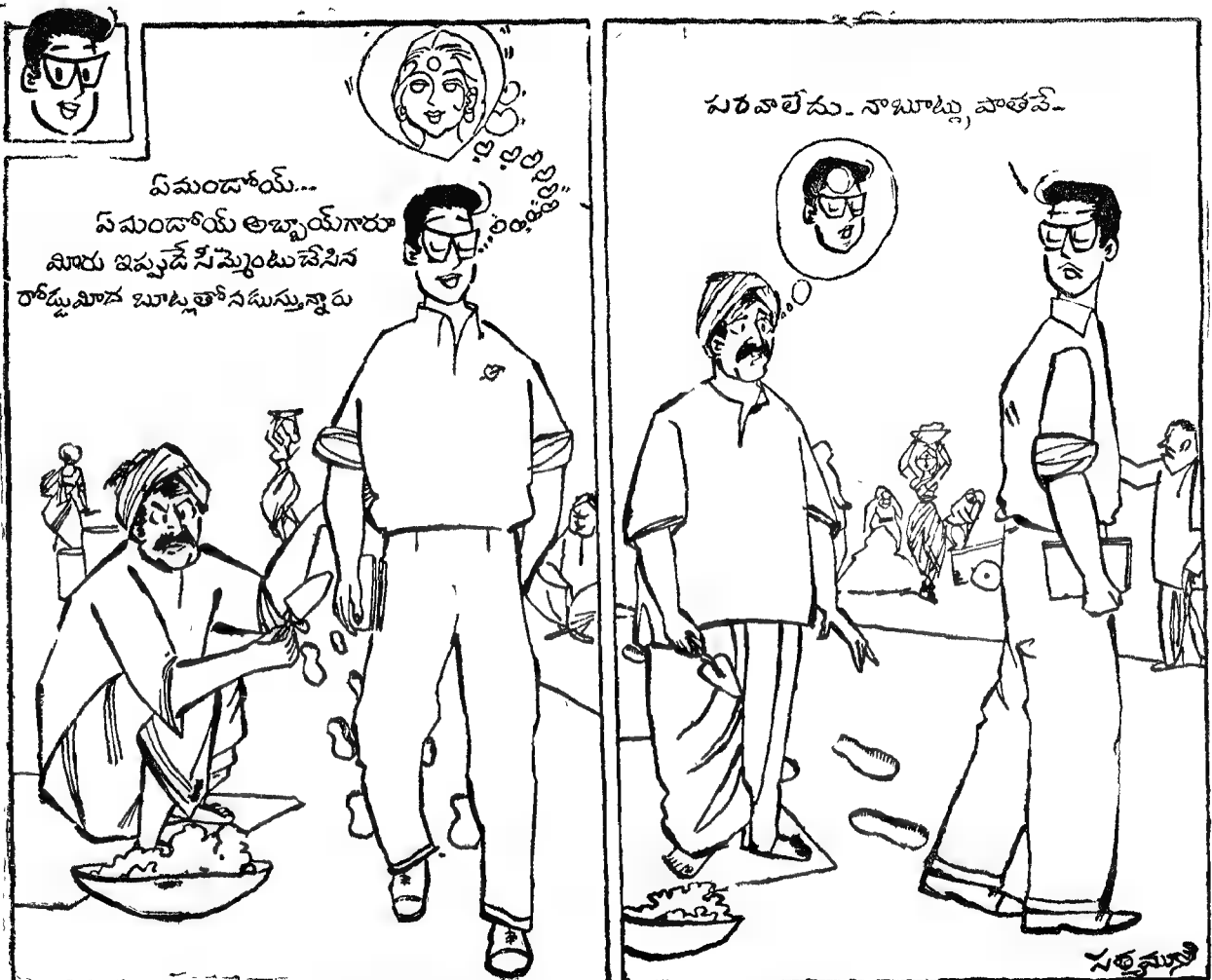
తోనూ, పరిష్కరించలేము. ఎక్కడో అసెరికాలో పున్న మాలిని చిత్రం నా గోడమీది కెలా వచ్చింది? సరిగా అక్కకు ఆవిడ క్లాసుమేటుగా ఎలా జత పడింది? ఈ రెండూ పోని కాకతాళియంగా సరి పోయాయనుకున్నా ఆవిడ పోగానే, ఆ చిత్రం, ఆవిడ వ్రాసిన ఉత్తరాలు ఎలా మాయమయ్యాయి? ఈ పని మానవాతీతమైన ఏ దయ్యాలలో, దేవతలో చేసిన పనులని రూఢిగా నమ్మవల్సిందే! ఇంక అన్నిటికంటే చిత్రమైన వివరి విషయం— అంటూ వసంత వెళ్ళిపోవడానికి లేచి నిలబడింది.

“అదేమిటో.....” అన్నది నిర్మల నెమ్మదిగా “అది ఇదే! ఈ కథను నే నొక అరగంటక్రితం కల్పించి మీకు చెప్పడమే!” అంటూ వెనుతిరిగి చూడకుండా వెళ్తున్నది.

“శుద్ధ మూర్ఖులమై, కట్టుకథను ఎంత శ్రద్ధగా విన్నామ్రా బాబూ” అనుకొంటూ, వసంత వెళ్ళిన నైపు చూచేసరికి ఆవిడ ఎక్కడా లేదు! వసంత మాయమై పోయింది!!

(ఒక ఇంగ్లీషు కథ ఆధారంగా) ★

చదువులావు - బి. వి. సత్యమూర్తి

ఆడంబరాలను విడనాడండి దేశసంపదను షుధాకానీయకండి

నడయాడుతున్న సౌందర్య శోభ

ప్రపంచంలోని ఎలాంటి ప్రదేశానికైనా ఆమె నిరాటంకంగా వెళ్ళగలదు. ఆమె ఎక్కడికి వెళ్ళినా, సౌందర్య శోభ కదలి వస్తున్నట్లుగా అందరూ భావిస్తారు. క్రమం తప్పకుండా జి-11* చేరిన సింథాల్ సబ్బు వాడుతుంది కనుక ఆమెకు తన సౌందర్యం గురించి ఆత్మ విశ్వాసం కలదు. ఈ సబ్బు అందానికి వన్నె చేకూర్చడమేగాక క్రిమి సంహారణి కూడా.

ప్రపంచమంతటా అందమైన స్త్రీలు, పురుషులు జి-11 చేరివున్న సబ్బులను, సౌందర్య పోషకాలను మాత్రమే కొరుతారు. ఇండియాలో జి-11 వివియోగించుకోనే హక్కు ఒక్క గోడ్రెక్ మాత్రమే పూర్తిగా పొందివున్నది.

*పొగమొగరిగించే సబ్బు.
దుర్గంధమును తొలగించును కూడా

CT-3. 4/63 (2) అంకం 4) TEL

సంపూర్ణ రక్షణకోసం, మనోహరమైన మువ్వనగల, దుర్గంధమును తొలగించే, శమనకరమైన జి-11తో గూడిన గోడ్రెక్ సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ వాడండి.

గోడ్రెక్ తలనూనెలో కూడా జి-11 వున్నది

*"జి-11 ఏమిటి?" అనే ఉచిత పరిచా పుస్తకము కోసం 'గోడ్రెక్', బొంబాయి-12'కు వ్రాయండి.

* ఎల్. జి.ఎల్. కంపెనీ మొక్క శ్రీధర్ మార్కు

సబ్బులలో ఉత్తమ నామము

జాన్ హాగాన్ చెప్పిన గ్రామీణ కథ

3

పూర మందులు: మధ్యం; గుంపుగా కలిసి ఆసహ్యం కలిగించే పనులు చెయ్యటం—ఈవిషయాల మీదనే బట్టర్లు తమ జీవితానుభవాలు రాస్తూ ఉండాలి అన్న విషయం నాకు బాగా తెలుసు. కాని కొంచెం సందేహిస్తూనే ఆ పని చేస్తున్నాను.

అభిజాత్య వర్గాలు, వేట విసేదాలు, 'బాల్ డాన్సులు' మొదలయిన వాటిని గురించి చర్చించే పరిస్థితిలో నేను ఉన్నా బాగానే ఉంటుంది. కాని, అంత సాహసానికి పూనుకోలేను—ఎందుకంటే, నేను పని చేసేవోట మనుష్యులు, వారి వ్యాపకాలు వేరే రకంగా ఉండేవి.

ఈ మనుష్యులు మీకు బాగా తెలిసినవారు కదా !

మిన్ క్రిస్టిన్ కీలర్:

మిన్ మారిలిన్ డైన్—డేవిస్:

డాక్టర్ స్టీఫెన్ వార్న్:

మిస్టర్ జాన్. ప్రాఫ్యూమో:

మిస్టర్ పీటర్ రాక్మాన్:

'లక్సీ' గోర్డన్:

ఈమధ్య బయటపడి, బ్రిటిష్ 'పరిపాలనా వర్గాలపై' ఉపి పారచేసిన సంఘటనలలో ఈ వ్యక్తులు ముఖ్య పాత్రలు వహించారు; వారందరూ నాకు అస్తవ్యస్తం అని వారే.

రెండు సంవత్సరాలు మిన్ కీలర్, మిన్ కైన్ డేవిస్ బట్లర్గా పని చేశానంటే ఎంత 'ఆప్టేషన్' మీరు గ్రహించే ఉంటారు.

(ఇంగ్లీషులో ఒక చిన్న శ్లేష వెయ్యాలంటే వారు వా 'మిన్ ట్రైసెన్'లు ఉంపుడుకల్తెలు, యజమానురాళ్లు అని కూడా అర్థం!, వేరు వారి నమ్మిన బంటుని.)

నమ్మించి, వారి గుట్టు బయట పెడుతున్నాననే బాధ నాకు లేదు.

ఈ సంఘటనలన్నీ ఇప్పుడు చరిత్రలో అంశాలు అయిపోయాయి. వాటిని సరి అయిన దృక్పథంతో చూడటం అవసరం.

అవలు నేను ఉద్యోగంలో ఎలా చేరానో కూడా చెప్తాను—ఇటీవల జరిగిన నాటకంలో కనిపించిన పాత్రల విజ స్వరూపాలు వేరే ఉన్నాయి.

మిన్ కీలర్ సంగతి లిసుకోండి.

కొన్ని వారాలుగా బ్రిటిష్ ప్రజలముందు కురిసింది. ఆమెని గురించి ఏమి టేమిటో రాశారు, ఎన్నో బోమ్మలు తిశారు, ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రచారాలు చేశారు.

ఆమె కూడా అరితేరిన వటివలే 'రంగం' ఎక్కింది. ఆమె పెరు చెలితనే 'సాగనయిన జీవితం'

యొక్క వివిధ స్వరూపాలు కళ్ళకి కట్టినట్లు అవుతుంది.

అయినా నేను ఆమెని మొదట చూసిన వోటు: ఒక పెద్ద అంట్లు పోగు. ప్లాకింగ్లు చిరిగిపోయి ఉన్నాయి. ఆమె నోట్స్ ఒకసిగరెట్ చేరాడుతోంది. ఆమె ముట్టూ డబ్బాలు, చివీచేసిన పాల్లాల పైకాగితాలు కుప్పగా పడి ఉన్నాయి.

నేను చకితుడి నయ్యాను. బట్లర్ ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసేవచ్చిన నేను 'ంటర్వ్యూ'ని గురించి మరో విధంగా ఊహించాను.

అవలు ఈఉద్యోగం సంగతి చెప్పింది నా మిత్రుడు ఒకడు.

ఆర్. ఎ. ఎర్. ఆఫీసర్ల దగ్గర చాలా విషయ పని చేసి మంచి అనుభవం గడించాను. కనుక ఈ పనికి అర్హుడననే చెప్పాలి.

నాకు మరొక అర్హతకూడాఉంది—విలువకలి తివాసీలు తుల్రంచేసి, మరమ్మత్తు చేసే విద్య చేర్చు కున్నాను. ఇది నా ఆర్. ఎ. ఎర్. ఉద్యోగంలో చేర్చు కున్నది. ఆ ఉద్యోగం వదులుకున్న తర్వాత కూడా తివాసీలు, మొదలయిన వాటిని తుల్రం, మరమ్మత్తులు చేసే ఒక కంపెనీలో కొంతకాలం పని చేశాను.

ఇందుమూలంగా పెద్ద పెద్ద వారు కొందరితో పరిచయం ఏర్పడింది. లండన్ లో ప్రసిద్ధి పొందిన ఇళ్లలోకి, రాయబార సంస్థలలోకి ప్రవేశం దొరికింది.

ఇవన్నీ నా ఇంటర్వ్యూలో పనికి వస్తాయన్న భీమాతో 'మిస్ క్రిస్టిన్ కీలర్, హాకిన్ హౌస్, డాల్ఫిన్ న్ క్లౌడ్స్, లండన్' అన్న చిరునామాకి వెళ్ళాను, డాల్ఫిన్ న్ క్లౌడ్స్ భవనాలు యూరోప్ లో కెల్లా ప్రసిద్ధి పొందిన వాటిలో కొన్ని. అక్కడ జీవనం చాలా ఖరీదయినది. పెద్ద బిరుదులు కలవారు, కంపెనీల మానేజింగ్ డైరెక్టర్లు, నటు నటీమణులు, శాసన సభ్యులు మొదలయినవారు నివసించే స్థలం.

మిస్ కీలర్ ఎవరో పెద్ద లార్డ్, లేక డ్యూక్ కూతురు అయిఉంటుందని అప్పట్లో అనుకున్నాను. కాని, ఆ రోజు నేను తిన్న 'షేక్' ఎటువంటిదో మీరే ఊహించుకోగలరు.

"నువ్వా!" అంది సిగరెట్ బూడిద తివాసీమీద పడేట్లు విధిలిస్తూ, నగం మూత పడిన కళ్ళతో నన్ను చూస్తూ. "లోపలికి రా!" అంది.

బయట బాగా ఎండగా ఉన్నా, గది కిటికీ తెర అన్నీ దించి ఉన్నాయి.

గదిలో ఎటుచూసినా ఎంగిలి గ్లాసులు చిందర పందరగా పడి ఉన్నాయి. ఏవ్ లైలతో బూడిద నిండి బయటికి 'ఓలుకు'తోంది. నేలమీద దిళ్ళ, గాలిలో మనుష్యుల వాసన.

వంట గదిలోకి నడిచి వెళ్ళాము. మిస్ కీలర్ ఒక 'సింక్' అంచుమీదకి పరిగి కూర్చుని మూల లేకుండా నా వైపే చూస్తూ ఉండిపోయింది.

నేనే నిశబ్దాన్ని భంగపరిచాను. "పనిలో చేరటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను" అన్నాను. "ఇప్పుడే చేరటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను." కళా కాలితేని ఆమె మొహంలో ఒక చిరు నవ్వు మెరిసింది.

"ఓకే!" అని జవాబిచ్చింది. "చేరు. కాని నీ జీతం ఎప్పుడిస్తావో చెప్పలేను. ప్రతిరోజూ ఏదో కొంతముట్టచెబుతాను సరేనా?"

నాకేమనాలో తెలీలేదు. పనిలో చేరేముందు అన్ని వివరాలూ స్పష్టంగా చెబుతుందని అనుకున్నాను. ఉద్యోగం అక్కరలేదని వెళ్ళిపోదామనుకున్నాను కాని, ఈ అమ్మాయిలో ప్రత్యేకత ఏదో ఉంది అనే ఊహ అప్పుడే నాలో కలిగింది.

ఆ విధంగా క్రిస్టిన్ కీలర్ గాలానికి చిక్కుకున్నాను. ఆమె వస్త్రధారణంపూర్తి చేసుకుంటూ ఉండగా ఒక కప్పు టీ చేసి ఇచ్చాను. తర్వాత ఇల్లు శుభ్రం చెయ్యటంలో మునిగిపోయాను. 'లివింగ్ రూం' (రోజులో ఎక్కువభాగం గడిపే గది) లో ఒక దిండుకింద స్త్రీలు ధరించే చెడ్డీ ఒకటి దొరికింది.

పెట్టుకొంద మరొక లోపలి వస్త్రం దొరికింది.

మరికొన్ని చోట్ల దొరికిన మరికొన్ని వస్త్ర విశేషాలనిబట్టి ముందు రాత్రి అక్కడ ఏదో ప్రత్యేకమయిన పార్టీయే జరిగి ఉంటుందని గ్రహించాను.

నా కొత్త-యజమానురాలు గదిలోకి వచ్చిన నవ్వుడి విని అటు తిరిగాను. ఆశ్చర్యంతో ఊపిరి బిగు మకుపోయింది.

మిస్ కీలర్ నవ్వుగా నా ముందు నుంచుని సిగరెట్ పాగ వదులుతూ కాలిమీద తగిలిన డెబ్బని పరిక్షిస్తోంది.

నావంక చూసి "ఏమిటి హోగాన్? డెయ్యం చూసిన వాడిలా ఉన్నావు?" అని అడిగింది నవ్వుతూ.

"లేదండీ" అన్నాను వీలయినంత గంభీరంగా. "అంతా బాగానేఉంది."

కష్టంతో కాళ్ళ చేతుల వణుకుని అదుపులో పెట్టుకుని అడిగాను: "షినింగ్ ఏమున్నా చెయ్య మంటారా?"

కూరగాయలు, వంటసామగ్రి ఏవో అవసరం అంది. బయటగాలి పీల్చవచ్చుకదా అనుకుంటూ విధిలోకి వెళ్ళాను.

షెఫుల వైపుగా నడిచి వెడుతున్నంతసేపూను విచిత్ర యువతి మీదనే నా ఆలోచనలన్నీ—ఇంకా ఏ ఏ కష్టం, షేకిలు తింటానో, అనుకున్నాను. అందుకు ఎక్కువకాలం ఆగే అవసరం లేక పోయింది.

నేను తిరిగి ఇంటికి వచ్చేసరికి మిస్ కీలర్ తో ఒక స్నిగ్గో వ్యక్తి ఉన్నాడు. పాడుగ్గా, బలంగా ఉన్నాడు. బుగ్గమీద పెద్ద మచ్చ. పడక కుర్చీలో కూర్చుని మిస్ కీలర్ తో క్రితం రాత్రి 'బాలో' గురించి మాట్లాడుతున్నాడు.

వారి మాటలు పూర్తిగా వినలేకపోయాను కాని రాత్రి ఏదో 'అర్గి' (అవినీతికరమయిన సంఘటన ఏదయినా) జరిగి ఉంటుందని గ్రహించాను. ఈ 'అర్గి' లో ముఖ్య పాత్ర మిస్ కీలర్ దేనని కూడా గ్రహించగలిగాను.

అక్కడినుంచి మిస్ కీలర్ పడకగదికి వెళ్ళాను. చిందర పందరగా ఉంది. ఎటు చూసినా బట్టలు పడి ఉన్నాయి.

గది సర్దుతూ ఉండగా తన స్నిగ్గో మిత్రుడి నడుం చుట్టూ చేతులు వేసుకుని, మిస్ కీలర్ లోపలికి వచ్చింది.

కీలర్ నేస్తం మాండీరైస్ డేవీస్

ఇద్దరూ సిగరెట్లు, కాలుస్తూ న్నారుకాని వారు కాల్చేవి మామూలు సిగరెట్లు మాత్రం కావు. చేత్తో చేసినట్లు సన్నగా, కనిపిస్తున్నాయి.

పాగ వాసన తమాషగా ఉంది. తియ్యగా, వికారం పుట్టిందేట్లు ఉంది. ఏమిటో వెంటనే తెలుసుకున్నాను. మారిజానా సిగరెట్లు!

మిస్ కీలర్ తండ్రికి ఉండవలసిన వయస్సుంది నాకు. ఆమె నోట్స్ సిగరెట్స్ లాగి పారేద్దా మనుకున్నాను.

కాని, ఆమె, ఆమెతో మరోమనిషి ఇద్దరూమట్టు మందు ప్రభావంలో ఉన్నారు. వారి 'భ్రాంతి'ని భంగపరిస్తే ఏ ప్రమాదానికి లోనవుతానో అని భయపడ్డాను.

ఇద్దరూ వన్ను గమనించినట్లే లేరు. నావైపు చూస్తున్నా, నేను వారి చూపులకి అడ్డు వచ్చి నట్లు లేను. వారి కళ్ళు గుడ్డిగా, గాజు ముక్కలలాగ మెరుస్తున్నాయి. నేనున్నానన్న సంగతే మరిచి గాఢ పరిష్కంగంలో మునిగిపోయి ఉన్నారు.....

చదీ, చప్పుడు లేకుండా అక్కడినుంచి వెళ్ళి పోయాను. గది తలుపు నెమృదిగా మూసినోహను.

రాత్రి ఇంటికి చేరిన తర్వాత నా భార్య విక్టోరియా కొత్త ఉద్యోగం గురించి అడిగింది. ఎవరో 'మాడెల్' (ప్రకటనలలో ఫోటోలో కనిపించే స్త్రీ) వద్ద కుదిరారవని చెప్పింది. మొదటిరోజునే ఎదురయిన వింతలన్నీ ఆమెకి చేప్పే ధైర్యం నాకు అప్పట్లో లేకపోయింది.

కథ ఇంత దూరం వచ్చాక నాకు మొదటిరోజు ఎదురయిన సంఘటన వంటివి ఎన్నో ఎదురయ్యాయని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. సాధారణంగా పనిలోకి వచ్చేసరికి మిస్ కీలర్ మంచంమీద ఆమెతోబాటు మగమనిషి ఎవరో ఒకడు పడుకుని ఉండటం చూసేవాడిని.

అయినా—ఈ సంగతి స్పష్టంగా ఇప్పుడుకూడా చెప్పడం అవసరం—ఆమె మామూలు పడుపుకత్తై మాత్రం కాదు.

మళ్ళీ చెప్తాను—ఆమె ఒక గణిక కాదు.

విచిత్రంగా ఉందా? విడమరించి చెప్పనివ్వండి. సాధారణంగా పడుపు వృత్తికి పూనుకునేవారు వచ్చిన ప్రతివారి వద్దా డబ్బు తీసుకుంటారు. మిస్ కీలర్ ఈపని మాత్రం చేసి ఉండదని నా నమ్మకం.

అంతా సరదా కోసమే చేసేది. నేటి పరిభాషలో ఆమెని 'కిక్ ఫ్లర్' ('కిక్' అంటే 'సరదా' అనే అర్థం వస్తుంది కాబట్టి) అనవచ్చుననే సంగతి తెలియనంత ముసలివాడినయిపోలేదు నేనింకా! తనకి ఏది తోస్తే అది చేసేయ్యటమే ఆమెకి సరదా.

ఎవరితోనయినా తన శయ్య వంచుకుందామని ఆమె సరదాపడితే మధ్య మన కెందుకూ? అందులోనూ నాకు ప్రత్యేకంగా ఎందుకూ? అనుకునేవాడిని.

అప్పుడప్పుడు ఆమె దగ్గర చిల్లిగవ్వ ఉండేది కాదు. ఇంటికి వచ్చిన రసకుడు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కూడా ఆమె దగ్గర డబ్బు ఏమీ ఉండేదికాదు.

ఎప్పుడయినా ఒకసారిమాత్రం రసకుడు వచ్చి వెళ్ళిన తర్వాత ఆమె దగ్గర డబ్బు మిగిలేది. ★

“వక్క బిరిజేని పట్టుకుని వచ్చేవారెవరు ?” ఇది అప్పుడు అతిముఖ్యంగా తోచిన ప్రశ్న. “మళ్ళీ అడిగారంటే ఏదో అభూయత్యం చేసే ప్లాన్” ఇలాగని కోకోటిన్ అన్నాడు ఉద్వేగంగా, తన పిగ్గోట్టులోని బూడిద బయటికి విడిచివేస్తూ. “ఈ చిన్న విషయం గురించి ఇంత హడావుడి చేస్తారు దేనికి ? ఇది ఈ కుటుంబానికి సంబంధించినది ! మత సంబంధం కలది. పిల్లవాళ్ళకి వసుపు బట్టలు వేసి ఆశ్రమానికి పంపటమే కదా ? అక్కడ నన్యాసులే వాళ్ళ తలలు గొరిగి కావలసినన్ని వసుపు బట్టలు పెడతారు. అంతే బ్రహ్మచారులయిపోతారు ఈ కుర్రవారంతా! దీనికి ఇంత సంగీతం, ఊరేగింపు, గుర్రపుస్వీరలు ఎందుకుంటు !”

కోకోటిన్ తనలో మాట్లాడుకోవటంతోనే సరిపోయింది. లేకపోతే ఆతని మాట వినేవారెవరు ? తన ఊరికి చుట్టూ వరిచేసు వేసి ఉన్న ఒక చిన్న ఊరికి—తిరిగి వచ్చినప్పుడే తనని ఒక విధంగా చూచారు. చుట్టూలందరూ పల్లెటూరి

వారే; వాళ్ళంతా స్వీగతం పలికారు. కాని, ఎందుకో కాని తన చిన్నప్పటి సరదా, ఉల్లాసం లేవు.

“కాలం మారిపోయింది,” అన్నాడు. అయితే తనే కొంతవరకు బాధ్యుడినన్న సంగతి తనకే తెలుసు. తన తాలూకు వారంతా అలాగే ఉన్నారు—దాసరికంటేనే రైతుజనం. తను మారిపోయాడు. పల్లె వాతావరణాన్ని పనిచూసి ఆనందించే బడి పిల్లవాడు కాదు, తనివ్వుడు. విదేశాలకి వెళ్లి పెద్ద బిరుదులతో తిరిగి వచ్చిన పెద్ద లాయరు; ఈ చిన్న ఊరిలో పరాయి వాడయిపోయాడు.

కోకోటిన్ పెద్ద నగరం నుంచి రావటానికి కారణం ఉంది : “నా కొడుకులని ఆశ్రమానికి పంపిస్తున్నాను, తప్పక రావలసింది” అని వ్రాశాడు తన పివితండ్రి. “తాతయ్య చూపు పోయేలోగా తన కళ్ళతో వారు వసుపుబట్టలు వేసుకోగా చూసి ఆనందిద్దా మనకున్నాడు. విదేశాలనుంచి వచ్చిన, తరువాత చాలా వసులు ఉండి ఉంటాయి నీకు. కాని నిన్ను చూచి చాలాలోజు లయింది. ఈ సందర్భంలో నయినా మన కుటుంబంవారంతా కలవచ్చు. తాతయ్య చాలా సంతోషిస్తాడు. వీలయితే నిన్ను ఆశ్రమానికి పంపిస్తాము. చిన్న పిల్లలని ఆశ్రమానికి పంపించే సమయంలో ఒకబ్బాయిని కూడా పంపించటం మనలో ఆచారం. దురదృష్టవశాత్తు నా కొడుకులలో ఎవరికీ 20 సంవత్సరాలు నిండలేదు. సువ్యక్తడవే ఉన్నాను, ప్రస్తుతం ! మన కులచారాన్ని నిలబెట్టటానికి తోడుపడ్డావని ఆశిస్తాను. వక్క బిరిజేని తీసుకువచ్చే వారెవరో చూడాలి ! మీ పిన్ని వల్ల హడావుడి ఇంతా అంతా కాదు !”

తను చిన్నపిల్లవాడుగా ఆశ్రమానికి వెళ్లి నప్పుడు పెద్దగా తన పివితండ్రి వచ్చాడు. అప్పుడు చేసిన పొంగమా ఇంతా అంతా కాదు. ఊరేగింపుతో ఆడపిల్లలు పసుపుబట్టలతోబాటు, నన్యాసులకి కాసుకలు కూడా మోసుకుని వచ్చారు. వారందరితో ప్రముఖురాలు వక్క బిరిజే తీసుకు వచ్చే అమ్మాయి. అందరికన్నా అందగత్తె, అని పేరుమోసిన అమ్మాయి.

ఉత్సవంలో అబ్బాయిలు వక్క బిరిజే మోసే అమ్మాయిని వేళాకోళం చేస్తూ పాడిన పాటలు తలచుకుంటే ఇప్పటికీ నవ్వు వచ్చింది తనకి—“పసు బట్టలతో ఆశ్రమానికి వెళ్ళే ఆ అమ్మాయి ప్రేయ్యుడు ఆశ్రమంలోనే వారంరోజులు ఉండిపోతే ఆమె కెలా ఉంటుంది ? వారం బదులు మూడు నెలలబాటు ఉండిపోతే ?” ఈ అర్థం వచ్చే పాట వినగానే వాద్యగాళ్ళందరూ పెద్దగా వాయిచేచారు. అమ్మాయి గుండెతో ఈ సంగీతాన్ని పోలిన ఘోష బయలుదేరిందా ? ఎవరో అరిచారు. “వక్క బిరిజే పడెయ్యక !”

ఇది వదిలేసేళ్ళ క్రితం జరిగింది. అప్పుడు ఆశ్రమానికి వెళ్లిన తన పివితండ్రి వక్కబిరిజే మోసిన అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకొన్నాడు. ఆ అమ్మాయి ఇప్పుడు తన పిన్ని వల్ల. మళ్ళీ తను కుటుంబంలో ఒక చిన్న పిల్లవాడినీ, పెద్దవాడినీ ఆశ్రమానికి పంపిస్తున్నారన్నమాట. ఇది ఊరంతా పొల్ననే శుభకార్యం, అని నాకు తెలుసు. కాని, వక్కబిరిజే మోసే అమ్మాయిని ఎన్నుకొనటంలో

“మిస్ యూనివర్స్” పోటీలో అమ్మాయిని ఎన్నుకొనటంలో చేసే హడావుడికన్నా ఎక్కువ హడావుడి చేస్తారని తను ఊహించలేదు. ఇది ఊరి ‘అందాల రాణి’ మాత్రమే కాక ఇంటి కోడలిని కూడా ఎన్నుకునే సందర్భం అని మెల్లగా గ్రహించాడు.

తన ముందు తరాలవారికిది బాగానే ఉంది. వక్క బిరిజే తీసుకువచ్చే అమ్మాయి, వివాహం చేసుకునే అబ్బాయి ఇద్దరూ చిన్నప్పటి నుంచి ఒకరికొకరు తెలిసే ఉంటారు. వారి పరిచయం క్రమంగా వలపుగా మారుతుంది. తన సంగతి మాత్రం వేరు. తన పివితండ్రివలె కాక పెద్ద పట్నం పాతశాలలో చేరాడు తను. ఎప్పుడయినా ఇంటికి వెళ్తుంటే వచ్చేవాడు.

తను మాత్రం ఈ చిన్న ఊరికి తగనని అనుకుంటున్నాడా ? లేదే ! దూర దేశాలలో ఉన్నప్పుడు కూడా తన సొంత ఊరి స్మృతులు ఎంత ప్రేయ్యంగా ఉండేవి తనకి—“పగోడా” (ఆలయం) ఉత్సవాలు వాటికోసం ఎదురుబళ్ళలో వక్క ఊరి నుంచి వచ్చే మనుష్యులు, సంగీతం, నృత్యాలు ఇవన్నీ.

కోకోటిన్ నిట్టూర్చాడు. పైవ్ (పాగ గొట్టం) పాగ లాగి వదిలాడు. తను ఈవిధంగా స్వగ్రామం వ్యవహారంలో ఇరుక్కుపోతానని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. వక్క బిరిజే మోసినంత మాత్రాన ఎవరో ముక్కు మొహం ఎరగని పిల్లని పెళ్లి చేసుకోవలసిందేనా ?

“నీకు ఎవరు మొయ్యాలని ఉంది ?” అని అడిగింది తన పిన్ని వల్ల. ఎరలెక్క వక్క బిరిజేని పిల్గు గుడ్డతో శుభ్రం చేస్తోంది. సగి పీలు చెక్కి, మూతమీద విచిత్రమయిన పక్షి బొమ్మ ఉన్న ఆ బిరిజేని తప్పకుండా ఒక అందమయిన అమ్మాయి తీసుకురావలసిందే.

ఇంతక్రితం దానిని తీసుకువెళ్లిన అమ్మాయి యిప్పుడు ఒక ప్రాధ. ఆమె కళ్ళలో ఏవో పాత జ్ఞాపకాలు మెదులుతున్నాయి. కోకో అన్నాడు ఆమెని పొడదే డిద్దేశంతో : “ఈ బిరిజేని మోసిన రోజుకన్నా ఇంకా అందంగా కనిపిస్తున్నావు !”

పిన్ని ముఖం సంతోషంతో ఎరలబడింది. “సరే కాని, నా ప్రత్యక్ష జవాబు చెప్పు ! పోనీ పట్నంలో ఎవరయినా ఊ స్నేహితురాలుంటే తీసుకురా ! ఇక్కడ” కోకోటిన్ కంగారుతో చేతులు ఎగరవేశాడు. “పట్నంలో అమ్మాయి ఇలా వీధుల వెంటదే బిరిజే పట్టుకుని ఊరేగుతుందనుకున్నావా ?”

“తప్పేముంది ? పెద్ద సుర్యుడ కదా ఇది !”

“నీకు తెలిసే పిన్ని ! ఈ కాలంలో పిల్లనిపిని లెక్కచెయ్యరు అనలు” కోకో పట్నం పిల్లల వద్దతులు తన పిన్నికి ఎలా నచ్చచెప్పో తెలియక అగిపోయాడు.

“నేనప్పుడు వేసుకున్న చొక్కా ఇంకా బాగానే ఉంది,” అంది అవిడ దానిని పెట్టెలో నుంచి బయటికి తీస్తూ. చదరంగా, కొంచెం ఎరుపు తీరిన ఆల్మిప్ప రంగుతో నల్ల మెడ కల ఈ చొక్కాని నడుం చుట్టూ ఒక పట్టాతో ధరిస్తారు. పై భాగంలో బంగారు, వెండి దారాలతో చమీకలు ఉన్నాయి. కింద భాగంలో నల్లటి

త్రము కదలలేదు. పరాభూతులైన భూపతులందరూ సిగ్గుతో తలలు వంచుకొని పభలో కూర్చోరి.

పృథ్వీవతుల ప్రయత్నము లిట్లు విఫలమగుట జూచి జనకుడు చాల చింతించెను. అంతట రాజా రోషముతో రేడును నుద్దేశించి ఇట్లుచెను :

“ఓ సభాసదులారా ! నా ప్రతిజ్ఞ విని, నానాలోకముల నుండి రోహదలు, వీరులు, పరాక్రమవంతులు, స్వయంవరమున కొచ్చితిరి. కానీ ఈ ధనుస్సు విరిచి నా కన్యను పరించు యోగ్యత గల వానిని బ్రహ్మ సృష్టించలేదు. కోదండమును కదిలించుటయే గగనమైనపుడు, ఇక దానిని విరుచు ప్రసంగమే వ్యర్థము గదా ! వట్టి వీరా లాపములతో బనిలేదు. మీ ఆశలను వదలుకొని మీమీ యిండ్లకు దయచేయుడు. మా జానకికి వివాహప్రాప్తి లేదు కాబోలు. ఈ భూతలము నిర్వీర్యమై పోయినదని ముందుగనే తెలిసి యుండిన ఇట్లాంటి ప్రతిజ్ఞచేసి పరిహాసమునకు గురికాక ఉండియుండును. ఇప్పుడు ప్రతిజ్ఞ వదలుకొనుట భావ్యముకాదు. ఈ లోకములో వీరులు లేరా !”

జనకుని పలుకులు లక్ష్యణుని హృదయమున ములుకులై తగిలెను. అతడు అన్నకు నమస్కరించి, రోషి కషాయత నేత్రుడై ఇట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసెను :-

“ఓ సభాసదులారా ! రఘుకులస్థులున్న పభలో ఇట్లు అసందర్భముగా మాట్లాడరాదు. రఘుకుల మణి రాముడున్నచోట ఇవిధముగ మాట్లాడుట మరి అనుచితము. ఓ రఘూత్తమా, నీవు అనుమతించినచో ఈ భూమిని బంతివలె నైకి లేసి, వచ్చి కుండను కొట్టి నట్లు దానిని బ్రద్రలు చేయగలను, మేరుపర్యవమును ముల్లంగి వలె విరచివేయగలను. మీ ప్రతాపము ఎదుట ఈ పురాతన చాప మెక్కడ ! ఓనాదా ! మీరు అజ్ఞాపించినచో క్షణములో ఈ కోదండమును పుట్టు గొడుగును త్రుంచినట్లు విరచివేయగలను. లేదా, బ్రతికియున్నంత కాలము విల్లంబులు చేపట్టనని ప్రతిజ్ఞ చేయుచున్నాను.”

లక్ష్యణుని ప్రతిజ్ఞకు భూమి కంపించెను. దిగ్గజములు దిగులొందెను. రాజులు భయపడిరి. సీత సంతసించెను. జనకు డాశ్చర్యపడెను, ముని ప్రసన్నుడాయెను.

శ్రీరాముడు సంజ్ఞచే లక్ష్యణుని విచారించి ప్రేమతో ప్రకృత కూర్చుండబెట్టుకొనెను. అంతట విశ్వమిత్రుడు—

“రామా, ఇక నీవు లేము, శివచాపము విరిచి జనకుని దుఃఖము తొలగించుము” అని మృదువుగ పనికెను.

రాముడు గురుచరణములకు నమస్కరించి మృగరాజవలె నైకి లేచెను. అప్పుడు రాముని ముఖము పార్శ్వ, విషాదములు లేని సమభావముతో దీపించెను. ధీర గంభీరుడై నిలబడిన రాముడు, ఉపయాచలముపై ప్రకాశించు బాలాభాసుని వలె యజ్ఞ—మండపమున రాణించెను.

సూర్యోదయమును జూచిన నక్షత్రములు, కుముదములు, ఉలూకములు తమ తమ ఉత్సాహమును బోగొట్టుకొనునట్లు రాముడు లేవగనే

రాజుల ముఖములు కాంతిహీనమయ్యెను.

సకల జగత్పాపము శ్రీరామమూర్తి మత్తగజము మాడ్కి యజ్ఞ మండపమునకు నడచెను. సర్వ జనులు రాముడు శివచాపమును కమలనాళమువలె త్రుంచుగాక యని దేవత లందరిని ప్రార్థించిరి.

కానీ సీత తల్లి వాత్సల్యము, ఆమె వ్యాకులముతో చెలికత్తెలను బిలచి ఇట్లు గద్దించి పలికెను :

అమ్మలారా ! ఇది యేమి వింత ! స్త్రీ పురుషులందరూ, నిలబడి వేడుక చూస్తున్నారు. వీరితో రాజుకు సత్యము చెప్పువారు ఒక్కరు కానరాదే! రావణుడూ, బాణుడూ, ఎత్తలేని ఈ భయంకర శివచాపమును పాపనూ బాలుని చేతులలో పెట్టుట న్యాయమా !

ఎక్కడైనా మందరాచలమును బాలమరాళము మోయగలరా ! పీర్చినా పోయి రాజుతో ఇది అన్యాయముని ఎందుకు చెప్పురు ?”

అని చింతించుచున్న జానకి తల్లితో ఒక చెలికత్తె—“అమ్మా లేజోపంతులకు వయస్సుతో పనిలేదు. అగస్త్యుడు నముద్రములను పాపము చేయలేదా, చిన్న మంత్రమునకు మహా దేవతలు కట్టుబడలేదా ! అబ్బమైన అంకుశమునకు మత్తగజము లొంగుటలేదా ! కాబట్టి నీవు రాముని గురించి విచారించుము—” అని చెప్పి శాంతపరచెను.

ఆ సందర్భమున సీత హృదయాందోళన చెప్ప నలవికాదు. ఆ ఒక్క క్షణము సంతోషముతో ఆమె దేహము పులకరించును, మరొక క్షణము భీతిచే దిగులునడును. ఒకప్పుడు రాముని జూచును, మరొకప్పుడు భూమిని పరికించును. సంశయము దిగులు ఉత్సాహముతో ఆమె మనస్సు కళవళ పడెను. శివధనుస్సు భారమును తొలగించి రామునికి వశమగునట్లు కరుణించమని మనస్సులో శివ పార్వతులను ధ్యానించెను.

అయ్యో మా తండ్రి యెంత కఠిన ప్రతిజ్ఞ చేసెను. ఈ మంత్రి సామంతులు అతనికి బుద్ధి చెప్పరే అని మధనపడెను. ఓ గంగాధరుని చాపమా ! నీకు మ్రొక్కుచున్నాను. రామునికి లోబడుము అని శివధనుస్సుకు మనమున మ్రొక్కులిడెను. ఆమె హృదయము పరి పరి విధముల వ్యాకులతకు లోనయ్యెను. తుదకు ఆమె ధైర్య మవలంబించి, రాముని తట్టు దీక్షగా చూచి—త్రికరణకుద్దిగా నా మనస్సు రఘురాముని చరణకలములందు లగ్నమై యున్నయెడల ■ సర్వాంతర్యామి భగవంతుడు నన్ను శ్రీరాముని చరణదాసిగా చేయును” అని మనస్సును దృఢపరచుకొనెను.

రాముడు జానకివైపు చూచి ఆమె ఆభీష్టమును గ్రహించెను. వెంటనే అతడు గరుత్మంతుడు సర్పమును జూచు విధమున శివధనుస్సును విక్షించెను. రాముడు శివచాపము ఎత్తబోవుచున్న సమయమున లక్ష్యణుడు—ఓ దిగ్గజములారా, శేష, వరాహ, కప్పవంతులారా, రాముడు శివధనుస్సు విరచనున్నాడు. మీరు భూమిని కంపించకుండునట్లు ధరింపుడు—అని ఆజ్ఞాపించెను.

జనకుని బాధ, జానకి దుఃఖము రాణిం సంశయము, రాజుల అభిమానము తొలగించు భారము రాముని బాహువులపై నుంచి, పురజనులు ఆతురతతో చూచుచుండిరి.

తమలంజనం
(Tamilanjana)

చికిత్సాభిరుచి చర్మరోగములకు వాడవలె బాగులు తోచును—తమలంజనం (పిండ్ల) బిల్లు, K.H.N. రెస్టో. తమిళనాడు ఉత్పాదక.

15 రోజులకు మాత్రము

మేల్పరకం అందమైన శాలువల క్లియరెన్స్ అమ్మకం. ఒక శాలువ ధర రు. 7 రెండు శాలువలు ధర రు. 13/- మూడు శాలువలు ధర రు. 18/- ప్రతి శాలువతో ఒక జల ఇయర్ లాప్ ఉచితముగా పంపబడును. కొద్ది ప్యాకుగలదు. వెంటనేమీ ఆర్డరు పంపండి.

PARIS COMMERCIAL CO.,
(WAM) P.B No. 1804, DELHI-6

బిటెక్స్ (కాటుక)

శాస్త్రీయంగా తయారైనది చిన్న పిల్లలకు కూడా వాడవచ్చును.

బిటెక్స్ బింది

అనేక రంగులలో లభించును

అరవింద్ లేబరేటరీస్
పి. బి. 1415, మద్రాసు-17.

తెలంగాణ జిల్లా లకు, హైదరాబాద్ మినహా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లకు ఏజెంట్లు ప్రగతి ఏజెన్సీస్, పులిపాటివారి వీధి, విజయవాడ-1.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో వివిధ జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పుష్పకార్డు పై న మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ సరియైన విధానమాయున్నా వెంటనే వ్రాసినవండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని ధూమ్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయత

12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, నివృత్తవరములోమీకు జయము: కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తిక్కయ్యారలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యవారాధము మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1.25 న. పై. లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. ఛోరీలు వ్రత్యం). దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల కొంతివేయ: నిధానం కూడా తెలువగలము. వివరములు మా పూచీపై నవంపబడును. మేము వసిన భోగిగ్నా మీక: తృప్తిగా లేనిచేత పై కము వాసును చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. ఆద్రు: ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

పసి బిడ్డలకు పరమమిత్రము

I.T.L. గ్రెప్ సిరప్

మీ బిడ్డ ఏదీస్తే కంగారు పడకండి. అది వాని చిన్నారి కడుపులో కలిగిన బాధచే కాపచ్చు. ఐ.టి.ఎల్. గ్రెప్ సిరప్ ఆ బాధ నిష్టే తొలగిస్తుంది. తెలిసిన తల్లులు ఎప్పుడూ ఒక ఐ.టి.ఎల్. గ్రెప్ సిరప్ సీసాను ఇంటిలో ఉంచుకుంటారు. పిల్లల జీర్ణాశయ బాధలకిది పెట్టింది పేరు.

తయారుచేయువాడు :

ది మైసూర్ ఇండస్ట్రియల్ & టెస్టింగ్
లేబరేటరీ లిమిటెడ్, బెంగళూరు-3

EPATL 2

మ దాస్తు సేల్సు డిపో : 35/37, తంబు చెట్టి వీధి, మద్రాసు-1.
ఆంధ్రప్రదేశ్ సెల్లింగ్ ఏజెంట్లు : మెన్స్ వెంటిలాక్స్, సికిందరాబాద్.

రామచరితమునన్

అంతట శ్రీరాముడు జనులను, జానకిని ఒక మారు కలయజూచి, గురుచరణములకు మనస్సుతో నమస్కరించి అతి లాఘవముగ చాపము పైకెత్తెను. దానిని చేతితో ఎత్తినపుడు అది మేరువు వలె తళుక్కున మెరిసెను. వంచినపుడు ఆకాశము వలె వంగెను. కోదండమును ఎత్తుట, సంధించుట, వంచుట ఒక క్షణములో జరిగి పోయెను. అందరూ దృష్టి లప్పగించి చూచుచుండే గానీ ఎవరికీ ఏమాత్రము కనబడలేదు. తృటికాలములో రామచంద్రుడు దానిని రెండు తుంటలుగ విరచివేసెను. ఆ విరిగిన శబ్దము భూనభంతరాశముల వరకూ వ్యాపించెను.

శ్రీరాముడు శివవాసమును రెండు ఖండములుగా చేసిన దృశ్యము చూచిన విశ్వామిత్రుని పృథకుము ఉత్సాహముతో సముద్రమువలె ఉప్పొంగెను. చంద్రుని చూచిన చకోరమువలె లక్ష్మణుడు అన్నను చూచి ఆనందించెను. వాడిన పరిచేలకు వర్షము పడినట్లు రాజా, రాణులు హర్షించిరి. అపూర్వమైన జానకి ఆత్మానందము పర్ణింప శక్యముకాదు.

శతానందుని యాజ్ఞ ప్రకారము చెలికత్తెలు వెంట నడువ, జయమాల చేత బుచ్చుకొని బాల మరాళమువలె సీత రాముని వద్దకు వచ్చెను.

ప్రేమ, ప్రసన్నత, సిగ్గు, ముప్పిరిగొనుచుండ జానకి కంపించుచున్న కర కమలములతో రామ చంద్రుని కంఠమును జయమాలతో అలంకరించెను.

శంఖము, శహనాయి, భేరి, మృదంగ మంగళ ధ్వనులు మిస్సం టెను. దేవతలు దుందుభులు మ్రోగించి పుష్పవర్షము కురిపించిరి.

మరులు, నరులు, నాగులు, యక్షులు, కిన్నరులు, గంధర్వులు జయజయ ధ్వనములు చేయుచూ సీతారాములను దీపించిరి. సఖులు చెప్పిననూ సీత సిగ్గు సంశయముచే రాముని పాదములకు నమస్కారము చేయలేకపోయెను. మణిరత్నములు గల హస్తములతో రాముని పాదములు స్పృశించి నమస్కరించుటకు సీత వెనుకాడెను. అది గ్రహించి రాముడు చిన్నగ నవ్వుకొనెను.

సభలో కొద్దిమంది క్రూరులు, మూఢులగు రాజు లుండిరి. వారు సీతను చూచి కామాతురులై ఇతర రాజులతో ఇట్లు పలికిరి :-

“మిత్రురారా—త్వరపడుడు, మనము గ్రతికి యుండగా సీత నెవరు కాజెయ్యగలరు? కోదండము విరవడమే గొప్పతనమా! రామలక్ష్మణులను వారికి తోడై వచ్చిన యెడల జనకుని కూడ బంధించి, సీతను తీసుకొని పోవుదము” అని కయ్యమునకు కాలు దువ్వచూ ప్రసంగించిరి.

అంతట సభలో నున్న కొద్దిమంది విజ్ఞులు పైకిలేచి — అయ్యా ఇక మీ ప్రగల్భములు కట్టి పెట్టి ఇండ్లకు కదలండి. విల్లు విరచుటకు ప్రయత్నించినపుడే మీ బలవరాక్రమము లేపాటివో నలుగురికి తెలిసిపోయినది. ఇట్లాంటి బుద్ధిమంతులు గాబట్టి మొఖానికి అప్పుడే మనీ పూనుకొంటిరి. సింహము ఆహారము కుండేలు ఆశించినట్లు సీతను కోరుట వ్యర్థము. ఆ లక్ష్మణుని క్రోధాగ్నికి వృధాగా యెందుకు ఆహుతి కాదలంచెదరు. మదమాత్మర్షములు వదలిపెట్టి నిండు పృథకుముతో

సీతారాములను జూచి ఆనందించుట మంచిది.
 ఎని వత్సరాల మిచ్చిరి.

పరశురాముని ప్రవేశము

వాడ ప్రతివాదములతో నభ్రాత కలవరము జరుగుచుండెను. లక్ష్మణుడు రాజులవైపు చుర చుర జూచెను. స్త్రీ పురుషులు ఏమగునో యని దిగులువడిరి. ఇంతలో శివచాపము ఖండింపబడిన పార్శ్వ విని పరశురాముడు మండిపడుచూ అచ్చటికి వచ్చెను.

దృఢకాయుడు, అజానుబాహుడైన పరశురాముడు కాషాయాంబరములు ధరించియుండెను. భుజమున యజ్ఞోపవీతము, కంఠమున రుద్రాక్షమాల, లలాటమున విభూతి అలంకరింపబడియుండెను. ఒకచేత విల్లంబులు, మరొకచేత పరశుశువు పట్టుకుని వీరావేశముతో అరుదెంచిన ఆ భృగుకుల మార్గాండుని వాలకము చూచి నభికులెల్లరు భయకంపితులై దిగ్గున లేచి నిలబడిరి. జనకుడు విధేయత ఉట్టిపడుచుండ అతని పాదములకు పాదాంగ నమస్కారము చేసి, కుమార్తె జానకిని వీలించి భవస్కరించజేసెను. విశ్వమిత్రుడు పరశురాముని కుశలప్రశ్న వేసి రామలక్ష్మణుల రావించి వారిచేత అతనికి పాదాభిషేకము చేయించెను. పరశురాముడు ఏమియు ఎరుగని వానివలె సభ నంతయూ ఒకమారు కలయజూచి ఈ సందడికి డికి కారణ మేమని జనకుని ప్రశ్నించెను. జనకుడు సీతా స్వయంవర వృత్తాంత మంతయూ అతనికి తెలియజేసెను. అంతలో పరశురాముని దృష్టి భంగవడియున్న శివధనుస్సుపై పడెను. వెంటనే అతడు ఉదేకితుడై—

“ఓయీ రాజా, కాలకంఠుని కార్ముకము ఇవిధముగ ఖండించిన శుంక ఎవ్వడు? వానిని శిశుమే నాకు చూపించుము, లేకుండిన నీ రాజ్య ఖండము నంతయూ పెల్లగించి తిరుగవైచెద” నని సింహగర్జన చేసెను. అతని అరుపుకు సభామంటపము ఘూర్చిల్లినట్లు య్యెను.

జనకుని నోట తడిలేదు. ఏమి కీడు మూడ నున్నదో యని స్త్రీ పురుషు లందరూ భీతావహులైరి. వీరి యవస్థను జూచిన శ్రీరాముడు భృగు సందనుని ఎదుటకు వచ్చి శాంత గంభీర వచనముల ములతో—“మహాత్మా! ఈ శివధనుస్సును విరిచిన వాడు మీ సేవకుడను నేనే.” అని సమాధాన మిచ్చెను. పరశురాముడు రామునివైపు చురచుర జూచి—

“ఓరీ, నీవు శత్రువు వలె నడచుకొని పైగా సేవకుడని చెప్పుచుంటివా! శివుని విల్లు విరిచినవాడు నాకు సహసజాహుడుగ కార్తవీర్యునితో సమానుడైన శత్రువు. ఇచ్చోట మీ ధీ త్వరగా వెల్లిపాము, లేకుండిన ఈ రాజులతో సహా నిన్ను శ్రక్కడనే తుదముట్టించెదనని దట్టించి పలికెను.

అంతట లక్ష్మణుడు ముందుకు వచ్చి—“మహేశ్వరా! మేము చిన్నతనములో ఎన్నియో స్వస్థులను విరగజేర్చి యుంటిమి. ఇప్పుడు పురాతన చాపము విరిగిపోయినందులకు

మీకింత ఆగ్రహ మెందులకు?” అని చిన్నగ అడిగెను..

లక్ష్మణుని మాటలకు పరశురాముని కండ్లు ఎర్ర ఎర్రబడెను. క్రోధావేశముతో పరశువు రుఖి పించుచూ—“ఓరీ మూర్ఖుడా, నీవు నన్నే ఎదిరించి మాట్లాడెదవా! నీకు నా స్వభావము, చరిత్ర తెలిసినట్లు లేదు. ఈ భూమండలమున గల రాజులందరినీ హతమొనర్చిన క్షత్రియాంతకుడనని తెలియుదు కాబోలు. ఇదుగో కార్తవీర్యుని వేయి చేతులను తెగగొట్టిన గండగొడ్డలి ఇదియే చూడుము. దీని పేరు విన్న గర్భన్థ పిండములూ సైతం జారి నేల పడును. బాలాడవని నిన్ను కనికరించి వూరకుంటిని.” పరశురాముడు హంకరించెను.

లక్ష్మణుడు అతని అదలింపులకు ఏమాత్రము చలించక ధీర గంభీరుడై ఇట్లనెను : “ఓ మునివరా! వేషభాషలను బట్టి చూడ మీరు భృగు వంశీయులైన బ్రాహ్మణులుగా కన్పించుచున్నారు. మా సూర్యవంశ క్షత్రియులు బ్రాహ్మణులన్న ఎప్పటికీ ఎదిరించరు. చాటులగొట్టి పిల్లల జెదిరించులాగు గొడ్డ చూపించి మమ్ము హడలు గొట్ట చూచుచున్నారు.”

లక్ష్మణుని సూటి మాటలకు భృగువంశ భాస్కరుడైన పరశురాముడు అగ్ని బుగ్గిలవై మండిపడుచూ విశ్వమిత్రునివైపు ముఖముపెట్టి “విశ్వమిత్రా! నీవైనా ఈ పిల్లవానికి బుద్ధి చెప్పుము. నే నాగ్రహించిన మరుక్షణమే కాలానికి కవళము కాగలదు. లేకుండిన యముని నంటి వానిని నన్నెదిరించగలదా! పిట్ట చిన్నదైననూ కూళ ఘనముగా నున్నది. ఇతడు తల్లివద్ద పాలు కాదు—విషము త్రాగినట్లున్నది.” అని చెప్ప చున్న మాటలకు లక్ష్మణుడు అడ్డుపడి—

“ఓ యతిశ్వరా, కోపగించిన లాభమేమి? విరిగిన శివుని విల్లు తిరిగి అతుకుకొనగలదా! ఎందులకు ఆవేశపడెదరు! నిలబడినందున కాళ్లు నొప్పి జెందును. దయచేసి ఆసీనులకుండి” అని వ్యంగ్యముగా ఎత్తిపొడిచినట్లు ప్రసంగించెను.

ఇట్లు వారిద్దరి మధ్య వాగ్యుద్ధము తీవ్ర మగుచుండుట జూచి రామచంద్రుడు లక్ష్మణుని వారింకెను. పిమ్మట రాముడు ముని కలిముఖుడై—

“ఓ మునివరా! లక్ష్మణుడు బాలుడు గాబట్టి మీ సంగతి తెలియక అట్లు ప్రసంగించెను. వానిని క్షమించవలసినది. దోషము చేసినది వేసు, మీ ఇచ్చ వచ్చిన విధమున నన్ను దండించుదు. వేసు మీ యాజ్ఞా శిరసావహించెదను. రాముడు వినయముతో విన్నవించెను.”

“ఓయీ, నీవు శివచాపమును ఖండించి ఇప్పుడు నాకు సీతులు బోదించుచున్నావా! నీవు శివద్రోహి. ఏమియూ ఎరుగనివానివలె చమత్కారముగ నటించుచున్నావు. ఇక నీ మాటలు కట్టిపెట్టు నాతో యుద్ధము చేయుము. లేదా “రామ” అను నీపేరు మార్చుకొని మారుపేరు పెట్టుకొనుము. లేనియెడల నా కుతార ఘాతముచే మీ అన్నదమ్ముల

EFAR

REGO

కవిశానికీ సంకేతమైన గుర్తు

ప్రెస్ కోవలు

హెడర్ నె. 1

నెం 100 హెంకి

నెం. 100/1 హెంకి

రాసెక్ ఇంజనీర్ ప్రయివేట్ లి..
 తన లోహార్ వీధి, బాంబాయి-2.

ఎక్స్. రాసెక్ & కం.
 ప్రయివేట్ లిమిటెడ్
 బాంబాయి-2, రోడ్ నెం 1, గ్రామం-1
 పి.టి.డి. 2006, పి.టి.డి. 2121 పి.టి.డి. 1248

ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు

Parr's పారిస్

మిత్రులు మరచిపోవద్దు

ఎంతో రుచికరమైనది

పారిస్

లెఫ్టన్ డార్లీ కోకోనట్స్

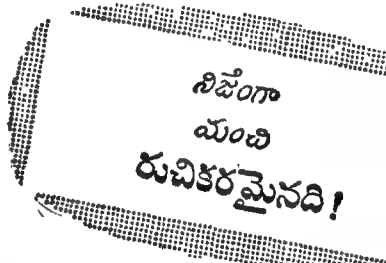
తయారీ

పారిస్ కనెక్టర్ లిమిటెడ్, మద్రాసు

JWT/PRS-2254

మూడిన్ టీ

రుచిని తాజాగా సుంచే కొత్త పాకెట్లలా

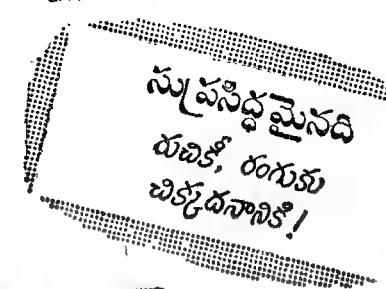

నిజంగా
యంచి
రుచికరమైనది!

పసందైన
రుచి
అన్ని చుక్క వరకు!

సుప్రసిద్ధమైనది
రుచికో, రంగుకు
చిక్కదనానికో!

డబ్బును
పొదుపుచేస్తుంది
ఎక్కువ కప్పులు
టీ తయారవును!

మూడిన్ టీ-40 సంవత్సరాలనుంచి వేరుపాందినది

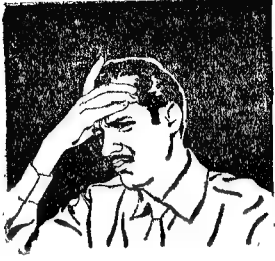
నిద్దరినీ పరలోక మార్గము పట్టించెద" పరశు
రాముడు క్షిప్రేంద్రుని పలికెను.

"ఓ భృగువంశోత్తమా! రామా! లక్ష్మణుని
మూలకు నామీద కినుక వహించుట వ్యయము
కాదు. మీరు బ్రాహ్మణులైననూ మీవద్ద ఆస్త
శస్త్రము లుండుట జూచి సోదరుడు క్షత్రియో
చితముగ సంభాషించెను. మీరు శుద్ధ బ్రాహ్మణుల
వలె వచ్చియుండిన లక్ష్మణు డిట్లు మాట్లాడి
యుండడు. నన్ను మీతో పోల్చాడమనుచున్నాడు.
అయ్యో వేసు మీ దాసుడనే. అదియునుగాక మీరో
పరశురాములు, మరి నేను వట్టి రాముడను.
మీకూ నాకూ ఎక్కడి సామ్యము. మీరు బ్రాహ్మ
ణులు కనుక క్షమింపగోరుచున్నాను" అనెను.

"ఓయి! నేను బ్రాహ్మణుడనని తృణీకరించి
పలుకుచున్నావు. శివధనస్సు విరిచినానని గర్వింపితివి.
ఇదిగో ఈ పరశువుతోనే తెక్కలేని క్షత్రియుల
తలలు తెగనరక సమరయజ్ఞము చేసితివి. ఈ
పరశురాముని బలదర్శము ప్రపంచమునకే తెలి
యునే" అని దర్శముతో పలికెను. అంతట
రామచంద్రుడు "ఓ మహాత్మా! మీరు బ్రాహ్మణులని
భాించి జయము పలికితిని గానీ మీ బలశౌర్య
ములకు భయపడి కాదు. యుద్ధరంగమున
కాలుడే ఎదురైననూ క్షత్రియుడు వెనుకాడడు.
దేనికి భయపడని నేను నీ కెందులకు భయ
పడుదును!"

'దేనికి భయపడని నేను నీ కెందులకు భయ
పడెద' వని రాము డన్న మూలయొక్క గూడా
ర్థము పరశురామునికి తటాలున అవగతమయ్యెను.
ఓహో, ఇతడు అవతార పురుషుడుగా నున్నాడు.,
కానీ, పరీక్షించి చూడెదనని మనస్సులో వూహించి,

"ఓ రామా, ఈ నా వైష్ణవధనుస్సును నీవు
ఎక్కువెట్టిన యెడల నీవు సామాన్య మానవుడు
కాదని గ్రహించెద" -నని చెప్పునూ పరశు
రాముడు తన విల్లు శ్రీరామునికి ఇయ్యబోయెను.
ఇంతలో చాపము దానంతటే శ్రీరాముని
చేతులలోనికి ఎగిరిపోయెను. పరశురాముని ఆశ్చర్య
మునకు మేరలేకపోయెను. ఒకప్పుడు విష్ణువు ఆ
ధనుస్సును పరశురాముని చేతికిచ్చి 'ఎవరు ఈ ధను
స్సును ఎక్కువెట్టగలరో వారు నా అవతారమని
తెలుసుకొనుము. అప్పుడు నీవు అరణ్యముల కెల్లి
తపస్సు చేసికొనుము' అని చెప్పియుండెను. పరశు
రామునికి వెంటనే విష్ణువు చెప్పిన ఆ మాట
గుర్తుకొచ్చి ఒహో ఇతడు సాక్షాత్తు శ్రీమహా
విష్ణువుయొక్క అవతారమేనని తెలుసుకొని సంతో
షముతో దేహానా పులకరింప, చేతులు జోడించి
"ఓ రామా, నీవు శంకరుని మానస సరోవరము
లందు విహరించెడి ఆ రాజహంసవు. సాక్షాత్
భగవత్స్వరూపుడవు. రాక్షసవంశము నాశన
మొనర్చి భూభారమును తొలగించుటకై అవత
రించిన అదిదేవుడవు. హే భృగువంశోత్తమా!
రామా, నా అనుచిత వాక్యములను క్షమించి దయ
దలచుము" అని పరశురాముడు రాముని ప్రార్థించి
అతనివద్ద సెలవు తీసుకుని, తపస్సుకై వెంటనే
నమిలకు వెళ్లిపోయెను.

తలనొప్పి?

పంటినొప్పి?

ఒంటినొప్పి?

బహిష్టు రోజులా?

సారిడన్

'రోష్'

వేసుకోండి

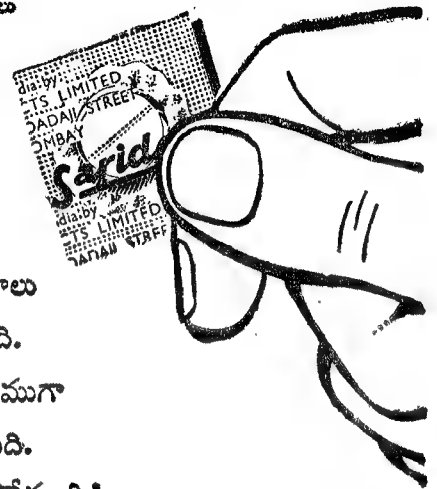
నొప్పిని పోగొట్టును, నేదదేర్చును,
నవోత్సాహమును కలిగించును.

ఒకే సారిడన్ బిళ్ల చాలును
ఒక బిళ్ల ఖరీదు 13 పయా పైసలు

నొప్పులనుండి త్వరితముగా
ఉపశమనమును పొందుటకు
సారిడన్ వేసుకోండి. తలనొప్పి,
పంటినొప్పి, ఒంటినొప్పి, మామూలు
అస్వస్థతలకు సారిడన్ దివ్యమైనది.
సారిడన్ త్వరితముగా, నిరపాయముగా
మరియు నిశ్చయముగా పనిచేస్తుంది.
మీరు ఒకే బిళ్ల వేసుకొంటే సరిపోతుంది!
పిల్లలకు $\frac{1}{2}$ నుండి $\frac{1}{2}$ బిళ్ల వరకు చాలును.

'రోష్' తయారు ఏకైక డిప్రిజ్యూరిడ్డ్ వాల్టైన్ లిమిటెడ్

JWT/VT 4793

చిరాజీ

జరిగిన కథ

సురేఖను భాస్కరానికి భాస్కరాన్ని సురేఖకు పరిచయం చేస్తుంది, పద్మావతి. భాస్కరం నవతి తల్లి జాని కమ్మగారు అతన్ని కన్నబిడ్డ కంటే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తుంది. భాస్కరానికి, కూతురు వసంతకూ ఒకేసారి వివాహం చేయాలని ఆమె ఆరాట పడుతుంది. తత్ఫలితంగా భాస్కరాన్ని పెళ్లిమాపులకు బలవంతంగా ఒప్పించి తీసుకెళ్తుంది. పెళ్లి కూతురు సురేఖ అని తెలియగానే భాస్కరం మనస్సులో కల్లోలం చెలరేగుతుంది. సురేఖ దొడ్డమ్మ అయిన ధనమ్మకు మాత్రం భాస్కరంలో అన్నీ మంచి గుణాలే కనిపించి ఎలాగైనా భాస్కరాన్ని తన అల్లుడుగా చేసుకోవాలని పట్టుదల పెరుగుతుంది. భాస్కరం పద్మావతిని ప్రేమించడం నిజమా, కాదా అనే సందేహం కూడా సురేఖకి కలుగుతుంది. ధనమ్మకు దూరపు బంధువు ముకుందరావును వసంతకు ఇచ్చేటట్లు కూడా అప్పుడే ఏర్పాటు జరుగుతుంది. తను సురేఖను వద్దంటే ధనమ్మ తన కూతురుకే ముకుందరావును ఇచ్చి చేస్తానంటోంది. చెల్లెలి సంబంధం తన మూలంగా చెడిపోతుందని భాస్కరం; ముకుందరావుని వివాహం చేసుకుందామని కల్లోలంగా అనుకోని సురేఖకు తను భాస్కరాన్ని

వద్దంటే ధనమ్మ తనను ముకుందరావు కిచ్చి చేస్తుందేమో అన్న భయంతో సురేఖ ఎటూ మాట్లాడలేకపోతారు. చివరకి భాస్కరం తన పెళ్లి ఏదాని వాయిదా వేస్తాడు. ఇంతలో యూనివర్సిటీ తెరుస్తారు. సురేఖ, పద్మ యద్దరూ ఎం. ఏ లో చేరారు. భాస్కరం కూడా సైన్లీయర్ పూర్తి చేయటానికి వస్తాడు. సురేఖ అంతా చెప్పిఉంటుందని భాస్కరం అనుకొని పద్మతో ఏమీ చెప్పలేకపోతాడు. పద్మావతిని కలుసుకొని ఎలాగైనా జరిగింది చెప్పాలని వాత ప్రయత్నించాడు భాస్కరం కాని చెప్పలేక పోయాడు. వసంత పెళ్లి జరుగుతోంది. అక్కడ సురేఖను ధనమ్మగారు జానికమ్మగారి కోడలు అని చెప్తుంది పద్మావతి హతాశయై వెళ్లిపోతుంది. మనస్సులోని చికాకువలన సురేఖకు సున్నీ చేస్తుంది. పద్మావతికి ఆమె నవతి అన్న రాజా వేరే సంబంధాలు మాస్త్రం టాడు. భాస్కరం సురేఖను వద్దనే పిన్నితో చెప్పేస్తాడు. సురేఖ ధనమ్మగారికి భాస్కరానికి వివాహమాడనని చెప్పేస్తుంది. రానువేంద్రరావు జయమ్మ మనసు విరిచేస్తాడు. భాస్కరం మూర్తితో సంప్రదిస్తాడు. అంతలో పిన్నికి 'సీరియస్'గా వుందని వస్తుంది.

“అబ్బ! మీరు నన్ను చంపేస్తున్నారు..... ఇలా తిన్నగా పరిగెత్తుకుని వచ్చి, నిలదీయడానికి కారణమేనా ఉండొద్దా? బాధ పడ్డది శైలజ. మూర్తి కాస్త నిగ్రహించుకుని “మగాడు మోసగాడు అంటూ అనక మీరు గుర్రాలను గాడిదల్ని ఒక గాట కడతారు.....పైగా త్యాగాల పేరిట మా కొంపలు ముంచేస్తారు” అన్న మూర్తి మాటలకు విసుక్కుంది శైలజ. “మీకు పైత్యం చేసిందా? ఎవరు ఎవర్ని మోసగాడి వన్నారు? నేను మిమ్మల్ని పల్లెత్తు మాటేనా అనందే?” “పద్మావతి భాస్కరాన్ని ఏమనుకున్నది?” మూర్తి ప్రశ్నకు శైలజ నవ్వంది. “పద్మావతిగార్లుగండి! భాస్కరంగారు. మీ ప్రేండు కాని నాకు కాదు” — “శైల! నిజం చెప్పావ్! భాస్కరం, సురేఖ, సువ్వా, నేనూ అంతా బందింపే! చదరంగం గళ్లలోని సాపులకు కొన్ని రకాల స్వేచ్ఛలే ఉన్నట్లు మనకి కొన్ని రకాల అవకాశాలే ఉంటాయి! పైగా.....” శైలజ మధ్యలోనే అన్నది “నేను మాత్రం మిమ్మల్ని మోసం చేశారనుకోను గాని నవ్వితా భయపెట్టకండి!” మూర్తి కూడా అక్కడకు అగిపోయి ‘భాస్కరం, పద్మావతి’ కథ అంతా చెప్పాడు. “నీకు ఆవిడ కనిపిస్తే ఇదంతా కాస్త చెప్పు—” అన్నాడు. శైలజ అంతా విని బరువుగా నిట్టూర్చింది. “భాస్కరంగారు పద్మావతికి మొదటే ఇదంతా చెప్పకూడదా?” అన్నది భారంగా. “ఏమని? నేను నిన్ను ప్రేమించడంవల్ల నా పిన్నికి కష్టం. నా చెల్లికి పెళ్లి అవదు.....నీ కుటుంబానికి గల చెడ్డ సాంప్రదాయాలు అందుకు కారణాలు అనేనా?” మూర్తి కోపంగా మాళాడు. శైలజ బేలగా చూసింది. మూర్తి బుజ్జగింపుగా అన్నాడు. “అప్పుడు పద్మావతిగారు భాస్కరాన్ని అతని సుఖంకోరి శాశ్వతంగా దూరం చేసుకుంటున్నాను అని పూర్తిగా దూరం కావచ్చునుగా.” “లేదా తన సాంప్రదాయాలను ఎంచిన నేరానికి పద్మావతి భాస్కరాన్ని తిరస్కరించి చచ్చిపోవచ్చును కూడా.” మూర్తి చెప్పాడు.

54

మూర్తికి ప్రేమంటే శైలజతో కబుర్లు చెబుతూ, శైలజ తియ్యని మాటలు వింటూ గడపడం కాదన్న విషయం అదీవరకే అవగాహన అయినా, ఇప్పుడు భాస్కరం ఇరుక్కున పరిస్థితులను చూడగానే మరింత గట్టిగా తెలిసిపోతుంది. పద్మావతికి భాస్కరంమీద అపోహ తొలగించాలని శైలజకు చెబుదామనుకున్నవాడు తరుము తున్నట్లు శైలజ దగ్గరకి వెళ్లాడు. “అరే! ఎవరు తరుముతున్నారు?” అన్నది శైలజ. వికసించిన వదనంతో. “మనం ప్రేమించుకోడం మానేద్దాం శైల! అన్నాడు ఆవేశంగా మూర్తి. కిరికలా నవ్వేసింది శైలజ. “మానేసి?.....” అడిగింది కొంటెగా.

“మీ నాన్నగారు, అమ్మగారు వద్దంటే నువ్వు నన్ను ప్రేమించగలవా?” మూర్తి ఆశగా, భయంగా అడిగాడు. శైలజ గంభీరంగా అయిపోయింది. తల దించుకుని “మీకి వాళ్ళేం జరిగింది?” అన్నది. “ఇలాగ జ్ఞానోదయమైంది. నాకు అమ్మా నాన్నా లేరూ. ఏకాకిని.....మా మానమేమికి నాకూ బుణ ముందేగాని, అతని మాట మనకి ఖాతర్ లేదు.....అంచాత నేను ఈ లోకమంతా ఎదురైనా కాదని నిన్ను అనుసరించగలను గాని నువ్వు? నువ్వో.....?” “నేనూ అంతే.....” శైలజ అప్రయత్నంగా అప్పడేగాని స్పష్టంగా అనలేకపోయింది. “ఉమా.....నీకు తల్లి దండ్రీ; వాళ్ల కుటుంబ గౌరవం అనే మునుగులో దాక్కున్న కోరికలూ, ఇష్టా నిష్ఠలు మొదలగునవి ఉండవచ్చును శైలజా!”

“నన్ను నన్ను కైలజా! భాస్కరం వద్దావతిని
 ■ విధంగానూ ఒడులుకోలేదు” అన్నాడు.
 కైలజకు కూడా గుండె బరువుగా తోచింది.
 “పాపం! సురేఖగారు మంచిది. అమెను కూడా
 వద్దావతిగారు తెలియక నిందించింది” అన్నది.
 ఇద్దరూ మరొక్క మాట లేకుండా భారంగా
 విడిపోయారు.

55

శాశ్వతులవచ్చి సురేఖను పరీక్ష చేసి, “మీరు
 వదుతున్నంత ఆందోళన అక్కరలేదు” అన్నట్లు
 వచ్చి, “మరేం ఫర్వాలేదు—రెండు ఇంజెక్షన్లు
 ఇస్తాను” అన్నాడు.
 ధనమ్మగారు “అరుంధతీ” అని పిలిచింది.
 “అమ్మాయికి ఆ మాదులు పోదున్నాంటే
 నే చూడలేను—కాస్త బాగర్తా చూడు తల్లీ!” అని
 అటు మొహం తిప్పుకుంది.

ధనమ్మగారు “ఓనీ! దీనికి నిద్ర పట్టక
 పోడం ఏమిటంటే! తిని తిరిగి పడుక్కొని హాయిగా
 నిద్రపోయే వయస్సుకదా?” అన్నది.
 “ఏవో మాత్రలు మూడు రోజులుగా కొంగున
 సీసాతో కట్టుకు మింగుతున్నానీ ఉంది” ఆందోళన
 చెందింది అరుంధతమ్మగారు.

“అని ఎక్కువగా తింటే మళ్ళీ మీరు నన్ను
 పిలవ నక్కర లేనంత నిద్ర పట్టేస్తుంది.....
 కాస్త కనిపెట్టండి” అంటూ డాక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.
 ధనమ్మగారికి నుదులు చిరు చెమట్లు కమ్మాయి.
 సురేఖ దిండుకింద పరుపుక్రింద అత్యవసరంగా
 వెతికింది.

“నేను చచ్చాక ఏమాత్రలేనా మింగుదువు
 గాని కాని, పాజీకానా! ఇప్పుడు నువ్వు చచ్చి
 నన్ను చంపకు” మని వొచ్చుకుంది, విసుక్కుంది.
 బాధపడింది.

సురేఖకు కాస్త తెలివినచ్చి, ధనమ్మగారి మాటలు
 వివో వివకో “అలాగే దొడ్డమ్మా!” అంది
 అవిడమాలలకు సమాధానమన్నట్లు.

ధనమ్మగారు అటూ, ఇటూ చూసి
 ముందుకు వంగిసురేఖ చెక్కిలి ముద్దు
 పెట్టుకుంది ప్రేమగా.

* * *

సురేఖ మర్నాడు ఉదయమే లేచి
 కూచోనీరాయడం ప్రారంభించింది.

కోమంటావో?” ధనమ్మగారు అశగా అడిగింది.

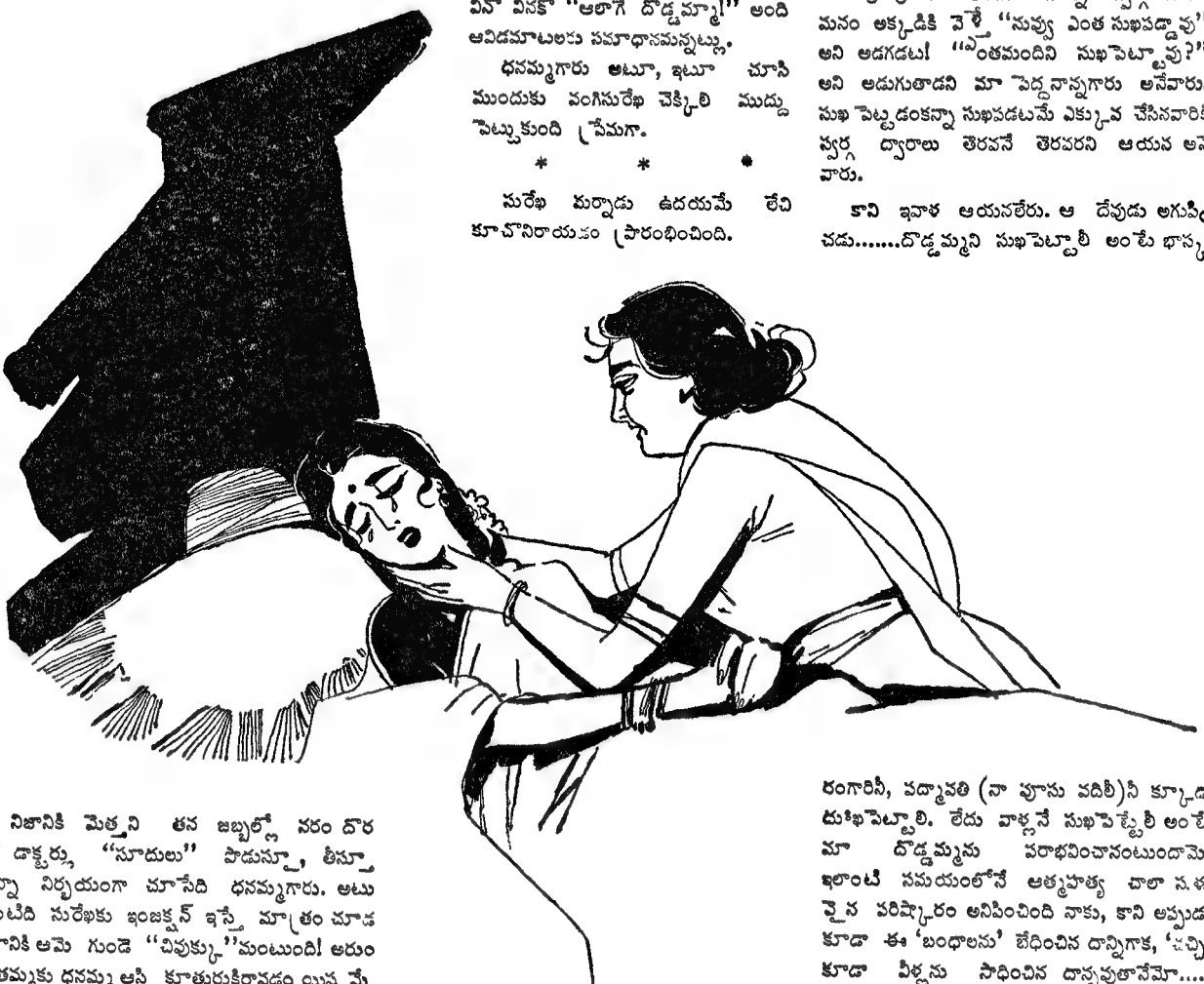
“నీకు భాస్కరంగారి ఆశ ఎందుకు దొడ్డమ్మా!
 అతనికి నేనంటే ఇంత పిసరు ప్రేమ లేదు—
 ఒకవేళ రేపు బంపంతాన అలాంటిది వచ్చినా
 గిచ్చినా అది నీ డబ్బుమీద వస్తుందేమోగాని నామీద
 కాదు.....అంతాత నీ డబ్బు “మతాల” కే రాయి—
 నీకూ నాకూ కూడ మన శ్వాంతి!”—

“సరా! ఇవాళే మరో నమ్మంధం చూడమని
 మీ నాన్నకి చెప్తాను. అతగాడు రానీ—నీకు ‘కాని
 వాడు’ నా కెందుకు? జీవితంలో పరాభవం లేదను
 కున్నాను. ఇదొక్కటి మచ్చకు ఉన్నానూ అని జరి
 గింది” అంటూ ఆమె అక్కణ్ణించి సాధ్యమైనంత
 కోపాల్పి అణుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

సురేఖ ఉత్తరం కైలజకి రాసింది. వార్తనుకూ
 కాదు, కాలేజీకీకాదు.

“ప్రియమైన కైలజా!
 దేవుడేవుంటే అతను మనల్ని స్వర్గమేఉండి
 మనం అక్కడికి వెళ్తే “నువ్వు ఎంత సుఖపడ్డావు”
 అని అడగడట! “ఎంతమందిని సుఖపెట్టావు?”
 అని అడుగుతాడని మా పెద్దనాన్నగారు అనేవారు.
 సుఖపెట్టడంకన్నా సుఖపడటమే ఎక్కువ చేసినవారికి
 స్వర్గ ద్వారాలు తెరవనే తెరవరని ఆయన అనే
 వారు.

కాని ఇవాళ ఆయనలేరు. ఆ దేవుడు అగుపిం
 చడు.....దొడ్డమ్మని సుఖపెట్టాలి అంటే భాస్క

నిజానికి మెత్తని తన జబ్బుల్లో నరం దొర
 కక డాక్టర్లు, “నూదులు” పొడుస్తూ, తీస్తూ
 ఉన్న నిర్భయంగా చూసేది ధనమ్మగారు. అటు
 వంటిది సురేఖకు ఇంజక్షన్ ఇస్తే మాత్రం చూడ
 లానికి ఆమె గుండె “చిప్పుక్కు” మంటుంది! అరుం
 ధతమ్మకు ధనమ్మ అస్త్రీ కూతురుకిరావడం యిష్టమే
 కాని తన కూతురుపట్ల ఆమెకు ఇంత ఆపేక్ష
 ఉండటంమాత్రం కష్టమనిపిస్తుంది. రుస రుస
 మనడంతప్ప ఏం చెయ్యలేదు మరి!

డాక్టర్ ఇంజక్షన్ ఇస్తున్నంత సేపూ ధనమ్మగా
 రటూ తిరగలేదు.

“అమ్మా! అమ్మాయి నిద్ర మాత్రలు మింగు
 తున్నదేమో కాస్త గమనించండి. వెంటనే షేడి టీ
 కాని పాలుకాని ఇవ్వండి” అన్నాడు డాక్టర్ బాగా
 అనుభవజ్ఞుడు గనుక.

“ఏమిటి రాస్తున్నా వమ్మాయి!” అన్నది
 ధనమ్మగారు.

“శలవు వీటి!”

“అంత దీర్ఘంగా రాయాలా? రెండతావులూ”

“కాదమ్మా! మరి హాస్టలులో మావారైనమ్మకి
 కాస్తంత లెటర్ రాస్తే కోపం.....శలవేలేదు ఛో”
 అంటుంది ..” సురేఖ నవ్వింది పొడిగా.

“సరేగాని, ఇక నన్ను భాస్కరం పూసు ఎత్త
 వద్దంటావో విష్కారణంగా ఇంత శ్రమ పడి వారు

రంగారిని, వద్దావతి (నా పూను పదిలి)ని క్కూడా
 దుఃఖపెట్టాలి. లేదు వాళ్ళనే సుఖపెట్టేలి అంటే
 మా దొడ్డమ్మను పరాభవించానంటుందామె.
 ఇలాంటి సమయంలోనే అత్యహత్య చాలా సభ
 వైన పరిష్కారం అనిపించింది నాకు, కాని అప్పుడు
 కూడా ఈ ‘బంధాలను’ బేధించిన దాన్నిగాక, ‘చచ్చి’
 కూడా విళ్ళను సాధించిన దాన్నుతానేమో.....
 “పైగా ప్రేమ” కు ‘అనుబంధా’నికి లొంగి స్త్రీలు
 తమ ‘బంహీనత’వల్ల అపరాధారంవల్లా చచ్చి, చాలా
 సంకుచితమైన ఉనికిని తన బాతికి తామే అపాది
 స్తున్నారేమో పని అనిపిస్తుంది.

ఆడ పిల్లల అపరాధారం లేదా బంహీనత
 ప్రేమకూ త్యాగానికి అత్యహత్యకూ ముడిపెట్టు
 కోడం వల్లనే సామాజిక ప్రతిపత్తికి బదులుగా
 స్త్రీకి నేటి సమాజంలో సానుభూతి, గుప్పెడు

జారి మాత్రం దక్కుతున్నాయని నాకు తోచింది. నేను 'చావాలి'ని మా దొడ్డమ్మగని, వద్దావతి "ప్రేమ" కాని కోరలేదు. వా ప్రేమే అలా అనిపించింది నాలో.....అందుకే నేను దానికే వగ్గలు వేస్తున్నాను.....బహుశా నీకు ఈ ఏడాది అంతా కనిపించనేమోగాని — మళ్ళీ ఏడాదికై నా వస్తాను.....అందాకా ■ "సురేఖగారి"ని క్షమించు. వద్దావతి అమాయకురాలు.....ఆత్మహత్యకు ప్రేమ లోని పవిత్రతకూ అనినాభావ సంబంధ ముందని భ్రమ పడగలదు. దయచేసి నా కోసమేనా దాన్ని బ్రతకమను, భాస్కరంగారిలాంటి పిరికివాణ్ణి, ప్రేమించిన అదే అర్థం చేసుకోకపోతే, బహుశా ఆయనకు వాళ్ళ పిచ్చమ్మగారు లేకపోయిన తర్వాత ప్రపంచమంతా శూన్యమై పోతుంది. అప్పుడు వద్దావతి తప్పక పుండాలి!... నువ్వు నా కన్నా చిన్న దానివేగాక, సొంత చెల్లెలిలాంటి నేస్తా విని గనుక నీకు నా హృదయ వేదన అంతా రాను కున్నాను. నేను మిమ్మల్నిందల్ని భాస్కరంగారిలో నవో ప్రేమిస్తున్నానుగాని, మా దొడ్డమ్మ నన్ను మాత్రం ప్రేమిస్తున్నది. అందుకే ఈ ఏడాది అన్నిటికీ 'బంధనాలు' వేసుకుని.....వాత్రేరు రాను..... పై ఏడాదిదాకా మర్చిపోకు. ఈఉత్తరం చదివి చింపేయి. మంచిదానిని కదూ.. (ప్రేమతో

"సురేఖగారు."

ఉత్తరం అంటించేముందు సురేఖకు మరో మాట తోచింది. "వద్దావతిలో భాస్కరంగారిని సురేఖ ప్రేమించిందట అని చెప్పకూ" అని రాద్ధా మసుకుని మానేసింది. దొడ్డమ్మతో కూడా వచ్చిన "గురువులు" వీరిని "ఈ ఉత్తరం వెంటనే పోస్టు చేసిరా" అని రూపాయి దీసి ఇచ్చింది. "ఐపోయింది! దొడ్డమ్మా! ఇక సురేఖ నీదే"

ప్రేమకు పగ్గాలు

అనుకుని కళ్ళు మూసుకుంది. తేలిగ్గావుంది ఎదను బరువుగానూ ఉంది. వెలితిగా నిండుగా నిండుగా వెలితిగా వుంది.

56

వద్దావతి ఒక రోజులా మంచాన పడిఉండటం వల్ల ఆత్మహత్యమీద మనసు పోతున్నదే తప్ప మన శ్వాంతి చిక్కటంలేదు. పైకి ఏమనుకుంది తేనా జయమ్మ కదిపితే కన్నీరైపోయేలాగుంది

"అమ్మా! పూరికే కాలేజీకి వెళ్ళొస్తానే" అన్నది భయంగా—“ఎందుకోయిక” తనకే తెలియదు.

జయమ్మగారు “తల్లీ! నా కొంప ముంచుతా నంటావ్? అంతేగా!” నన్నది దగ్గరినా వచ్చి. “మరి ఇంటిల్లో ఎలా చావ నున్నావ్?” విను కుర్చింది వద్దావతి.

“ఇంకా ■ భాస్కరంమీద.....” అంటూ ఉండగానే వద్దావతి పిచ్చిగా కేకలు వేసింది.

“ఆ భాస్కరం ఆ భాస్కరం.....ఎందుకమ్మా? అలా చంపేస్తావ్ నమ్మా.....చెప్పానుకదా”

“ఆ పెద్ద మనిషికి నే నేనాడో చచ్చిపోయాను సరా!” జయమ్మగారు చాలా కుమిలిపోయింది.

“నాతల్లి దండ్రులను వాళ్ళ కలలుగన్నవరువు ప్రతిష్టలతో నేను చావనివ్వలేదు..... నువ్వుఅంతే. నన్ను నేను కోరినవిధంగా నవ్వగా చావనివ్వవు!” ఇది మనకు సంప్రదాయమవుతుంది కాబోలు...” అమె నిట్టూర్చింది.

వద్దావతి తల్లిని శత్రువును చూసినట్లుగా చూసింది.

“అబ్బబ్బ! నువ్వు కట్టుకొని చావమన్న ఆ

నమ్మంధం ఇంకా లాంటి పాదాని? అన్నది. “నరే! నీ ఇష్టం” జయమ్మగారు అన్నట్టుగా అన్నది.

వద్దావతి తల్లి దగ్గర కూలబడి ఏడిచింది.

“నీమీద ఒట్టు.....ఇక భాస్కరంగారి మాటలు నమ్మడం అతనిమీద ఆశ పెట్టుకోడం చెయ్యనమ్మా! కాలేజీకి వెళ్ళకపోతే నలుగురూ ఏమేనా అనుకోరా?” అన్నది.

జయమ్మగారు కూతురివల్ల విశ్వాసం తెచ్చు కుని “పోయిరా! రాజాకి మరో ఉత్తరం రాస్తాను, కార్డు మీద వాడి ఎడమ రాసిపో మొన్నటి ఉత్తరం సరిగ్గా అందిందో లేదో” నన్నది.

“నిజమే. ఒక్కసారిగా కూతుర్ని యింటో కట్టివడేస్తే లోకులు యేమేనా అనొచ్చునూ అనిపించింది.

వాస్తవానికి వద్దావతికి ఒక క్షణంలో తనమీద మరో క్షణంలో భాస్కరంమీదా మరుక్షణంలో లోకం మీద కొంచెం వస్తున్నది.

“ప్రేమించుకోడం అనేది ఒక భ్రమ అను కున్నది” అనలు ఈ జీవితమే భ్రమ.....”

సురేఖ కాలేజీకి వచ్చిందా? లేదా? అన్న కుతూహలం కూడా కలిగింది “పాపం! దాన్నేనా ఆయన తిన్నగా చూస్తాడా?” అని భేదపడ్డది.

“సరే! ఇక నాకు మిగిలింది అమ్మ మాట విని తన ఋణం తీర్చుకుందికి మరొకడితో కాపురా నికి వెళ్ళడం అంతేగా.....ఛీ! ఇంతకంటే ఆత్మ హత్య మేలు”

జయమ్మగారు ఆ పిల్ల అలోచనలు చదివినదా అన్నట్లు

“చూడు వద్దా! ఏమీ కాని పని తలపెట్టకు. దానివల్ల నువ్వు మరో హత్య కూడా చేసిన దాని వవుతావు.” కావాలంటే “కాలేజీకి వెళ్ళి ఇచ్చేస్తానని నామ్మ ఎలాగ అయిందిగదా! ■ తర్వాత దైవమే ఉన్నాడు” అన్నది.

“ఎందుకని ఇస్తానమ్మా?” బాధగా మూలి గింది వద్దావతి.

“తల్లీ! తల్లి ప్రాణం పడే బాధ నీకు, నీ కడు వున ఓ కాయ కాస్తేగాని తెలియదే.....నా చావు నా చేతుల మీదుగా అయిపోడం కన్నా, ఇప్పుడు నేనేం కోరనమ్మా” —అమె మళ్ళీ కన్నీరు పెట్టు కుంది.

“ఛీ! ఏం మాటలమ్మా అవి.....నేను లైబ్రరీకి పుస్తకాలు తిరిగి ఇచ్చేయ్యాలి. ఇచ్చేస్తాను” అన్నది వద్దావతి. కాని ఆ పిల్లకి తల్లిమీద చాలా కనిగా ఉంది.

“చస్తానంటే కూడా నాకు స్వేచ్ఛ లేదా?” అని మండి పడ్డది మనసులో.

నడుస్తున్నంతసేపూ ఒకటేబాధ. “నిజమే... భాస్కరంగారిని మొదట్లోనే దూరంగా ఉంచేస్తే తిరిపోను.....ఇప్పుడీ రంపపుకోతలు తప్పును” అను కున్నది.

అమ్మాయిల విశ్రాంతి భవనం షేక్స్ పిర్లర్ భవనంలో మొదట కనిపించింది శైలజ.

నవ్వంది వద్దావతి. “ఏం శైలజా?” అని— శైలజ దగ్గరగా వచ్చి.

“మికే శుభవార్త చెప్పా రాండి” అంది శైలజ.

మూ న వ లై జం

"క్వాసులకు వెళ్ళనూ?" నిర్భీతంగా అడిగింది పద్మావతి.

"రేపు వెళ్తాను..... ఈవాళ మీతో చాలా మాట్లాడాలి.....రాండి ఎక్కడికేనా వెళ్దాం....." అని లాక్కొనిపోయింది.

"మూర్తిగా రెంత మంచివారో చెబుతుంది పిచ్చి పిల్ల! అంతేగా...పోనీ విందాం" అనుకుంది పద్మావతి. కాని శైలజ పద్మావతి గుంచే అంతా మాట్లాడింది.

"సురేఖగారు, భాస్కరంగారూ, అందరూ కలిసి మీకు ఏదీ చెప్పకుండా దాచడానికి కారణం మీమీద ప్రేమయే" నన్నది శైలజ పెద్దదనిలా!

"నాతో చెప్పకుండా నన్ను ప్రేమిస్తున్నాను అని లోకానికి చెప్పడంవల్ల ఏం ప్రయోజనం శైలజా ఇప్పుడిక ఆయనకు నేను యివ్వ గలిగేదేమిలేదు" పద్మావతి కన్నీరికి పోయినట్లు కరుడు బారిపోయింది.

"వాళ్ళ పిన్నీగారూ, సురేఖ దొడ్డగారూలాంటి మనుషులు లున్నంత కాలం ప్రేమకు పగ్గాలు వేయాలి తప్పదు — అదే చేశాడు భాస్కరంగారు అన్నారూ మూర్తిగారు" చెప్పింది శైలజ.

"కాని నేను చాలా దురదృష్టవంతురాలని చెల్లీ! ఎందుకంటేమా అమ్మలాంటి వాళ్ళున్నప్పుడు కూడా ప్రేమకు పగ్గాలు వేయాలి—కాని నా కది చాతకాదు అంచాత యివ్వదు నా కొక్కటే దారి..." అంటూ.

పద్మావతి లేచి శైలజతో వస్తానని కూడా చెప్పకండా వెళ్ళిపోయిందక్కణ్ణుంచి.

* * *

శైలజ రెండు క్షణాలు దిను బారిపోయింది పద్మావతికి మతి స్తీమితం తప్పలేదు కదా! అనుకుంది. కాని పద్మావతి వెనుదిరిగి చూడకండా వెళ్ళిపోయింది. శైలజ కేక వేసింది వెనక నింది. కాని పద్మావతి అగలేదు. పరిగెత్తివట్టు వెళ్ళి "ఏం పద్మావతిగారూ! నావిద కోపం వచ్చిందా?" అన్నది ఆమెను భుజాలు పట్టుకుని ఆపి.

"ఉహూ... లేదు.....ఇప్పు డిక నామీద నాకే కోపమమ్మా!.... నీకూ మూర్తిగారికీ ధాంక్స్..... చేతులు కాలాలు ఆకులెందు కిక? దయచేసి నన్ను ఇంటికి వెళ్ళునీ"—విడిపించుకుని వెళ్ళిపోతున్న పద్మావతిని ఆపలేదు శైలజ. ధైర్యంచాలలేదు ఎందుకనో!

పద్మావతికి జరుగుతున్నది కలో, నిజమో తెలియలేదు. జయమ్మగారి కంటబజడకండా ఎటేనా పారిపోదామా! అనిపించింది.

"ఎంత సీతం! నన్ను ప్రేమిస్తున్న వ్యక్తి నాతో చెప్పకండా..... నామీద అంత విశ్వాసం. ...లేకండా ఇప్పుడు మళ్ళీ యీ ఆశ పెట్టడమా? ఇంత శిక్ష ఇంత యాతన భగవంతుడా! పగనాళ్ళకేనా వద్దు"

పద్మావతి భాస్కరాన్ని చంపేసి, తాను చచ్చి పోదామనిపించింది. "ఉహూ.....వేనే చస్తాను. ఆయన గారినే సుఖపడమను..... నా బ్రతుకు గాకపోయినా నా చావేనా వీళ్ళ సంప్రదాయాలకు పుణదులు పెళ్ళగించుతుండేమో. అంతే" ననుకుంది.

కాని శైలజ అన్న మాటలు ఇంకా ఆమె చెవుల్లో గింగుర్లు మంటున్నాయి. "వాళ్ళ పిన్నీగారిని ఒప్పించి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనే ఆటను తనస్సు చేస్తున్నాట్ట!"

"కాని కాని.....ఇప్పుడు అమ్మకి నేను ఇచ్చిన

R.S.

DAVAL

INK REGD.

దావల్ ఇంక్

BEST FOR ALL PENS

DAVALBAGH INK FACTORY

KAKINADA

అజంతాకౌస్తుభం
స్వస్మలమైన కేశ సంరక్షణ అవసరం.

కేశ వర్ధిని
సంతమైన కేశమును సమృద్ధిగా పెంచును.

కేశవర్ధిని షాంపూ (పౌడర్)
వెంటుకలను శుభ్రంగా, సువాసనగా, ఆరోగ్యంగా ఉంచును

కేశ వర్ధిని ప్రొడక్ట్స్
(క్రాస్ కట్ రోడ్,
కోయంబత్తూరు - 12.)

తూ|| గోదావరి, విశాఖపట్నం. శ్రీకాకుళం జిల్లాలు మినహా
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కంఠటికి డిస్ట్రిబ్యూటర్లు.
మెనర్స్ ప్రగతి ఏజెన్సీస్, విజయవాడ.

మాట?..... తను ఆత్మహత్య నా చేసుకుంటుంది గని ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోదే....."

అందుకే ఇంకొక భ్రమ.....దగా.....ప్రేమకు బంధనాలు ఒక అటుకమైతే త్యాగం ఒక పర్యవసానం...."

"నన్ను కన్నతల్లికి దుఃఖాన్ని—ప్రేమించిన వ్యక్తికి గుండెలమీద కుంపటిని అయి బ్రతకడంకన్నా వాడం మేలు....."

వద్దావతి ఆలోచనలు ఒకే దిక్కు తెలిసిన గంటలగురంతలాపరిగెడుతున్నాయి. వీటిని అవగతంపెట్టి ఎవ్వరికీ లేదు. సురేఖకుంది. భాస్కరానికింది. కానీ ఆ ఇద్దరూ అక్కడలేరు. జయమ్మగారికి జరిగిన అవమానం ఎలాగున్నా ఆమెకు ఇక భాస్కరంమీద నమ్మకంలేదు. వద్దావతిమీద కూడా భరోసా లేదు.

* * *

ఇంటికి వస్తూనే మంచాన మొహం తిరిగి నట్లు పడిపోయిన కూతుర్ని చూసి గాభరా పడ్డది జయమ్మగారు.

ఆమెకు కూతురి పట్టు చూడాలన్న అనుమానం, శంక, ఎంత కాదనుకున్నా పీడిస్తున్నాయి.... కానీ "కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళమీదా....." అని ఎవరితోఅనడం "ఒక్క ఆ సర్వేశ్వరాడితో తప్ప" "అమ్మా! నేను చచ్చిపోతే నువ్వు ఏడవనని ఒట్టెయ్య" పిచ్చిగా తల్లిని కోరించుకుంది వద్దావతి.

"హీ! ఏం మాటలే అని? ఒక మగాడు మాట మార్చుకున్నంత మాత్రాన చస్తారా? అమ్మా?"

ప్రేమకు పగ్గాలు

అమె ఆ మాటలంటున్నదేగాని వద్దావతి "కాలు జారిన" నేరానికి "ఈ క్షణే పడుతున్నదేమో" నన్న శంక మాత్రం పోలేదు.

"లేదమ్మా! నేను నేననమ్మా పిప్పి దాన్ని.... అందర్నీ అపార్థం చేసుకున్నాను" తల్లిని పెన వేసుకుని "నన్ను క్షమించమ్మా! నాకు పెళ్ళి చెయ్యకమ్మా" అన్నది ఏడుస్తూ.

"లేదు వద్దావతి! నేను రాజుకి ఉత్తరం రాశాను. నాకు అతని ఎదుట అవవాదు లేకు.... ఎవ్వరిని అపార్థం చేసుకున్నావో వాళ్ళ నీక మీదట ఒక జీవితకాలంపాటు అపార్థం చేసుకోడం మంచిది" అమె కూతుర్ని విడిచిపెంచుకునే ప్రయత్నం చేసింది.

"అయితే నా శవానికి చెయ్యి పెళ్ళి" వద్దావతి, తల్లిని వదిలి అటు తిరిగి మంచంలో తల దాచుకుంది.

"దీనికి నెల తప్పలేదు కదా?" అనుకుని గుండెల్లో గునపాలతో పిడిచినట్లు బాధ పడ్డది జయమ్మగారు.

కానీ కూతుర్ని నిందియ్యలేక పోయింది. ఆమెకు ఒకచేత అటువంటి అప్రతిష్టయే వస్తే ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. రాజు ఇప్పుడు రాకపోయినా బాగున్నా అనుకుంది.

"సోనీ, ఆ భాస్కరం ఎవరో వాళ్ళ తల్లి దండ్రులనే వెళ్ళి కాళ్ళ నట్టుకుంటాను" అను

కున్నది. ఆమెకు వద్దావతిని శంకించడం పూర్తిగా సాధ్యపడలేదు.

"ఉత్తరే! పిప్పిసిల్ల మాయమాటలు నమ్మి ప్రేమా—గీమా అంటూ వాపోతున్నది" అని సరి పుచ్చుకున్నది.

వద్దావతికి బుర్రలో భయంకరమైన ఆలోచనలన్నీ ఉధృతమవుతూ ఉన్నా, రెండు మార్గాలు మాత్రం తోస్తున్నాయి. ఈ రెండు రకాల ఆలోచనలు, రెండు అగ్నిగోళాల్లా ధీకొంటున్నాయి.

భాస్కరంగారిని తానెలాగ నుఖపెట్టలేదు. 'అతని జీవితానికి నుఖ కౌంటునను ఇవ్వలేను' గనుక ఇక ఆ జీవితంనుంచే తప్పుకుపోడం ఒకటి—లేదా, అవతలి తల్లికి ఇచ్చిన మాట ప్రకారం భాస్కరంగారిని మరిచిపోయి మరొకరికి శారీరకమైన సేవ చేస్తూ, కృతజ్ఞిపోవడం—రెండూ...

"జేను! భాస్కరంగారి వెల్లాంటి వగ్గాలు ఆపాయో నాకా, నా తల్లితో అనుబంధం అటు వంటి బంధనాలనే వేస్తున్నది కదా?" అనుకున్నది. తన తాను భాస్కరం లేకుండా మరొకనితో కాపురం చేయడమా?.....అదీ కూడా భాస్కరంగారు నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని "అనుబంధనాల బంధాలతల్లే ఇన్నార్లు బంధించి వేరాయనీ" తెలిశాక మరొకడికి వశమైపోడం ఎట్లా? ఎట్లా....?

"సరే! నే నన్నే అమ్మకి అంత బాదా తీరి పోతుంది" అనుకుంది చివరికి. ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు—తనకు తెలికండానే పిల్లకు అలనట' వల్ల కాస్త నిద్ర పట్టింది.

జయమ్మగారు ఇదిచూసి విస్తుబోయింది.(సశేషం)

గ్రహస్థితి

మిథునంలో రాహు, వృశ్చికంలో సూర్య బుధులు, వృశ్చిక ధనుస్సులలో అంగారక కుక్రలు, ధనుస్సులో కేతువు, మకరంలో శని, మీనంలో గురువు, మకర కుంభ మీన మేషాలలో చంద్రుడు.

22-11-1968 శుక్రవారము మొదలు

28-11-1968 గురువారము వరకు.

మేషం :

(అశ్విని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఈ వారం అంతా వీధి తేలియని భారము అశాంతి కనుపించే సమయం. సమయంలో చక్కగా సమాధానం చెప్పలేక బాధపడవలసి ఉంటుంది. అర్ధికంగా కూడా సుఖం తక్కువ అని చెప్పవలసి ఉంటుంది. అదాయం బాగానే కనుపిస్తుంది. అయినా అనుకోకుండా ఖర్చులు పెరుగుతవి. ఈ సమయంలో వ్యవసాయ పరిష్కారాలు అంత సులభంగా జరుగవు. అంతంతెలియని వసులలో సాహసంచేసి డబ్బు వినియోగించే పరిస్థితులు ఏర్పడుతవి. జాగ్రత్తగా ఉండండి. వారంతంలో కుభవార్తలు తెలుస్తవి. మీరు చేసిన మేలుకు ప్రత్యుపకారం చేసేవారు లభిస్తారు. జీర్ణకోశాలలో బాధ కలుగుతుంది వృత్తి ఉద్యోగాలలో ప్రశాంతత కనుపిస్తుంది. 22, 23తేదీలలో లాభం, కార్యసిద్ధి.

* * *

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 8, 4 పా, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

ఈ సమయంలో ఈశ్వరుని దయవల్ల ముందు జాగ్రత్తలో ఉండగలుగుతారు. కుటుంబంలో ప్రస్తుతం అంత ఉత్సాహం తోచదు. కానీ, సంఘంలో మంచిపేరు లభిస్తుంది. స్వల్పమైన వ్యయప్రయాసలతోనే అధికమైన ఫలితం పొంద గలుగుతారు. అభరణాలు మొదలయినవి కొంటారు. పదివంది అదరాభిమానాలు లభిస్తవి. అధికారుల మాటలను నమ్మి మీ కార్యనిర్వహణలో అజాగ్రత్తగా ఉండవద్దు. విందులు, విరోధాలు మొదలయిన కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటారు. వృత్తిలో

ఈ వారము ధరలు

వేరుశనగవప్పు ధర లేజీ అవుతుంది. నూపుల నూనె ధరలో పెద్ద మార్పు ఉండదు. శనగల ధర తగ్గుతుంది. మిర్చి ధర తాత్కాలికంగా కొద్దిగా పెరుగుతుంది. చింతవండు ధర అకస్మాత్తుగా పెరిగి తగ్గి అవకాశాలున్నవి.

ముందుకన్నా కొంత అభివృద్ధి కరమైన మార్పు వస్తుంది. నాకరులతో వివాదాలు పెరిగే అవకాశాలున్నవి. ఎదురుచూస్తున్న ధనమే చేతికి అందదు. కానీ, మీఅవసరాలకు అభ్యంతరం లేకుండా వస్తుంది.

మిథునం :

(మృగశిర 8, 4 పా, ఆర్ద్రాద్ర, పుష్యమి 1, 2, 8 పా.)

ప్రస్తుతం అయినవారు కూడా విరోధుల మాదిరి ప్రసరిస్తారు. మనశ్శాంతి తక్కువ. క్రొత్త యోచనలు చేయటంలో ఉద్దేశం, అందోళనతో కూడిన భావాలు వస్తూ ఉంటవి. ఉష్ణ, సైత్య ప్రకృతివల్ల అనారోగ్యం కనిపిస్తుంది. వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఒక దారికి రాబోతున్న సమయంలో స్వల్ప కారణాలు అడ్డు పడి అగిపోతవి. ఇతరులపద్ధతి నుంచి రావలసిన ధనం వస్తుంది. మానసికంగా శ్రమ కనుపిస్తున్నా ఆరంభించిన పనులను వదలలేక పోతారు. అయితే క్రొత్తవారితో సంప్రదించటంతో జాగ్ర

త్తగా ఉండటం అవసరం. ప్రయాణాలు చేయవలసి రావచ్చు. శక్తిని గమనించుకొనకుండా ఇతరులకు సహాయం చేసే బాధ్యతను పైన పెట్టుకొనవద్దు. వారంతంలో కష్టవార్తలు వింటారు. 24, 25 తేదీలలో గౌరవం, వ్యవహార జయం.

* * *

కర్కాటకం :

(పునర్యను 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

అన్ని విషయాలలోను క్రమక్రమంగా అనుకూలమైన పరిణామం కనుపిస్తూ ఉంటుంది. అయితే చేతిలో ఉన్న ధనం దుబారా కాకుండా జాగ్రత్తపడటం అవసరం. మీ విద్య, శక్తి సామర్థ్యాలు ఈ సమయంలో బాగా రాణిస్తవి. బంధుమిత్రులవలన కొంత శ్రమ పైన పడుతుంది. వృత్తిలో ఒకానొక సమయంలో అవగాదులు, ప్రత్యక్షంగా పోటీలు కనుపించగల అవకాశాలున్నవి. కుటుంబంలో శుభకార్య ప్రయత్నాలు కలిసి వస్తవి. ప్రస్తుతంలో ఆదాయం పెద్దగా పెరుగుతుందని అనుకోవవద్దు. అధికారులవలన కొంతవరకు సహాయం లభిస్తుంది. ఇతరులు చెప్పిన మాట తప్పిపోయే పరిస్థితి వస్తుంది. కాని తలవనితలంపుగా పరిస్థితులు కలసివస్తవి. 26, 27 తేదీలలో సంతోషవార్తలు, ధనలాభం.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

ప్రస్తుతం గ్రహస్థితి మీ ఉన్నతిని, అధికారాన్ని సూచిస్తున్నది. ఆదాయం ముందుకన్నా బాగుంటుంది. మీరు చేయు పనులలో లోపం లేక పోయినా మనస్సులో తెలియని భయ సందేహాలు ఏర్పడుతవి. మంచి మనస్థలంలో స్నేహం లభిస్తుంది. కుటుంబంలోనివారి ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండవలసిన సమయం. ఇంతకు ముందు ఆశ పడులుకున్న వ్యవహారాలలో తిరిగి ఉత్సాహ సూచనలు కనుపిస్తవి. ఈ సమయంలో సాధారణంగా త్రిప్పట, తొర్రకంగా అలనటను కలిగించే పనులు అధిక మవుతవి. అయితే దైవానుగ్రహంవల్ల పరిస్థితులను గ్రహించి పడుచుకొనగల విబ్బరము, ఊహ లభిస్తవి. దక్షిణ, పడమర దిశలనుంచి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. 27, 28 తేదీలలో కార్యభారం, విపరీతంగా ఖర్చులు.

* * *

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, శుక్ర, చిత్త 1, 2 పా.)

ఈ సమయంలో ఇతరుల ప్రసంగాలు కలుపుగా ఉన్నా పరిస్థితుల ననుసరించి విలువనిచ్చి మాట్లాడవలసి వస్తుంది. ఇంతకుముందు కన్నా శ్రమ తగ్గుతుంది. వృత్తి వ్యాపారాలలో నిదానం కనుపించవచ్చు. కానీ, ఏవిధమైన కష్ట సహించటం అవసరం. ధర్మ కార్యములు నెరవేరుతవి. క్రొత్త ప్రయత్నాలు ఏవీ కలిసిరాగల సమయం కాదు. వారం రెండవ భాగంలో మీ ధైర్యము, ఉత్సాహము పెరుగుతవి. అనుకూలమైన మనుష్యులు లభిస్తారు. సంతోష వార్తలు తెలుస్తవి. వృత్తిలో కూడా క్రమంగా మంచి మార్పు వస్తుంది. సంఘంలో మంచి పేరు లభించగల అవకాశం

లున్నవి. ఈ వారం మొత్తంమీద ఖర్చులు పెరిగినా ఉపయోగం పొందగల సమయం. 25, 26 తేదీలలో దేహబాధలు, సంతోషవార్తలు.

* * *

తుల :

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, బిశాఖ, 1, 2, 3 పాదాలు)

మీ ఆర్థిక స్థితి పెరుగుతుంది. అయితే విసుగు చెందకుండా మీ కార్యక్రమాలను సాగించవలసిన సమయం. ఇతరుల అడ్డు ప్రశ్నలకు తగువిధంగా సమాధానం ఈయగలుగుతారు. ఒకరిద్దరి స్నేహితులవల్ల మోసం జరిగే సూచన లున్నవి. అయినా మీ ఆదాయం బాగా పెరుగుతుంది. ప్రత్యక్షంగా విరోధాలు మాత్రం రావు. ఆరోగ్యం సరిగా ఉండదు. నిద్రాభంగము, రోమ్యు, ఊపిరితిత్తులు మొదలయిన భాగాలలో బాధ కలుగుతుంది. విలువగల వస్తువులు కొంటారు. బంధుమిత్రులవద్ద నుంచి సంతోషవార్తలు తెలుస్తవి. సంఘంలో మంచి పేరుతోబాటు శ్రమ కూడా పెరుగుతుంది. స్నేహితులకు సహాయంచేయు సందర్భాలలో పరిస్థితులు ఎదురు తిరగగల అవకాశం లున్నవి.

* * *

వృశ్చికం :

(విశాఖ 4-వ పాదం, అనూగాధ, శ్రేష్ఠ.)

కుటుంబంలో ముఖ్య బాధ్యతలు తీరిపోయిన వని అనుకోదగిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. బాహ్య విషయాలలో హింసాత్మకం, ప్రయత్నములలో అనుకూల వాతావరణం కనుపిస్తవి. ధన వ్యయం చేసినా ముఖ్యంగా మంచితనంతోనే జయం పొందగలుగుతారు. వృత్తిలో ఒక మెట్టు పైకిపోతున్న విషయం తెలుస్తున్నా మానసికంగా పూర్తి స్వేచ్ఛా, సంతోషం కనుపించదు. మీ ఆలోచనలు అటంకం లేకుండా వెంటనే కార్యరూపంలోకి వస్తవి. వారం మధ్యలో ఫలానా అని నిర్ణయించజాలని దేహ బాధలు ఏర్పడుతవి. తిరిగి అదేవిధంగా నివృత్తి అవుతవి. పదిరకాల పెద్దమనుష్యులతో పరిచయం, ఆడంబరం పెరుగుతవి.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

ప్రస్తుతం ఏమంత అనుకూలమైన కాలం కాదు. తొందరపడకుండా నిగ్రహంతో ఉండుట అవసరం. గౌరవం చెడదు. కానీ, వ్యయప్రయాసలు పెరుగుతవి. మీ మట్టు ఉండే పదిమంది పది రకాలుగా మాట్లాడుతారు. శుభకార్య ప్రయత్నాలు ముందుకు సాగవు. ఆదాయం కన్నా ఖర్చులు పెరుగుతవి. ప్రయాణం సాగుతుంది. వృత్తి ఉద్యోగాలలో సాటివారివల్ల మనశ్శాంతి లోపిస్తుంది. దైవికంగా సంతోషవార్త తెలుస్తుంది. యుక్తితో విదోవిధంగా కార్యక్రమాలు సాగిద్దామనే ప్రయత్నాలు మధ్యలో చెడిపోతవి. సంఘంలో పెద్దరికం లభిస్తుందే కానీ అందుకు తగిన ప్రతిపాదన కనుపించదు. వ్యవహార రంగంలో సామ్యంగా పోవటం అవసరం. వారంతంలో వస్తున్న సూచన

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణ, ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

మీ వృత్తి ఉద్యోగాలలో ఉపయోగకరమైన మార్పులు తెలుస్తవి. దూరపు ప్రయాణం కలసి వస్తుంది. తాత్కాలికంగా ఆదాయం మందగించి నట్లు తోస్తుంది. లాటరీ, పెక్కులేషన్ వంటి వానియందు అసక్తి కలుగతగిన సమయం. అయితే ప్రతిఫలం సాధారణంగా ఉంటుంది. మీ ఆరోగ్య విషయంలో తగు జాగ్రత్త అవసరం. స్నేహితులతో మాట్లాడే సమయంలో అవతలివారికి అనుమానం కలుగకుండా చూచుకొనండి వృత్తిలో భారీ కార్యక్రమాలు ఆరంభించ గలుగుతారు. చాలా కాలం ముందు జరిగిన లావాదేవీలు పూర్తి అయి ఫలితం అందుకొంటారు. ప్రతి సాధారణ విషయంలోను సందేహాలు పెట్టుకొని కాలయాపన చేస్తూ ఉంటారు. ధనవ్యయం కనుపించినా వ్యవహారాలు సరిష్కరించుకొనండి.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

మీరు ఆరంభించిన పనులకు కొన్ని హంగులు మాత్రమే ఏర్పడటంవల్ల సమయం కొరకు ఎదురుమాస్తూ ఉంటారు. ధర్మకార్యాలు నెరవేరుతవి. వెనుక ముందులు యోచించకుండా ఒక రిని నమ్మి బాధపడతారు. అవసరంగా పేరు ప్రతిష్ఠలకు భారం పెంచుకొనవద్దు. పిల్లల మూలంగా సంతోష సుఖాలు లభిస్తవి. ఆదాయం మామూలుగా ఉంటుంది. వ్యవహార రంగంలో చిక్కులు ఉండవు. సంఘంలో పెద్దరికం లభిస్తుంది. ఈ వారంలో పెద్దమనుష్యుల ఆదరణ వాక్యసూయము లభిస్తవి. మొదట లీప్రంగా కనుపించిన వాతావరణం క్రమంగా మార్పుచెంది అన్ని విషయాలలోను ప్రతిపాదన లభిస్తుంది. బంధుమిత్రుల వ్యవహారాలలో తటస్థ భావమే మిమ్ములను కాపాడుతుంది.

* * *

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, శతభిషం)

పదిమందితో చక్కగా పేరు ప్రతిష్ఠలలో రాణించగల సమయం. మనోబాధలు తీరిపోతవి. మాటలలో ఉన్న ప్రయత్నాలు కార్యరూపంలోకి వస్తవి. వ్యాపారరంగంలో సమర్థతతో భారీ కార్యక్రమాలను సాగించగలుగుతారు. ప్రయాణాలు చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ సమయంలో ప్రతి ఒక్కరినీ చాలా ఉదారంగా, ఆదరాభిమానాల కన జరుగూ ముందుకుపోవటం అవసరం. భాగస్వామి లతో కలసి చేయు పనుల ఫలితం బాగుంటుంది. కానీ, పరస్పర విరుద్ధ భావాలు రాకుండా గమనించుకొనడం ముఖ్యం. మీకు ఇష్టంలేకపోయినా భారం పైన వేసుకొంటారు. విరుత్సాహం కలుగదు. రుణభారం తగ్గించుకొన గలుగుతారు. వృత్తిలో పలురకాల వ్యక్తులతో సంబంధం కలుగుతుంది. వారంతంలో బంధు విరోధ కారణాలున్నవి. కోర్టు కఠోరంలో అనుకూల కనుపిస్తుంది. 22, 23 తేదీలలో ధనలాభం, కుటుంబంలో శుభ సూచనలు.

కొలంబా

సాస్పర్ మెరిమె

జరిగిన కథ

21

కర్నూల్ థామస్ నెలెర్, కుమార్తె లిడీయా కార్నికాకి వెదుతూ రెఫ్టెనెంటు ఆర్సే దెల్లా రెబ్బియాని కలుస్తారు. ఆర్సే తండ్రి హత్య చెయ్యబడ్డాడని మిన్ లిడీయా తెలుసుకుంటుంది. ఆర్సే చెల్లెలు కొలంబా తను తండ్రిని బారించి అనే వ్యక్తి చంపించాడని, అందువల్ల వగ తీర్చుకొన్నానని ప్రేరేపిస్తుంది. ఆర్సేకి వగ అంటే ఇష్టంలేదు కాని గ్రామాధికారి రాయ బారాలు కూడా బారించి నిర్దోషి అని రుజువు చెయ్యలేకపోతాయి. రాయబార ప్రయత్నాలు విఫలం అవుతాయి. కర్నూల్ గారు, మిన్ లిడీయా మరొక ఊరినుంచి ఆర్సే స్వగ్రామం వీయత్ర వెరాకి రాబోతారు. కొలంబా బారించి మీద ఆర్సే అంటనకు అనుమానం ఎక్కినయ్యే ప్రయత్నాలు చేస్తుంది. ఆర్సే కర్నూల్ ను తీసుకు వచ్చేందుకు బయల్పడ్డాడు. దారిలో బారించి కొడుకులు విస్సెంట్ ఆర్లాండుచ్చియోలు తనను చంప ప్రయత్నించగా వారిని కాల్చి వేస్తాడు. మిథుడైన బ్రాంద్ లాచ్చియో ఆర్సే ను స్త్రోనా అడవులవేపు తీసుకుపోతాడు. కర్నూల్ గారు, మిన్ లిడీయాతో పీయ తనరాకు వస్తారు. కొలంబా లిడీయాను ఆర్సే దగ్గరికి తీసుకు పోతుంది. -

మిన్ లిడీయా తల తిప్పేసుకుంది, తన ముఖం ఎర్రబడటం అచీకటిలోకూడా కనిపిస్తుందేమో అనుట్లు. “దెల్లా రెబ్బియాగారూ” అంది వణుకు తున్న గొంతుకతో, “ఇక్కడికి వచ్చానంటే....” అంటూనే ఆర్సే చేతిలో అంతకుముందు తను ఇచ్చిన ఈజిప్షియన్ ఉంగరాన్నే మల్లా పెట్టింది. తర్వాత పెద్ద ప్రయాసతోనే తన మామూలు హాస్య ధోరణిలోకి మారింది: “ఆర్సేగారూ మీరిట్లా మూట్లాడటం బాగా లేదు..... చిట్టడి విలో, బందిపోట్ల మధ్య, మీతో ఎలా పోట్లాట పెట్టుకోను?”

ఆర్సే ఉంగరం ఇచ్చిన ఆమె చేతిని ముద్దు పెట్టుకోపోయాడు. మిన్ లిడీయా చప్పున చేతిని వెనక్కి లాక్కుంది. హఠాత్తుగా జరిగిన ఈ కదలికవల్ల ఆర్సే తూలి తన దెబ్బ తగలిన చేతిమీద పడ్డాడు. బాధతో మూలగకుండా ఉండ లేకపోయాడు

“క్షమించండి! నాదే తప్పు చాలా బాధగా ఉందా.....” అంటూ మిన్ లిడీయా అతని, సరిగ్గా కూర్చో పెట్టింది. ఇద్దరూ ఒకరి కొకరు దగ్గరగా జరిగారు. కొలంబా అనవసరంగా తిరిగి వచ్చేసరికి మాత్రం ఆమె వారిద్దరినీ వదిలి వెళ్లి నవ్వుడు ఏ విధంగా ఉన్నారో అలాగే ఉన్నారు.

“సైనికులు!” అని అరిచింది. “ఆర్సే! లేచి నడుటానికి ప్రయత్నించు, సాయపడతాను!”

“నున్న వదిలెయ్యండి!” అన్నాడు ఆర్సే. “ఈ బందిపోట్లను పారిపొమ్మను..... నున్న పట్టు కున్నా ఫరవాలేదు. కాని, మిన్ లిడీయా! మీ రిక్కడ నాతో కనిపించటం మంచిదికాదు.”

“నేను మిమ్మల్ని వదిలి వెళ్లను,” అన్నాడు కొలంబా వెంటనే వచ్చిన బ్రాంద్ లాచ్చియో. “సైనికుల సార్వెంటు ఎడ్వకేటు తాలూకు మనిషి. మిమ్మల్ని అరెస్టు చేసే బదులు చంపేస్తాడు. అవ సరంమీదనే చంపినంటాడు, తర్వాత”

ఆర్సే లేచి నుంచనపోయాడు: కొన్ని అడుగులు వెయ్యసోయాడు. వీలుపడలేదు. “నడవ లేకపోతున్నాను” అన్నాడు. “అందరూ వెళ్లిపోండి! మిన్ వెనిల్! సెలవు. మీ చెయ్యి నొకసారి ఇవ్వండి, తర్వాత సెలవు!”

“వదిలి వెళ్లము!” అని అరిచారు ఇద్దరు అమ్మాయిలూ.

“మీరు నడవలేకపోతే ఎత్తుకుని వెడతాము!” అన్నాడు బ్రాంద్ లాచ్చియో. “రెఫ్టెనెంటు గారూ అద్వైత్య పడకండి. వెనక నైపున్న లోయ లోకి వెళ్లిపోదాము. ఇంతలో ‘సాదరి’ వాళ్లకి పని కల్గిస్తాడు!”

“వద్దు, వదిలిపోండి!” అన్నాడు ఆర్సే నేల మీద పరిగిపోతూ. “కొలంబా! దేవుడిమీద ఒట్టు! మిన్ వెనిల్ ని ఇక్కడినుంచి తీసుకుని పో!”

“కొలంబాగారూ! మీకు మంచి బంం ఉంది!” అన్నాడు బ్రాంద్ లాచ్చియో. “మీరు భుజాలు పట్టుకోండి, నేనేమో కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. అదీ! ఇక ముందుకి పడండి!”

ఆర్సే ఎంత వద్దంటున్నప్పటికీ, విసుకుండా ముందుకి సాగిపోయారు. మిన్ లిడీయా అవరి మెతుంగా భయపడుతూనే వారిని అనుసరించింది. ఇంతలో ఒక తుపాకి పేలింది. ఎక్కడో. వెంటనే ఆరు తుపాకీ పేలుళ్ళు సమాధానంగా వినిపించాయి. మిన్ లిడీయా భయంతో కేక వేసింది. బ్రాంద్ లాచ్చియో తిట్టుకున్నాడు. కాని నడక వేగం పెచ్చించాడు, కొలంబా తన దుస్తులకి, మొహానికి గీసుకుంటున్న పాదాలనీ, కొమ్మలనీ లెక్క చెయ్యకుండా ముందుకి సాగిపోతోంది.

“కొంచెం నంగి పొండి!” అని అరిచింది తన సహచరులతో. “తుపాకి గుండు వచ్చి తగిలితే!” ఇలా ఒక అయిదు వందల గజాలు నడిచిన తర్వాత బ్రాంద్ లాచ్చియో, తను ఇంక ముందుకి వెళ్ల లేనంటూ నేలమీదకి దింపాడు. కొలంబా ఎంత మందలించినా వినిపించుకోలేదు.

“మిన్ వెనిల్ ఏదీ?” అని అడిగాడు ఆర్సే. తుపాకీ పేలుళ్ళ శబ్దాలకి భయపడి మిన్ వెనిల్ దారిలో ఒక క్షణం ఆగిపోయింది. అప్పుడే తక్కిన వారివద్దనుంచి తప్పిపోయి వంటరిగా ఒక చోట నుంచుని ఉండిపోయింది. అప్పుడు ఆమె పడుతున్న బాధ ఇంతా అంతా కాదు.

“వెనక విశ్రాంతి తీసుకుంటుంది” అన్నాడు బ్రాంద్ లాచ్చియో. “తప్పిపోయి మాత్రం ఉండదు అడవాళ్ళు ఎప్పుడూ మళ్ళీ దొరుకుతారు. ఎను,

అర్నీ అంటు! ఫాదరీనీ తుపాకీ వాడాడు. కాని ఈ చీకటిలో ఏదీ సరిగ్గా కనిపించదు.

“వై!” అంది కొలంబా. “గుర్రం డెక్కల బుప్పుడు వినిపిస్తోంది. అంటే మన కింక భయం లేదన్న మాట!”

నిజంగానే ఒక గుర్రం అటు వస్తోంది. తుపాకీ శబ్దాలకి భయపడిపోయి ఉంటుంది.

“ఇంక భయంలేదు!” అన్నాడు బ్రాందో లాచ్చియో కూడా. కొలంబా సహాయంతో దానిని వెతికి పట్టుకుని క్షణంలో సవారికి సిద్ధం చేశాడు. “ఇక ఫాదరీని పట్టుకోవాలి!” అని రెండుసార్లు ఈల వేశాడు. సమాధానంగా ఒక ఈల వినిపించింది. అర్నీ తుపాకీ శబ్దం అగిపోయింది. బ్రాందో లాచ్చియో గుర్రం ఎక్కాడు. కొలంబా తన అన్నని అతనిముందు కూర్చోపెట్టింది. బందిపోటు అతన్ని గట్టిగా ఒక చేత్తో అదిమి పట్టుకుని, రెండవ చేత్తో గుర్రాన్ని తోలాడు. అసలే తుపాకీ మోతలకి భయపడిన ఆ గుర్రం బాగా ఏట వాలూగా ఉన్న చరియని ఒక్క పరుగుతో దిగిపోయింది. కార్మిక్స్ గుర్రాలకి ఇది సాధ్యం అవుతుంది. మరొక జాతి గుర్రం అయితే ఇద్దరి బరువుకి తోడు ఆచరియ దిగటంలోనే చనిపోయి ఉండేది.

కొలంబా మిన్ నెలికోసం బలంకొద్దీ అరిచింది. కాని జవాబు రానేలేదు.....ఇటూ, అటూ తిరుగుతూ ఉండగా ఒక సైనికుడు తటస్థించి, “ఎవరక్కడ?” అని కేక వేశాడు.

“ఓహో!” అంది కొలంబా వేళాకోళంగా.

“పెద్ద గొడవే అయింది, ఎంత మందిని చంపారు?”

“మీరూ బందిపోట్ల తాలూకే!” అన్నాడు ఒక సైనికుడు “మాతో రండి!”

“అప్పుకుండా” అని సమాధానం ఇచ్చింది కొలంబా. “కాని మా స్నేహితురాలు ఒకామె ఇక్కడ దారి తప్పిపోయింది! ఆమె కోసం వెతకడమా?”

“మీ స్నేహితురాలిని పట్టుకున్నాము. ఆమెతో బాటే మీరూ జయిలు కెళ్లాలి!”

“జయిల్లోనా ఉంది? దాని వంగతి తర్వాత మానుకోవచ్చు, ముందు ఆమెదగ్గరకి తీసుకుపోండి” సైనికులు ఆమెని బందిపోట్ల ‘స్థావరానికి’ తీసుకువెళ్లారు. అర్నీ వడుకున్న ‘తల్లం’, ఒక కూజానీరు సాక్ష్యాల క్రింద కాబోలు సుదృఢంగా ఉంచారు. మిన్ నెలి కోడా అక్కడే ఉంది. భయంతో నగం చచ్చి పోయి ఉంది. ఎంతమంది దొంగలున్నారు? ఎటు వెళ్లారు? అని అడుగుతున్న సైనికుల మధ్య కూర్చుని వారి ప్రశ్న లన్నిటికీ కచ్చిత తోనే సమాధానం చెబుతోంది.

కొలంబా ఆమెను దగ్గరిగా తీసుకుని చెబితో అంది: “వారు బతికిపోయారు!” తర్వాత సైనికుల సాక్ష్యంలు వైపు తిరిగి ఇలా చెప్పింది: “అయ్యో, ఈ అమ్మాయికి మీరు అడిగే ప్రశ్నలకి జవాబులు తెలియవని మీకూ తెలుసు! గ్రామానికి తిరిగి వెళ్ళిపోతాము. పోనివ్వండి—మా కోసం ఎందరో కాచుకుని ఉంటారు.”

“మేము మీ వెంటనేవచ్చి, వద్దన్నారే ఈ వేళప్పుడు ఈ బందిపోట్ల స్థావరంలో మీరేమి చేస్తున్నారో చెబితే ఏంటాము, చిలకా!” అన్నాడు అతను. “వాళ్లు మామీద తుపాకులు పెట్టారు!

ఏమిటోగాని, బందిపోట్లంటే అడవిల్లకి సరదా—వాళ్లే క్కడుంటే వీళ్ళూ తయారవుతారు!

“మీరు సరసులే సార్వెంటుగారూ!” అంది కొలంబా. “కాని మాట లెలా వస్తున్నాయో గమనించండి. ఈ అమ్మాయి తండ్రి పెద్ద అధికారి. ఆమెతో వెలుగులం మంచిదికాదు!”

“అధికారి కూతురా!” అన్నాడు ఒక సైనికుడు తన వాయుకుడి చెవిలో. “నిజమే, ఆమె తలమీద టోపీ కూడా ఉంది!”

“టోపీ కేమిటిలే!” అన్నాడు సార్వెంటు. “ఫాదరీతో ఉన్నారని వీళ్ళిద్దరూ; ఈ దేశంలో కెల్లా పెద్ద రసికుడు వాడు. వాడిని వెంటాడు దామని ఉంది నాకు. ఇక్కడ మనకే పనేమీ లేదుకదా! ఈ ఫ్రాంసిస్ ఉన్నాడే.....వట్టి తాగు బోతు..... వాడి కుక్క కార్పొరల్ తోసాన్ లేకపోతే మళ్ళ తిరగాలిందే.....వలలో చిక్కుకున్నట్లే ఇక్కడ.....”

“మీరు ఏడుగురా?” అని అడిగింది కొలంబా. “ప్రమాద వశాత్తు గాంచినీ, పరోచ్చి, ధియో డోర్ పోలి సోదరులు గనుక తగిలారంటే మిమ్మల్ని ఏం చేస్తారో తెలుసా? ఈ ప్రదేశానికంతా అతనే రాజా! రాత్రిపూట తోటానికి కళ్ళు కనిపించవు కదా.....”

“రాజుగారు మా తాతగారి బుజంమీద కత్తిపెట్టే సరికి ఆయన జమిందారు అయ్యాడు తెలుసా?”

“ఓన్ ఇంతేనా! మాతాతగారి భుజాన్ని రాజుగారి కత్తి ముట్టుకునేసరికి ఆయన దేవత అయి పోయాడుట.”

శివరాం (మద్రాసు)

కొలంబా చెప్పిన సుప్రసిద్ధ వారులతో సంఘరణికి ఇష్టపడలేదు సైనికులు. కార్పొరల్ తోసాన్ (ఫ్రాంసిస్ అనే అతని కుక్క పేరు!) తో బాటు అందరూ వెనక్కి తిరిగారు. గుంపు గుంపు మీదుత్రసెరా దారి తొక్కింది. అర్నీ వడుకుని ఉన్న ‘తల్లం’ మీద సామాను సాక్ష్యంగా తీసుకుపోయారు. నీటి కూజాని తన్ని విరగ కొట్టేశారు. ఒక సైనికుడు మిన్ లిడియా చెయ్యి పట్టుకుని నడిపించపోయాడు. కాని కొలంబా అతని అవినేంది. “ఎవరూ ముట్టుకొనటానికి వీల్లేదు!” అంది. “మేముయినా పారి పోతామనుకున్నారా? రండి మిన్ లిడియా! దిన్న పిల్లలాగ ఏడవటం మానేసి నా చెయ్యి వుచ్చుకుని నడిదిరండి! ఇదొక దుస్సంఘటన. కాని విషాదాంతంగా ఉండదు! అరగంటలో భోజనానికి కూర్చుంటాము. ఆకలేనీ చచ్చిపోతున్నాను!”

“నన్ను గురించి అందరూ ఏమనుకుంటారు” అంది మిన్ నెలి కో వెసుగిగా.

“ఏమనుకుంటారు చిట్టడివిలో తప్పిపోయిందనుకుంటారు. అంతే!”

“గ్రామాధికారి ఏమంటాడో..... మా వాళ్లు ఏమంటాడో అనలు.....”

“గ్రామాధికారి? ఇంన్నీ నీ కెందుకని అడగండి.....అర్నీతో మీకున్న స్నేహాన్నిబట్టి అవలెమీ అనడు ఆయన.....”

మిన్ నెలి సమాధానం ఏమీ చెప్పకుండా ఆమె చేతిని నొక్కింది.

“అవునా?” అని అడిగింది కొలంబా ఆమె చెవిలో. “మా అన్నయ్య మీ ప్రేమకి అర్హుడేనా? అతనంటే మీకు కొంచెం కూడా ప్రేమ లేదా?”

“కొలంబా!” అని జవాబు ఇచ్చింది మిన్ నెలి కో అంత కంగారులోనూ నవ్వుతూ. “మిమ్మల్ని ఇంత నమ్మిన తర్వాత ఇలా బయట పెట్టే య్యటం బాగా లేదు!”

కొలంబా ఆమె నుదురుమీద ముద్దు పెట్టుకుని, “క్షమించండి చిన్నమ్మాయిగారూ!” అంది.

“సరేలేండి పెద్దమ్మాయిగారూ!.....” అని, లిడియా కొలంబాని ముద్దు పెట్టుకుంది.

గ్రామాధికారి మొదలయిన వాళ్ళ ప్రద్రుతన రాలో ఏమిటేమిటో అనుకుని అందోళనకి లోనవుతున్నారు. ఇంతలో సైనికుల గుంపు వచ్చింది. వారిలో ఒకడు బందిపోట్లతో యుద్ధం చేశామనీ, కొంత సాక్ష్యం, వారి ఉంపుడు కత్తెలు ఇద్దరినీ చేజిక్కుంచుకున్నామనీ చెప్పాడు. కాని తీరా, కొలంబా, లిడియాని చూసిన తర్వాత గ్రామాధికారి మొదలయినవారు తెల్లబోయి వారిని ప్రశ్నించారు. ప్రాసిక్యూటర్ కూడా మిన్ లిడియాని కొన్ని ప్రశ్నలు వేశాడు. చివరికి ఇద్దరినీ విడిపించటం జరిగింది.

“ఈ అమ్మాయిగార్లద్దరూ అలా పికారుకి వెళ్లి, ప్రమాద వశాత్తు గాయపడిన ఒక యువకుడిని కలిశారు—అంతేగా?” అన్నాడు గ్రామాధికారి. కొలంబాని ఉద్దేశించి ఇంకా ఇలా అన్నాడు: “మిన్ కొలంబా శవ పరీక్షవల్లా, ఇంకా ఇతర సాక్ష్యంవల్లా మీ అప్పగారి కథ నిజమని తేలింది. కాని అతను వెంటనే చిట్టడివిలోనుంచి బయటపడి అధికారులకి లొంగి పోవటం అవసరం!”

అందరూ భోజనానికి కూర్చునేటప్పటికి ఇంచుమించు పడకొండు గంటలయింది. గ్రామాధికారి తోనూ, ప్రాసిక్యూటర్ తోనూ వేళాకోళంగా మాట్లాడుతూ కొలంబా సుష్టుగా భోజనం చేసింది. మిన్ లిడియా మాత్రం ఏమీ మాట్లాడుకుండా దింపిన కళ్ళు ఎత్తుకుండా కూర్చుని ఉండిపోయింది. కర్బులేగారూ తింటున్నంతసేపూ ఏమీ మాట్లాడలేదు కాని, చివరికి గంభీరంగా, మృదువుగా అడిగాడు ఇంగ్లీషులో:

“లిడియా, ఈ దెల్లారెబ్బియాని పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నావా?”

“అవును నాన్నగారూ!” అంది ఆమె దృఢ మయిన గొంతుకతో ముఖం ఎర్ర బడినప్పటికీ. కళ్ళు ఎత్తి తన తండ్రి మొహంలో కోసం వంటిది ఏమీ కనిపించకపోయేసరికి అమాంతం వెళ్ళి ఆయనను కౌగిలించుకుంది.

“చాలా సాహసం కలవాడు!” అన్నాడు కర్బులేగారు. “కాని ఈ దేశంలో ఉండటానికి మాత్రం వప్పుకోను!”

“నాకు ఇంగ్లీషు రాదుగాని మీరేమి మాట్లాడకుంటున్నారో గ్రహించగల రుసుకుంటున్నాను” అంది కొలంబా వారివైపు కుతూహలంగా చూస్తూ.

“మీరంతా మాతో అయిల్లాండేకి వస్తారనుకుంటున్నాము” అని జవాబు చెప్పాడు కర్నూల్ గారు.

“తప్పకుండా వస్తాను. అంతేనా కర్నూల్ గారూ చేతిలో చెయ్యి వేసి చెప్తారా?”

“చేతిలో చెయ్యి వేసేకాదు. ఎలా కావాలిస్తే అలాగు!” అన్నాడు కర్నూల్ గారు.

* * *

వీయత్రనెరా ప్రజలని ఇంత కదిలించివేసిన

చాలా

ఈ రెండు మృత్యువులు సంభవించిన కొన్ని నెలల తర్వాత ఎడమ చెయ్యి కట్టు కట్టుకుని ఉన్న ఒక యువకుడు గుర్రం ఎక్కి కార్లో గ్రామం వైపు వెడుతున్నాడు. కార్లో ఒక ముప్రసిద్ధ మయిన నీటి ఊట ఉంది. ఇది ఆరోగ్యానికి మంచి దని ఎందరో అక్కడికి వెడుతూ ఉంటారు. చాలా అందంగా ఉన్న ఒక అమ్మాయి కూడా

అతని వక్కనే ఒక వల్ల గుర్రం నెవారి చేస్తూ వెడుతోంది. ఇది చాలా చక్కని అశ్వం. కాని దాని చెవులలో ఒకటి కోసివేసి ఉంది. గ్రామం లోకి రాగానే అమె తన గుర్రం దిగి, యువకుడికి దిగటానికి సహాయపడి తన జీమకి తగిలించిన ఒక నంబీ తీసుకుంది. గుర్రాలని ఎవరో రైతుకు లప్ప చెప్పి కొండలలోకి వెళ్ళిపోయారు ఇద్దరూ. యువ కుడు ఒక పెద్ద తుపాకి పట్టుకుని ఉన్నాడు. కెర్చియో అనే కొండ చరియ దిగువ భాగం చేరు

వీరు ఉతికే బట్టలన్నియు మెరిసే తెల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను వుంటాయి! సర్ఫ్ యొక్క ఉతికే అధిక శక్తివల్లనే! ముద్దల కొలదీ సురగ! మీ చీరలు, వోజీలు, వస్త్రాలు, పిల్లల బట్టలు ... ప్రతిదీ అమిత తెల్లగాను, అతి శుభ్రంగాను వుంటుంది. సర్ఫ్ తో ఇంట్లో ఉతుక్కోండి!

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

SU. 38-140 TL

హిందుస్థాన్ లీమిటెడ్ ఉత్పత్తి

కున్నారు. ఇద్దరూ ఎవరికోసమో కాదుకుని నుంచు న్నట్లున్నారు. అమ్మాయి తరచు తన జుక్కలకు ఒక రత్నాలు పొడిగిన గడియారాన్ని చూసేది. వారి నిరీక్షణ వ్యర్థం కాదు. పాఠశాలనుంచి ఒక బుక్కు బయటికి వచ్చింది. అమ్మాయి 'బ్రుస్కో' అని పిలవగానే దగ్గరకివచ్చి ముద్దు చేయించు కుంది. త్వరలోనే గడ్డలు పెంచుకున్న ఇద్దరు యువకులు కనిపించారు. ఇద్దరూ సాయుధులుగా ఉన్నారు. వారి నిరీక్షణను దుస్తులలో పోలిస్తే తళతళ మెరిసి పోతున్నాయి ఒక నువ్వుపిద్ద ఆయుధ నిర్మాణ సంస్థలో తయారయినవి వారి తుపాకులు. నలుగురూ చాలా అప్రమేయాలే ప్రవర్తించారు.

"ఏమిటి ఆర్స్ అంటున్నా?" అన్నాడు బంది పోట్లలో ఎక్కువ వయసు కలవాడు. "మీ వ్యవహారం ముగిసిందిగా. నా అభినందనలు పుచ్చుకోండి! అదృష్టవశాత్తూ ఇక మిమ్మల్నేమీ చెయ్యలేదు..... అన్నట్లు మీ చెయ్యాలి ఉంది?"

"రెండు వారాల్లో కట్టు తీసేస్తారు" అని కనమాధానం చెప్పాడు యువకుడు. "బ్రాందో, రేపు ఇటుక వెళ్లిపోతున్నాను! సెలవు తీసుకుందామనీ వచ్చాను. అందుకనే ఇక్కడ వచ్చి కలుసుకోమని కోరాను."

"అయితే మీకు పెద్ద వ్యవధి లేదన్నమాట" అన్నాడు బ్రాందోలాభియో. "ఏన్న వచ్చి రేపు వెళ్లి పోవటమేనా?"

"వసులున్నాయి!" అంది అమ్మాయి ఉల్లాసంగా. "అయ్యో, మీ భోజనం తెచ్చాను! తినండి. కాని నా మిత్రుడు బ్రుస్కోని మర్చిపోకండి!"

"బ్రుస్కోని గారాబంచేసి చెడగొడుతున్నారు కొలంబాగరూ! వాడికి తెలుసా సంగతి! అయినా చూడండి" అని తుపాకి ఎక్కువెట్టి, "ఏదీ బ్రుస్కో బారినికీ సెల్వ్యాట్ చెయ్యి!" అన్నాడు. కుక్కు నిశ్చలంగా ఉండిపోయింది! దెల్లారెట్టి యాకి సెల్వ్యాట్ చెయ్యి!" అనగానే రెండు కాళ్ళమీద లేచినుంచుంది.

"మీ రిద్దరూ నాకు స్నేహితులు. నా మాట వినండి! ఇక్కడే ఉండిపోతే ఏ పోలీసు తుపాకి గుండుకోబలి అయిపోతారు. ఏదో చెయ్యకపోతే లాభం లేదు....."

"సరే! రకం చావుకాకపోతే మరొకటి! జ్వరంపడి అందరూ ఏడుస్తూఉంటే పక్కమీద వెడుకుని చావడం కన్నానా? కానికి తొడుక్కున్న బూట్లతో చావడం గొప్ప అంటారు మా గ్రామంలో."

"ఈ దేశం వదిలి ఎక్కడయినా ప్రకౌతంతంగా జీవించమని నా కోరిక. సార్వాయిన్లో స్థిరపడి పోరాదా? నేను తక్కిన ఏర్పట్లన్నీ చేస్తాను."

"సార్వాయిన్లోనా?" అని అరిచాడు బ్రాందోలాభియో. "వారి వెద్ద యాన బాడీకే తట్టుకోలేము. దేశం మాకు అసలే పడదు."

"అక్కడివారు దద్దమ్ములు" అన్నాడు 'ఫాదర్'!

"అక్కడ బందిపోట్లని అశ్వ దళాలతో తరుముతారు! (ఇది చాలా హేయమయిన అలవాటుకింద చూస్తారు కార్మికాలో.) అదికాదుగానీ, అసలు మీరు కూడా మాతోనే ఇలా ఉండిపోలేదేమో అని నేను అశ్చర్యపడుతూ ఉంటాను."

"నిజమే" అన్నాడు ఆర్స్ చిరునవ్వుతో. "ఆ రాత్రి మీ గుర్రంమీద బస్తా వదేసినట్లు తీసుకు

పోయినట్లుకే తెలిసింది మీ నేనింతటానే మాధుర్యం నాకు!"

"ఎవరయినా తరుముకుని వస్తూ ఉంటే తప్పించుకుని పారిపోవటం ఎంత సరదాగా ఉంటుంది!" అన్నాడు. కాన్సికోపి. "ఇటువంటి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛా జీవితంలోని ఆకర్షణ మేం రెండుకు తెలియటం లేదు? మాకు మేమే రాకాం!" ఈ ధోరణితో మరికొంతసేపు చెప్పుకుపోయాడు అతను.

బాకు కాబోయే వదిలగారికి చిట్టడవి జీవితం అంటే ఇష్టంలేదు" అంది కొలంబా సవ్యతూ. "అవిడ ఉత్తి భయంస్తురాలు."

"అయితే ఇక్కడే ఉండిపోతా రన్నమాట" అన్నాడు ఆర్స్. "నేను మీ కోసం చెయ్యగలిగిందేమయినా ఉందా?"

"ఏమీలేదు" అన్నాడు బ్రాందోలాభియో. "కాని మీరంతా వెళ్లిపోతే మాకు తొట్టి, మందు గుండు సామగ్రి ఎవరిస్తారు?"

"అవసరమయినప్పుడు కాదనకండి!" అంటూ ఆర్స్ కొంత డబ్బు ఇవ్వబోయాడు.

"డబ్బులు మాత్రం పుచ్చుకోము!" అని వారిద్దరూ నిరాకరించారు.

"ప్రపంచం డబ్బుమీదే నడుస్తోంది. కాని చిట్టడవిలో మాత్రం భయం ఎరుగని గుండె, గురి తప్పని తుపాకి మాత్రం చాలు!" అన్నాడు కాన్సికోపి.

"మా జ్ఞాపకార్థం ఏదో ఒకటి మీరు పుచ్చుకోవడే వెళ్లను" అన్నాడు ఆర్స్. "ఏమి వదిలి పామ్మంటావు బ్రాందో?"

"బందిపోటు తల గోక్కుంటూ ఆర్స్ తుపాకి వంక ఓరగా చూశాడు:

"రెఫ్ లెనెంట్!.....ఏమయినా అనుకుంటారేమో.....మీకు బాగా పసికొచ్చేది....."

"ఏమిటో చెప్పుమరి!"

"ఏమీలేదు.....ఏమీలేదు.....ఒక చేత్తోరెండు ప్రాణాలు తీశారే దాన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ ఉంటాను.....మళ్ళీ సాధ్యం అవుతుందా?"

"తుపాకి కావాలా నీకు?.....ఇచ్చేస్తాను, కాని చంపటంకన్నా ఏమి చెయ్యగలిగింది?"

"ఓహో! కాని జాగ్రత్తగా ఉంచుతా దాన్ని! కాని అవసరంగా వాడని హామీ ఇస్తున్నాను!"

"కాన్సికోపి నీకేమి ఇవ్వను?"

"భౌతికకారం కల దానినెదయినా ఇచ్చి తీరుతా నంటున్నార కాబట్టి 'ఫూరేన్' (లాటిన్—కవి—అ) పద్యాలన్న పుస్తకం చిన్నదొకటి కొని పంపించండి. లాటిన్ మర్చిపోకుండా కాపాడుతుంది నన్ను! బాప్టియాలో ఒక పాగాకు వ్యాపారం చేసే వాడున్నాడు. వాడి దగ్గర కొని పంపండి!"

"ఎల్లెవర్ వారు ముద్రించినది కొని పంపిస్తాను!" అన్నాడు ఆర్స్. (ఒక ప్రసిద్ధి పొందిన ముద్రణ సంస్థ—అ.) "సరే మనం ఇంక సెలవు పుచ్చుకునే వేళయింది! ఏదీ మీ చెయ్యి! సార్వాయిన్ వెళ్లడలుచుకుంటే నాకు రాయండి!" అని ఒక ఎడ్వర్కేట్ చిరునామా ఇచ్చాడు. తన ఉత్తరాలు అక్కడికి పంపవచ్చు నన్నాడు.

"రెఫ్ లెనెంట్!" అన్నాడు బ్రాందో. "రేపు మీరు వెళ్లిపోయేప్పుడు నముద్రం మీద నుంచి ఈ కొండని పరీక్షగా చూడండి. మారుమాళ్లతో మీకు సంజ్ఞలు చేస్తాము."

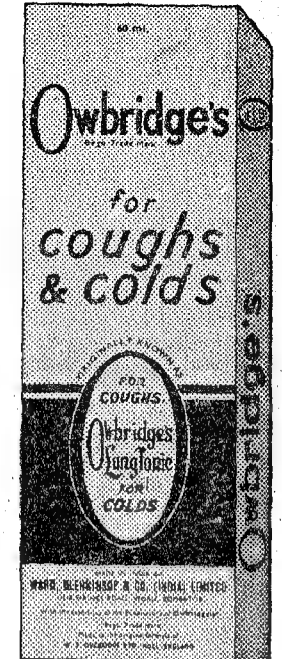
వారు విడిపోయారు. ఆర్స్, అతని చెల్లెలు

నెర్విటాల్

నరముల బలహీనతకునూ, కత్తి పోటుకునూ రామబాణము. అనుభవ యుక్తిముగా చేయబడినది.
8 ఐ. సి 5-75, హాస్పిటల్ 1-75.
ఇండియన్ మెడిసిన్ హాస్, విజయవాడ-2.

ఒబ్రిజెస్ మరల వచ్చింది!

దగ్గు, రేక జలబుడ, ప్రదమ విచ్చుం కనిపించగానే — ఒబ్రిజెస్ సేవిం దండి. అది క్షయంగాను; దుర్భిగాను రిచారిచును. ఒబ్రిజెస్ సీతెనదవి గలది, సేవిందల మందం. దగ్గు, జలబుడను. రేక గొంతువాషన అరంభదశలోనే ఆపదట. ఒబ్రిజెస్ వాడండి.

దగ్గువద్ద. ఒబ్రిజెస్ సేవింబండి.
సోర్ దిస్టిబ్యూటర్లు:
ఎమ్.జి.వహాబ్ అండ్ కో. (బొంబాయి)
ప్రెవేర్ రిమిడెర్.,
1, బందర్ స్ట్రీట్, మద్రాస్-1.

కొల్ల, అదికొల్ల కొండలలో పెళ్లిపోయాడు.

ఏదో ఒక చక్కని ఉదయం: కర్నూల్ నగరం వెళ్లి, అంతకి కొన్ని రోజులముందే పెళ్లి అయిన ఆయన కూతురు, ఆరో, కొలంబా— అందరూ అప్పుడే బయట పడిన ప్రాచీన శిలా విగ్రహం ఒక దానిని చూడటానికి పై సోకి వచ్చారు. (ఇది 'ఎట్రుస్కన్' జాతివారు తవ్విన సారంగం వంటి సమాధి. ఇటువంటి సమాధులలో ఎటువంటి సమస్తాలు చాలా దొరికేవి. ఎట్రుస్కన్లు, రోమన్ల మునుపు ఇటలీలో ఉన్న ఒక జాతి—అ) ఎట్రుస్కన్ సారంగంతో దిగిన తోడనే ఆరో, అతని భార్య పెన్సిల్లు బయటికి తీసి ఆక్కడి కుడ్య చిత్రాలు, మొదలయినవాటి సమూహాలు గియ్యటం ప్రారంభించారు. కొలంబా, కర్నూల్ గారు మాత్రం—ప్రాచీన శిలా విగ్రహాలపై అంత ఆసక్తి లేదేమో—చుట్టు పక్కల తిరగడం—మొదలు పెట్టారు.

“అమ్మాయి, కొలంబా!” అన్నాడు. “మనం భోజనం వేళకి పై సా చేరుకుంటామనే నమ్మకం లేదు నాకు. నీకు ఆకలిగా లేదా? వాల్చర్లరూ బొమ్మలు గియ్యటం మొదలు పెట్టారంటే అగరు!”

“అంతే వాళ్ళ! బొమ్మలు అసలు పూర్తి గావేమో అనిపిస్తుంది” అంది కొలంబా.

“అందుకనే మనం అలా ఆ ఇంటి వైపుగా వెళ్లి రొట్టె, వైన్, వగైరాల దొరుకుతాయేమో చూద్దామా?”

“అలాగే కర్నూల్ గారూ! ఇంట్లో కాస్త మామూలు మనుష్యులం మనిద్దరమే ననిపిస్తుంది. ఏళ్ళిద్దరూ కవిత్వం మీదనే బలకేట్లు కనిపిస్తారు! మీ చెయ్యి ఇప్పుడే, పట్టుకుని నడిపించేందుకు చూశారా? ఎంత మారిపోయానో? వాగరికత లాగే చెయ్యి పట్టుకుని నడిచి వస్తాను! టోపీ పెట్టుకుంటాను! నగలు పెట్టుకుంటాను! ఇంకా ఎన్ని నేర్చుకుంటానో? ఇక అనాగరిక స్త్రీని అని ఎవరనగలరు నన్ను? ఈ శాలవ ఎంత వాణాకంగా వేసుకున్నానో చూశారా?.... మీరెజి మెంటులో ఒక బంగారు జుట్టు ఆఫీసర్ లేదా.... అయ్యో! అతని పేరే మర్చిపోయాను.....ఒక దెబ్బతో కింద పడెయ్యగలను.....”

“బాబ్ వర్తనా?” అన్నాడు కర్నూల్ గారు.

“అతనే! కాని నాకు పేరు నోరు తిరగదు. నా మీద ప్రేమతో ఏర్పాడయిపోయాడు!”

“కొలంబా నువ్వు గడుసు దానివి!....త్వరలో మరో పెళ్లి జరుగుతుందేమిటి?”

“నేనా? పెళ్లి చేసుకొనటమా? మా మేనల్లుడిని ఎత్తుకునే వారెవరు?.... వాడికి కార్నిక్ భాష నేర్పే వారెవరు? అవును, వాడికి కార్నిక్ భాష నేర్పి కుచ్చు టోపీ చేసి ఇస్తాను!”

“చివరికి బాకు కూడా ఒకటి ఇస్తావా ఏమిటి?”

“బాకులకి పెలవు!” అంది కొలంబా ఉల్లాసంగా. “ప్రస్తుతం చివరకర చాలు! మా దేశాన్నే మున్నా అన్నారా దీనితో మీ వేళ్ళమీద ఒక దెబ్బ వేస్తాను!”

ఇలా మాట్లాడుకుంటూ ఇద్దరూ మొదలు చూసిన ఇంటిని సమీపించారు. కర్నూల్ గారు వైన్ తాగుతూ కూర్చుని ఉండగా కొలంబా ఇంటి ఇంటి పరిచారితో ప్రాప్తి పక్క విరటానికి

కొ లం బా

వెళ్లింది. ఒకచోట ఎండలో, పడక కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్న ఒక ముసలివాడు కనిపించాడు కొలంబాకి. జబ్బుగా కనిపిస్తున్నాడు. మొహం ముడతలు పడిపోయింది. కళ్ళ తోడుకి దిగిపోయాయి. అతని పాలిపోయిన శరీరం, నిశ్శక్తత, జీవంలేని చూపు అన్నీ శవసమా, ప్రాణం ఉన్న దేహమా అనే అనుమానం కలిగించేట్లు ఉన్నాయి. కొలంబా కొన్ని నిమిషాలపాటు అతన్ని పరీక్షగా చూసింది. ఇది గమనించిన పరిచారిక “పాపం, మీ దేశం వాడే ఈ ముసలివాడు! నాకు అంత బాగారాదీ భాష” అంది. “అతనికి పెద్ద దెబ్బలే తగిలాయి జీవితంలో. ఇద్దరు కొడుకులూ ఘోరంగా చనిపోయారు. ఏమీ అనుకోకండికాని, మీ దేశంవారి శత్రుత్వాలు మరీ క్రూరంగా ఉంటాయి. ఈ ఊళ్ళోనే వాళ్ళ మట్టాలు ఎవరో ఉంటే వాళ్ళతో కలిసి ఉంటున్నాడు. అసలు ఈ ఇల్లు ఈ చుట్టూలే! పాపం మనిషి చాలా చితికిపోయాడు....చాలా నెమ్మదిగా ఉంటాడు. ఎక్కువగా మాట్లాడడు! మతి చలించి పోయింది.....వైద్యుడు ప్రతి రోజూ వచ్చి చూసి పోతాడు. ఇంకెక్కువ కాలం బతకడంలాడు.....”

=====

“ఏమండీ నేను మీకు జ్ఞాపకమున్నానా! ఆరోజుల్లో మీరు నన్ను పెళ్లి చేసుకోవాలనుకున్నారు కూడా” ఒకావిడ పల్కరించింది.

“బా నేను జ్ఞాపకం వచ్చింది! ఆ న్నట్లు మరీ పెళ్లి చేసుకున్నానా మరి!” పరధ్యానం ప్రాప్తనరుగారి సమాధానం.

సి. డి. రావు (సుందరపురం)

“అలాగా?” అంది కొలంబా. “ఒక విధంగా అదీ మంచిదే!”

“అమ్మాయిగారూ! కొంచెం మీ భాషలో పలకరించండి. పొంత భాష విని సంతోషిస్తాడేమో!”

“చూద్దాం!” అంది కొలంబా వ్యంగ్యంగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ! వెళ్లి సరిగ్గా తన నిడ అతని మీద పడెట్లు నుంచుంది. పాపం, ఆ ముసలివాడు తలఎత్తి కొలంబా వైపే దీక్షగా చూశాడు. కొలంబా నవ్వుతూనే నుంచుని ఉండిపోయింది. అమాంతంగా వుద్దుడు తన చేతిని ముఖానికి అడ్డంగా పెట్టుకున్నాడు. కొలంబా చూపుని తప్పించుకునే దుకా అప్పట్లుగా కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని, అలాగే కొంతసేపు ఉంచి మళ్ళీ తెరిచాడు; కాని మరీ వెడల్పుగా తెరిచి చూస్తున్నాడు. అతని పెదవులు వణుకుతున్నాయి. చేతులు ముందుకి చాపసాయాడు. కొలంబా వంక విభ్రాంతితో చూస్తున్నాడు. కుర్చీకి అంటుకుపోయినట్లు కూర్చుని ఉండిపోయాడు. చివరికి కళ్ళలోనుంచి పెద్ద కన్నీటి బిందువులు కారటం ప్రారంభించాయి. రెండు మూడుసార్లు వెళ్లి వెళ్లి ఏడ్వటంతో వళ్ళ ప్రదేశం ఎగిరి ఎగిరి పడింది.

“ఇలా అలాగ చూడటం ఇదే మొదటిసారి!” అంది ఆక్కడే తోటలో పని చేస్తున్న ఒక పనిమనిషి. “అమ్మాయిగారు మీ దేశంవారే! మిమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చారు!” అంది ముసలివాడితో.

“అయ్యో!” అని అరిచాడు అతను బొంగురు పోయిన గొంతుతో. “అయ్యో! ఇంకా త్వస్తి లేదా నీకు? ఈ ఆకుల్ని నేనే తగల పెట్టాను..... వాటిమీద ఏమీ రాసి ఉందో ఎలా చదవటం?..... కానీ ఇద్దరినీ ఎందుకు? అల్లాండుచ్చియో మిమ్మల్నేమి చేశాడు? ఒక్కడినయివా వదిలి ఉండాలి.....అల్లాండుచ్చియో.....అతని పేరు చదవలేదు. మీరు.....”

“ఇద్దరినీ!.....” అంది కొలంబా మెల్లిగా. కార్నిక్ భాషలో. “రెండు కొమ్మలూ పడిపోయాయి మొదలు గనుక వాడిపోకపోతే దాన్ని సరికే దాన్ని! కాని ఎందుకు బాధ పడ్డావు? ఇంకెంతో కాలం లేదు నీకు. నేనో! రెండేళ్ళ బాధ పడ్డాను!”

ముసలివాడు చిన్నగా అరిచాడు. అతని తల అతని రొమ్ము మీదకి వాలిపోయింది. కొలంబా వెనక్కి తిరిగి ఇంటివైపు నడిచి వెళ్లిపోయింది తనతోనే పాడుకుంటూ: “గురి పెట్టగలిగే చెయ్యి సరిగ్గా చూసే కన్నా కదిలే గుండె....., ఆవసరం!.....”

పని మనిషి ముసలివాడి పరిచర్య చేస్తూ ఉండి పోయింది. కొలంబా ఉత్సాహంతో ఎర్రబడిన ముఖంతో, మెరిసే కళ్ళతో వచ్చి కర్నూల్ గారి ముందు కూర్చుంది.

“ఏమిటి?” అన్నాడు ఆయన. “ఏయిత్ర నెరలో మనం భోజనానికి కూర్చున్నప్పుడు తుసాకులు పేలాయ్ — అచ్చ అప్పుడున్నట్లే ఉంది నైతిరి!”

“ఏవో కార్నికా జ్ఞాపకాలు కొన్ని నాలో మెదిలాయి. కాని అదంతా ఇప్పుడు అయిపోయింది. మా అల్లుడికి మంచి పేరు పెడతాను — గిల్ ఫుచ్చియో—తామాసా—ఆరో—లియోనె!”

తోటపని చూసుకునే మనిషి పరిగెత్తుకుని వచ్చింది. “ఏమిటి?” అని అడిగింది కొలంబా చల్లగా. “వచ్చిపోయాడా? లేకపోతే మూర్ఖ మాత్రమేనా?”

“ఏమీ లేదులేండి. కాని, మీ రాక మూలంగా ఆలా అయ్యా డేమిటో!”

“ఎక్కువ కాలం బతకడన్నాడా వైద్యుడు?”

“రెండు నెలలు, బహుశా!”

“ఫరవాలేదు, పెద్ద నష్టం ఏమీ కాదులే!”

అంది కొలంబా.

“ఏమిటిదంతా?” అని కర్నూల్ గారు అడిగారు.

“మా దేశం ముసలివాడెవడో ఇక్కడికి వచ్చి ఉంటున్నాడు. అతని సంగతి నేను కొంత కాలంగా కనుక్కుంటూనే ఉన్నాను” అంది కొలంబా నిర్లక్ష్యంగా. “కాని, కర్నూల్ గారూ మా అన్నయ్యకి లిడియాకి వళ్ళ ఇవ్వరా ఏమిటి?”

కొలంబా ఆ ఇల్లు వదిలి రోడ్డు మీద నడిచి వెళ్లిపోతూ ఉంటే ఆమె వంక చూస్తూ తన కూతురితో అంది ఆ ఇంటి పరిచారిక: “ఈ అమ్మాయిని చూశావుగా, ఎంత అందంగా ఉందో! కానీ ఆమె కంటి చూపు పడితే చాలు. దృష్టి తగిలి తిరుగుదనుకుంటాను.”

అయిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి పరిచయం చేసుకొనటం మంచి దనుకున్నాడు.

కుతూహలంగా అందరూ చూస్తున్న వైపు తనూ చూశాడు. వక్కబరిణి అమ్మాయిని తన పిన్ని ప్లాగ్ నడిపించుకుని వస్తోంది. ఆ అమ్మాయి తకాలపు బర్మా డున్నంతో ఉంది. జుట్టు పైకి ఎగిదోసి ముడిసేసి ఉంది. నుదురుమీదికి రెండు మూడు ముంగురులు వేళాడుతున్నాయి. చెవుల చుట్టూ రెండు పేలులుగా అందంగా చుట్టి ఉంది ఆమె కేశసంపద. ఒకచేత్తో చొక్కా అంచు వట్టుకుని, కిందికి దింపిన కళ్ళతో నడిచివస్తోంది. ఆమె ఎర్రటి పాదాలమీద వేల్గడే చొక్కా అంచు దేగ రెక్కలాగ ఉంది. ప్లాగ్ చేతితో వక్క బరిణి ఉంది. కాని, ఆ అమ్మాయి ఉత్సవంలో చేరగానే ఆమె చేతికి ఇచ్చేస్తుంది.

కోకోటికో ఆశ్చర్యపడిపోయాడు. అలాగే చూస్తూ నుంచుని ఉండిపోయాడు. “అపో! ఈ కంటికి ఇంత మనోహరమయిన దృశ్యం కని పించలేదే! స్త్రీ అందం అంటే ఇలా ఉండాలి! మెయిసీలాగ మగవారిని సవాలుచేసి ఏం లాభం! ఆమె కేవలం సంపాదనతో మునిగిపోయిన స్త్రీ!”

ఈ సరములు టెలిగ్రాఫు తీగెల్లాగా నేరగా పోవు కొన్ని సరములు, కొన్ని గేంగ్లియానుల కూడలు లతో అంతమై, అక్కడనుండి వేరే శాఖలుగా మారి, వివిధాంగములకు పోతవి. వక్క, ఉదర భాగములలో ఉండే సింపతెటిక్ సర కేంద్రములు అతి ముఖ్య ములైనవి. అవి క్రమంగా (1) పూర్వ కేంద్రము (2) సీరియల్ కేంద్రము (సీరియస్ అంటే సూర్యుడు. దీనినే సోలార్ ప్లాగ్స్ అని కూడా అంటారు. సోలియస్ అన్నా సూర్యుడే) (3) ఊర్డాంత్ర కేంద్రము (Superior Mesenteric Plexus) (4) సివాంత్ర కేంద్రము (Inferior Mesenteric Plexus) (5) పాస్తోగేస్ట్రిక్ కేంద్రము, (6) శ్లీకర్ కేంద్రము, (7) వాలకేంద్రము.

వెన్నుపొముకు రెండు వైపులా ఉండే రెండు సింపతెటిక్ దండలూ, వెన్ను చివర భాగమైన కాక్సి పు వద్ద, ఒక దానితో ఒకటి లీనమౌతవి. ఆ లీన ప్రదేశంలో ఒక సర కేంద్రము ఉన్నది. దానిని ఇంఫార్ గేంగ్లియాన్ (Ganglion Im Par) అంటారు. ‘ఇమ్’ (Im) అన్న ఉప సర్గకు ‘కానిడి’ అని అర్థము. పార్ (Par) అంటే సమమైనది అని అర్థము. సమము కానిది’ అని ఈ మాట కర్తము. పార్ అన్న మాట ‘సరము’ అన్న మాటకు కూడా సమమైనది. అసరమైనది. అని ఈ మాట కర్తము. సయామేలురులో ఆరంభించిన సింపతెటిక్ దండ ఈ ఇంఫార్ గేంగ్లియాను వద్ద ఇంకొక ప్రక్కనుంచి వచ్చిన సింపతెటిక్ దండ అంతముతో కలిసి తాపశీక్రమి పొందు తున్నది. దానికి “సర”మైన దేదీ శరీరానికి సంబంధించినంతవరకు లేదు.

మొన్న మొన్నటిదాకా పాశ్చాత్య శరీర శాస్త్ర విజ్ఞానులు, మెదడుతో ఉండే అధిష్టాన కేంద్ర ములకు, కాండగతమైన సింపతెటిక్ కేంద్రములకూ ఉండే సంబంధాన్ని తెలుసుకోలేదు. ఈమధ్యనే హైపో తెలమన్ అనే మెదడు భాగానికి, మెదడు పొల భాగంలో ఉన్న మేధస్సుకు సంబంధించిన మెదడు భాగంలో ఉన్న కేంద్రాలకూ, సంబంధం ఉన్నదని

ఆ సి యా క థ

27 వ పేజీ తరువాయి

ప్లాగ్ పిన్ని—అతన్ని చూసి ఆనందంతో చిర నవ్వు నవ్వింది. బరిణి అతనికి ఇచ్చింది. అతని మనస్సులోని కోరిక గ్రహించి. కోకోటికో బరిణి ‘వాహిని’ ముఖంలోకి నిండుగా చూశాడు. “సువ్వా! మెయిసీ!” అని అరిచాడు కోసంగా. “నన్ను ఇలా చెయ్యటానికి ఎలా బుద్ధిపట్టింది నీకు!” మెయిసీ వెంటనే సమాధానం చెప్పింది. “నామీద అరవక! ఇప్పుడు నిన్నవరేం చేశారు? వక్క బరిణి మెయ్యాలని నా కెప్పుడూ ఆశగా ఉండేది! మా అమ్మా వాళ్ళ నడిచినట్లే ఉత్సవంలో నడవాలనుకునేదాన్ని. నిన్నే ఆడుగుదా మనుకున్నాను. కాని, నీ వాలకం నాకు నచ్చలేదు. ఏమిటో మీవారిని చూసి నీగ్గు వడిపోతున్నట్లు. ఈ వాతావరణం, ఈ ప్రజలు చూసి ఎంత ఆనందించానో! తల కెక్కేటట్లు చెప్పలేక!..... మీ ప్లాగ్ పిన్నికి మాత్రం అర్థం అయింది..... అందుకని.....”

“మీ రిద్దరూ నన్ను తెలివితక్కువ వాడినిగా

మనమూ-మనదేహాస్థిత్రి

19 వ పేజీ తరువాయి

గ్రహించారు. ఇందువల్లనే మెదడు గౌర భాగమును ఆశ్రయించినదీ, ఊహ్యమైనదైనా అదృశ్యమైనది యైన “మనస్సు”కూ, వక్క, ఉదర కుహరాలలో వున్న అంగములకూ సంబంధము ఉన్నదని గ్రహించారు. ఇది జీర్ణకోశ వ్యాధుల చికిత్స మార్గంలో ఒక అతి ముఖ్యమైన మైలురాయి.

పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞుల దృష్టితో కుడి సింపతెటిక్ దండకూ, ఎడమ సింపతెటిక్ దండకూ భేదం లేదు. కాని ప్రాచీన మహర్షులు, సరాశయంలో ఉండే కుడి ఎడమ భాగములు వేరు వేరు ధర్మాలను నిర్వర్తించేవని సందేహించి కొన్ని ప్రక్రియలతో అది సత్యమని నిరూపించారు. ఈ రెంటికి ‘ఇళ’ ‘సింగళ’ అని వేరు వేరు పేర్లు పెట్టారు.

ఆయుర్వేదంలో ‘నాడి’ అన్న మాటను ఆర్యైరి లకూ, సరములకూ సమానంగానే వాడినట్లు కనిపిస్తుంది. సింపతెటిక్ దండ అరంభ దశలో రక్త వాళం లాగా ఎర్రగా ఉండడము గమనించదగ్గ విషయము.

సింపతెటిక్ సిస్టము అన్ని ఇంద్రియముల తోనూ సంబంధం కలది.

ఎండినల్ గ్రంథులు రెండు వైపులా రెండు వున్నవి. అవి కిట్టిలమీద ఉన్నందున వాటికి సూప్రారీనల్ గ్రంథులు అని కూడా పేరు. ‘రెక్’ అంటే లేటిక్ భాషలో కిట్టి అని అర్థము. ‘సూప్రా’ అంటే ‘మీద ఉన్నది’ అని అర్థము. ఇందులో, కుడి ఎండినల్ (Adrenal) గ్రంథి స్థూపా కృతి గలది. ఎడమ ఎండినల్ గ్రంథి అర్థ చంద్రా కృతి కలది. వీటిలోనూ క్యాల్షియం అనే ఉపరి భాగమూ, మెడుల్లా అనే అంతర్భాగమూ ఉన్నవి. ఎండినల్ అనే స్వందనమును ఇవి స్వందిస్తవి. ఈ స్వందనానికి, ఉదేకాలకూ సంబంధం ఉన్నది. దీనికి సింపతెటిక్ శాఖ మాత్రమే పోతున్నది. ఆ సమయంలో కొన్ని పనులను నిషేధించే పేరా సింపతెటిక్ శాఖ ఈ గ్రంథికి ఎందుకు పోలేను?

చేసేవారు” అని పూర్తిచేశాడు కోకోటికో.

“ఇంద బరిణి. కాని దాని అర్థం తెలుసా నీకు—” వాద్యం ఘోషతో అతని మాటలు మునిగిపోయాయి.

ఎవరో పాట మొదలుపెట్టారు, ఆశ్రమం వదలివచ్చిన ప్రియుడికి స్వయంగా అల్లిన ఆకాశం రంగు పానీ (వస్త్రం) తో సిద్ధంగా ఉన్న అమ్మాయిని గురించి.

మెయిసీని ఉత్సవం గుంపులోకి నడిపించి తీసుకుని వెళుతున్న కోకోటికో అడిగేశాడు:

“నాకోసం ఆకాశం రంగు వస్త్రాలతో సిద్ధంగా ఉంటావా?” మెయిసీ తడుముకోకుండా జవాబు చెప్పింది. “ఆకాశం రంగు పానీతో కాదు, కొత్త నూలు, టైలతో. నీ బోడిగుండుతో నవ్వచ్చేటట్లుంటావు—యూల్ డివర్ ననుకోక!”

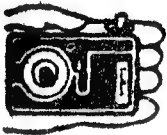
కోకోటికో నవ్వుకుంటూ తనకి ఉత్సవంలో నిర్ణయించిన చోటికి వెళ్లిపోయాడు. ఏ వంశంలో నయినా వక్క బరిణిని ఒక గయ్యారి మోసుకు వెళ్లెందా, అని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. ★

కామ క్రోధ, దుఃఖ ఆనందములనే అనుభూతులూ, వాటి అల్పత్యాగ రేకములూ, ఇంద్రియముల ద్వారా కలిగే అనుభూతులకు ఫలితంగానే కలుగుతున్నవి. విపరీతమైన కోపమో, దుఃఖమో, ఆనందమో కలిగి నప్పుడు కన్నీరు వస్తుంది పూర్వయం వేగంగా కొట్టుకుంటుంది. కంఠం రుద్ద తుంది. కడుపులో నీకినట్లు అనిపిస్తుంది. వసరు వాంతి అవుతుంది. అజీర్ణం చేస్తుంది. చెమట పోస్తుంది. ఇంద్రియములు భరించలేని అనుభూతులు ‘షేక్’ అనే మరణ సమానమైన స్థితిని కల్పిస్తవి. మానసి కోదేకాలను, మరీ హేచ్చకుండా మరీ మందం కాకుండా ఉంచే శక్తి, సాధనవల్ల రావలసిందే.

సింపతెటిక్ సరములను స్వాధీనం చేసుకుంటే ఉదేకములు అదుపులో ఉంటవి. అనిచ్ఛాధీన కండరములు, స్వాధీనంలో ఉంటవి. ఇంద్రియములు స్వాధీనంలోనే ఉంటవి. వాటి శక్తి అధికమై అతింద్రియ స్థితి లభిస్తుంది. ఆధునికవిజ్ఞానం అ స్థితిని ఆందుకోలేదు. అందుకు మార్గాలను సూచించలేదు. ఈ రహస్యములు తెలుసుకున్న ప్రాచీన మహర్షులు, యోగ విద్యను నిర్మించారు. బ్రాహ్మికి, శరీరానికి ఉండే సంబంధాన్ని గ్రహించారు. శబ్దానికి, శరీర ధర్మాలకూ ఉండే సంబంధాన్ని నిరూపించడంలో రష్యన్ శరీర శాస్త్రవేత్తలు చాలా కృషి చేశారు. చేస్తున్నారు. అచిరకాలంలోనే, ప్రాచీన యోగ మంత్ర శాస్త్రములు, కేవలం వైజ్ఞానికము లనీ, రోగం, మనశ్శరీరాస్పృశ్యతల వల్ల కలుగుతున్న దనీ, ఆ మనస్సు బాగు పడనంతవరకు కొన్ని శరీర వ్యాధులు నయం కావనీ, అది కేవలం మందుతోల మాత్రమే సాధ్యం కాదనీ, వైజ్ఞానికంగా బుజువు కాక తప్పదు. జ్యోతిశ్శాస్త్ర రీత్యా సర్వ ఔషధులకూ కారకుడయిన వంద్రుణ్ణి శిరస్సులో ధరించిన సరమ శివుడు, యోగీశ్వరుడు కూడా! అందుకే మన బిష్కగ్గురాడనే బిరుదు పొందాడు. అదృతమైన ప్రాచీన సంభావనను, మత విద్వేషాలతో కలుపితం చేసిన మందమతులు, నిందార్జుల! ★

వికీం పాకెట్ రేడియో

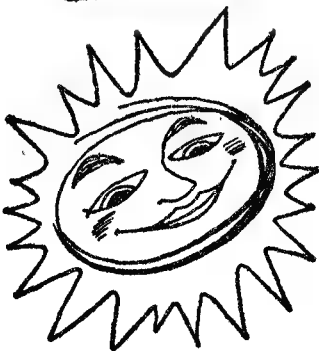
జపాన్ లోతయారైన పాకెట్ రేడియో. పెద్ద రేడియో వలె పనిచేయును. అన్ని భాగములు జపాన్ లోతయారైనవి. గ్యారంటీగలదు. మీరు కోరిన చోటిలో నంగీ

తం, వార్తలు వినవచ్చును. స్పష్టముగా ప్రచురించునట్టి ప్రతి స్టేషను వివరములు వినుటకు సిద్ధముగా వంద బడును. అనువైనది. అంద

మైనది. తెలియనిది. సౌభాగ్యమున వలెనన్నిటికీ సంస్కారము. టింక్చుకం పెం. AM 55 ధర రు. 45/50 VPP చార్జీలు రు. 4/- నవనయోజన ధర పాను ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులో మాత్రమే ప్రయోగి

GEMINI TRADERS (APW)
LAJPAT MARKET,
P. BOX. 1607, DELHI-6.

వే న వి లో
చ ర్మ ము న ఖ
గ లు గు

ఖా ధ అ ని వా ర జ ఖ

స ల్ ఫర్

ఉష్ణధీతృత టాయిలెట్ సోపు మొటిమలు, చమటకాయలు, యితర సామాన్య చర్మ బాధలను త్వరగా ఉపశమనము కలుగ జేయును.

BENGAL CHEMICAL
CALCUTTA BOMBAY KANPUR

మనిషి - మిత్ర

18 వ పేజీ తరువాయి

అన్నాడు నిరంజనం.

ఉత్కిర్తి వద్దారు హోటాని వ్యక్తులు.

“అర్థంలేని వ్రాతలు రాయడం ఆయన నొక్కడకే తెలుసనుకుంటున్నాడు కాబోలు. ఈ ఉత్తరం చదువు ఎంత దారుణంగా రాకొందో నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నది బ్రతక లేకకాదు. ఈ బోడి హోదా కోసం అభిమానం చంపుకున్న వెధవని కాదు.

రెండు క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా గడిచిన తర్వాత మళ్ళా అతని కేకల్లో గది దద్దరిల్లిపోయింది.

“చెప్పినట్టుల్లా చేయడానికి మీరు పెంచు తూపు కుక్కనికాదు. నాకూ చిమూ, వెత్తురూ ఉన్నాయి. కంపెనీ ఆయనదైతే కావచ్చు. ఆ కంపెనీకి నేను బాధ్యతకల అధికారి నన్ను మాట మరిచిపోడం దారుణం. నా యిష్టికి వ్యతిరేకంగా నేనే పని చెయ్యను. చెయ్యలేను. రేపు మీ వాన్నకి ఉత్తరం రాయ—తన గౌరవ మిచ్చి నన్ను కంపెనీ వ్యవహారాలు చూడమంటాడో—లేక ఈ ఉద్యోగానికి తిరోదకాలు ఇవ్వేయమంటాడో” అని చెప్పేసి ఇంటినుంచి బయట కెళ్ళిపోయాడు.

రేణుకని పిలిచి కామాక్షమ్మగారు, అడిగారు.

“అనలేం జరిగిందమ్మా!”

“నా ఖర్చు” అన్నది రేణుక. ఆ ఉత్తరాన్ని కామాక్షమ్మగారికిచ్చి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది రేణుక. అవిడ ఉత్తరాన్ని ఎగాదిగా చూచి శంక రాని కిచ్చింది. అతను చదివాడు.

“.....వానంద్ గారిలో అన్నావుట మన కంపెనీలో ఏ ఉద్యోగమూ ఖాళీ లేదని. నాకు చాలా బాధని పించింది. ఆయన ఆసీనరు. అందునా ముందు ముందు ఆయన మనకు చాలా పనులుంటాయి పానం, సువ్వన్న మాటకీ ఆయన ఎంతో విచారిస్తూ నాకు ఉత్తరం రాశారు. కాబట్టి ఈ జాబు అందిన వెంటనే వాళ్ళ కుర్రాడికి ఉద్యోగం ఇవ్వు. అది అన్ని విధాలా మంచి పని. కావలసినవాళ్ళని దూరం చేసుకోడం తెలివి తక్కువ. వెంటనే వాళ్ళ కుర్రాడికి ఉద్యోగంపేసి నాకు జాబు వ్రాయగలవు.....”

ఉత్తరం విని ఎవరూ ఏమీ మాటాడలేదు. శంకరం గిరిగబా బయటకు నడిచేడు అన్నయ్యను కలుసుకునేందుకు. అప్పటికే అతను కారులో చాలా దూరం వెళ్ళిపోయేడు.

■ రాత్రి అందరి భోజనాలూ ముగిసిన తర్వాత, ఎప్పుడో పది గంటలకి నిరంజనం వచ్చాడు. అతనిచ్చిన పదినిమిషాలకి మళ్ళా గొడవ ప్రారంభమైంది. ఈ మాట రేణుక తన వాదనని ప్రారంభించింది.

“ఆయన రాసిన డాంట్లో గూడా పెద్ద వేర మేమీ కనిపించడంలేదు మరి” అన్నది రేణుక.

“ఎందుకనిపించాలి? కనిపించదు. నువ్వు ఆ గూటి పక్షిచేగా మరి. మీరు నన్ను కొనుక్కున్న మాట వాస్తవమే గదూ. అందుచేత మీ ఆడుగులకి మడుగు లొత్తడం నా విధి. తప్పుతుందా? ఛీ.....వెధవ జీవితం”

“లేనిపోనివన్నీ మీకు మీరే అపాదించుకుని బాధ పడటం బాగోలేదు.”

“రాణీగారికి కవిత్వ మల్లడం గూడా చాల నొచ్చును. ఎవడో ఆసీనరుట, అపద్ధాంధపుడట, నవోయం చెయ్యాలిటా. వాళ్ళ ఆసీనులో ఆ కుర్రా

డికి ఉద్యోగం చేయించడం ఆయనకి నామర్దాట గానీ, ఆ పనేదో నేను చెయ్యాలిట. తనకి యోగ్యుడనిపించని వాడికి—యోగ్యుడిగా భావించి నేనో దారి చూపించాలిట. నాన్ సెన్స్—ఎవరికీ బుద్ధుల్లేవు.”

“అయిపోయిందేదో అయిపోయింది.....”

గారితో చెప్పి”—

“ఓహో! తమరు నచ్చచెప్పడం, ఆయన తలా దించడమూను. సరిసరి. బాగానేడింది. తమ బెదరానికి కృతజ్ఞుడిని” అన్నాడు కపిగా నిరంజనం.

మొత్తానికి ఆ పూట దంపతు లిద్దరూ భోజనం మానుకున్నారు. ఇది చూచి జానకిరామయ్యగారు చొచ్చుకున్నారు. కామాక్షమ్మగారు “ఇలాటి రగడలు రావడం సహజం అన్నయ్యగారూ! అయితే సరిపెట్టుకోవడంలో ఉంటుంది తెలివి” అని అన్నారు.

ఆ మరుసటి ఉదయం కామాక్షమ్మగారు ప్రయాణ మైయ్యారు. వెదుటూ, జానకిరామయ్య గారితో అన్నారు.

“వీలుంటే ఎప్పుడైనా ఒకమాట బెజవాడ పసిరుగా అన్నయ్యగారూ”

ఆయన తలూపారు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు వెళ్ళిన మరుక్షణంనుండి జానకిరామయ్య గారికి లోచడంలేదు. అంతా వెలితిగా ఉంది. దానికి తోడు ఈ ఇంట్లో రగడ ఒకటి. ఆయన మనసు చికాకుగా ఉంది. శంకరాన్ని కదిపి చూశారు. అతనూ వెళ్ళిపోదామనే చెప్పాడు.

■ సాయంత్రం నిరంజనం రాగానే జానకి రామయ్య అన్నారు.

“రేపు మేమూ వెళ్ళాలనుకుంటున్నారా!”

నిరంజనం ఆయన మొహంలోకి చూస్తూ, “ఎందుకని?” అని అడిగేడు.

“ఏమీలేదు” ఆయన నవ్వుతూ అన్నారు.

“సరే.....మీ కిక్కుడ ఉండటం కష్టమైతే అలాగే వెళ్ళండి. నేను చెప్పేదే ముంటుందింక”

“మరోవిధంగా అర్థం చెసుకోవద్దు.”

“అసలు ఒక అర్థమంటూ నాకు తెలిసేట్టేస్తే బాగుండిపోదును. సరే.....వెళ్ళండి. ఇక్కడ మీరు నాలుగు రోజులు గడిపినట్టు తెలుస్తే మానయ్య ఎంత దిగులు పడిపోతారో గదా”

“అవేం మాటలురో నిరంజనం? తప్పు కదూ?”

“ఏ.....ఉన్నమాటే అన్నాను”

“చాలే ఊరుకో. మాటకుముందు నవ్వలా దెప్పి పాడుస్తే పానం, ఆ పిల్లెంత బాధ పడుతుందో గ్రహించావా?”

“నా బాధ మాత్రం ఎవరికీ అవసరంలేదు”

“చూడు నాయనా! చెప్పనలసిన వాడిని కాబట్టి చెప్తూన్నాను. సంసారమన్న తర్వాత అనేకమైనవి జరుగుతుంటాయి. కొన్ని మన కిష్టమైనవి, మరికొన్ని సుతరామూ ఇష్టం కానివిను. మనషికి ముఖ్యంగా కావలసింది ఓర్పు. ఓర్పుకున్నవాడే సౌఖ్యం. నిస్సంతటి వాడిగా చేసిన ఆయనకి నీ బాగా, నీ క్షేమంమే కదా కావలసింది. కళ్ళు ఆయనచేనే ప్రతి పని నీ మంచి కోసమేగదా” అన్నారు జానకి రామయ్య.

“నేనెవరి హితోపదేశమూ వినదలుచుకోలేదు. అతనించేపాటి జ్ఞానం వాకూ ఉంది” అన్నాడు

రకాబంధ యాత్రాగణ

ఈ రకమైన యాత్రాలో జానకరామయ్యగారు కొద్దిగా భార వడిన మాట వాస్తవం. ఆ భారని కప్పిపెట్టుకుని—

“సరే నీ ఇంట్లో.....రేపు మా ప్రయాణానికి మాత్రం ఏర్పాట్లు చెయ్య” అని చెప్పి వచ్చేశారు.

* * *

జానకరామయ్యగారు ఇల్లు చేరానే తెలిసిన హెరమే 3 విషయం—దీనబంధు ఆకస్మాత్తుగా పోయారని. ఈ వార్త వికగానే జానకరామయ్యగారు నిలుపునా కూలిపోయారు. కుల్లి కుల్లి ఏడ్చారు.

మొన్నటివరకూ గుండ్రాయిలా తిరిగిన దీనబంధుని మృత్యువు కడుపున పెట్టుకుంది. ఏ రోగము, రోగిని, లేకుండానే కన్నుమూశారు. మొన్నపున్న దీనబంధు ఇవారే లేదు! ఇది నమ్మలేనంత నిజం. నిజం, దీనబంధు మాస్టారు పోయారు.

ఆయన హంతకా బ్రతికారు. వదిమందితోమూ అవుననిపించుకున్నారు. తను నవ్వుతూ, తన కళ్ళన ఉన్నవాళ్ళని వప్పించేవారు. అంత సహృదయత అంత నిర్మలత్వమూ ఆయన కోక్కరికే లెట్టబడి!

ఇక దీక్షితులు లేరు. దీనబంధు అందర్నీ వదిలి వెళ్ళిపోయారు. గొడుగు దూరమయ్యింది! ఎంత అపుకుండామని ప్రయత్నించినా ఆగడం లేదు దుఃఖం.

ఆ ఇంటికి వెళ్ళి మాస్టే తన కడుపు తరుక్కు పోయింది. ఎప్పుడూ వెళ్ళినా, గంపెడు నవ్వుతో ఆహ్వానించే హితుడూ, స్నేహితుడూ లేడక్కడ. కళాకాంతులు వెదజల్లే ఇల్లు బోసిపోయి ఉంది. ఇంటిల్లిపాదీ గుండెనింపేలా ఏడుస్తూన్నారు. మరి ఆ పెద్ద రోగుకు ఆడవల్లకంటే ఎక్కువగా పరిసరాలు మరిచిపోయి ఏడుస్తున్నాడు. దీనబంధు కూతురు, ఆయన ప్రియత్నాన్ని, ఆయన్నే పైకి తలుచుకుంటూ ఏడుస్తోంది. దీనబంధు భార్యకి స్పృహలేదనట. తతిమ్మా పిల్లలందరూ గోడ వారగా వారిపోయారు. ఇక ఏదోందుకు వాళ్ళకి ఓపికలేదు.

తెలిసిన వాళ్ళందరూ వచ్చారు. ఏదేవాళ్ళని ఓడార్చడం మరచి ఆ సహృదయుని స్నేహితి అనీ, ఆతని అభిమానాన్ని విశాల పుడయాన్ని పాగుతుూ కళ్ళనిండా నీళ్ళు ఎంపుకుంటున్నారు.

మనిషి పోయేడు ‘అతని మంచితనం మిగిలింది.’

దీనబంధు దూరమైనా ఆయన చాయలు దూరంకాక, అమృత సమానమైన ఆయన నవ్వు, తేజస్సు దూరంకావు.

ఇంతమందితోమూ ‘మంచి’ అని పించుకుని, ఇంతమంది గౌరవాన్ని, ఆదరణని పంచుకున్న దీక్షితులు ధన్యుడు.

ఆ పూర్వయ విధానమైన సన్నివేశాన్ని మూచేందుకు మనసాపుక వెంటనే ఇంటి కొచ్చేశారు జానకరామయ్య. ఇంటికొచ్చి తన డైరీలో రాసుకున్నారు. “మా దీక్షితులు స్వర్గస్థుడయ్యాడు భౌతికంగా వాడు మా ముందులేని మాట విశమే—జానీ ‘స్నేహం’—ఈ రోజుతో బ్రతికినంతకాలమూ వాడూ ఉంటాడు.”

ఆ రోజు అగాటుకా జానకరామయ్యగారితో

కాపు వచ్చింది. ఆయన మునుపటిలా క్రతి న్న యాన్ని కట్టించుకునే స్థితిలో లేడు. ఎప్పుడూ ఏదో ఆలోచనలతోనే గడిసేస్తున్నారు. ఆయన మనసులో చాలా విషయాలు తన సంబంధం లేకుండానే తిరుగుతున్నాయి.

పోతే—శంకరం గురించి: తను గుంటూరులో ఉండగానే కాకినాడనుంచి రంగారావు ఉత్తరం రాసేడు. వాలుగు వ్యాకృత ఉత్తరం ముగించాడు.

“వచ్చావ్. వెళ్లావ్. వచ్చింది ఉద్యోగం కొనమైవా, వెళ్ళింది ఎందుకో తెలియదు. కారణం రాయాలని ఉంటే రాయి. లేకపోతే అదీ వచ్చు. నీ మనసు వాస్తవాలని నా వెప్పుడూ లేదు. ఇది మాత్రం నిజం—

రంగారావు”.

ఉత్తరానికి జాబు రాయాలనిపించలేదు.

మధ్యలో ఆగిపోయిన నవలని తిరిగి ప్రారంభించాడు. ఈ వ్యాకృతంతో ఆతను చాలా విషయాలు మరిచిపోయేడు. వాన్న ఆరోగ్యమూ, అన్నయ్య సంసారం, తన ఉద్యోగం—నమస్తం మరిచి మనసంతా నవల పూర్తి చేయడంలో లగ్నం చేశాడు దానికి తగ్గట్టు నవల గూడా వేగంగా, పట్టుగా వదుస్తోంది.

వదిహేమ రోజుల్లో అతని నవల ముగిసింది. ఒక మంచి రచన చేశాననే తృప్తితో గాలి పీల్చుకున్నాడు.

కోరుకున్నది నిజమై, తన ముందుంటే మనిషి తత్తరపాటు చెందడం సహజం. నవల పూర్తయిందన్న సంతోషానికి, ఉద్యోగం దొరిందన్న ఆనందం తోడై శంకరాన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశాయి.

రెండు వెలల క్రితం బెజవాడలో ఒకానొక ఉద్యోగం కొరకు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళి తిరిగొచ్చేడు. ఫలితంకోసం చాలా రోజులు ఎదురు చూచి, తెలిక పోవడంతో ఆశని చంపుకున్నాడు గూడాను. అలాటిది కాస్తా, రాదనుకున్న ఉద్యోగం రావడంతో ఆతను తల దిమ్మెత్తేలా ఆశ్చర్యపోయాడు.

జానకరామయ్యగారు కోడుకు ఆనందాన్ని చూచి సంతోషించేడు. ఆయనే అన్నారు—

“చదువుకున్నవాడికి, వాడి చదువు ఎప్పుటి కైనా పని కొస్తుంది. వెళ్ళిరా! చక్కగా ఉద్యోగ చేసి అభివృద్ధిలోకి రా వాయనా”

శంకరం కళ్ళలో ఆనందం తోడికినలాడింది!

“చివరికి మాటే విలబెట్టుకున్నావురా! యోగ్యతా, అక్షతా గమనించి ఇచ్చిన ఉద్యోగానికే వెదుటున్నావ్. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది” అన్నా రాయన.

ఇన్నాళ్ళూ చిన్నన్నయ్య అవ్వని అర్థం చేసుకున్న సుఖం ఆ రోజు ఒక వర్ష దినంగా భావించింది. చిన్నన్నయ్య గూడా ఒక ఉద్యోగస్థుడయ్యాడని గర్వించింది.

బెజవాడ వెళ్ళిన తర్వాత బోనసం వసతి, మొదలైన విషయాలన్నీ ఎంత జాగ్రత్త తీసుకోవాలో తనకు తెలిసినదంతా చెప్పింది సుఖం.

ఆ రోజే శంకరం బెజవాడ వెళ్ళిపోయాడు. కొత్త చోటులోకి, కొత్త జీవితంలోకి అడుగు పెట్టాడు. (నవీం)

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

నిరాముకాలంలో ఇంటిలో హోస్పిటల్

ట్యూబ్ వద్దలా చోమియోపతి

వదిని, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రర్

కాలేజివద్దా డిప్యూటీ సాండర్.

ప్రాప్యెట్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College,

(APW), JULLUNDUR CITY

RATNAM'S N-OIL

(వై హాకట మాత్రమే)

అంగనరముల. బంటిపానల చెంది, చిన్నదైనా ఏదో తిరిగి యధాప్రకారం అయిపూర్తి పొళ్ళ మనుభవించుటకు 50 పంక్తి వ్రాపాతి గుడి. 1 పీసా రూ. 10/-లు వి. పి. 1-50. కావలసినవారు ఎక్కన్ను వంపేది. ఇందులో పెప్టోజ్ రకం అర్థంలు గుణమునకు రూ. 25-00 లు వి. పి. రూ. 2-00.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్, ఆజంపూరా మార్కెట్ వద్ద,

హైదరాబాద్ - 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ఆరోగ్యంతో

కళకళలాడే

చిన్నారిపాపలు

ప్లానిటాబ్ కు వ్యత్యాసము

• మమృకము • మలభమ. • తర్కువే తిర్పు మీ దాక్తురున లేక దిప్. పి. క్లినికల్ సంగ్రహించండి

HIND CHEMICALS LTD., KANPUR

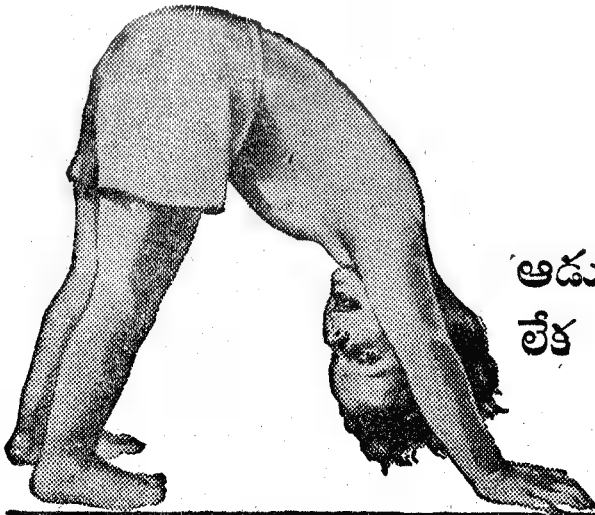
మీకు చాలా ఉపయోగం

తేలు కుడితే కిచ్చీలో కుంకుడుగింజవప్ప నమరితే బాధ వెంటనే పోతుంది. నిత్యజీవితాని కుంకుమోగించే ఇలాంటి 200 అద్భుత రహస్యాలు 'చేతిపనులు' పుస్తకంలో ఉన్నాయి. అతి తొక్కిగా మంచిబలానికి, పిప్పివంటి పోటుకి, మొటిమలకు, మూలశంఖకు, శరీరనొప్పలకు, నరాల జలహీనతకు, గుండె బలానికి, వాలాన్ని పోగొట్టేవి, ఇలాంటివన్నీ మలుపుగా, స్వంతంగా చేసు కొనే వద్దతులందున్నాయి. ఇంకా అత్తర్లు, తలమానెలు, నబ్బు, ప్లస్టర్, టూత్ పేస్టు, బొడబట్ట, మొదలయినవన్నీ చేసే వద్దతులున్నాయి. 'చేతిపనులు' అనే ఈ పుస్తకం చాల ఉపయోగ మైనదిగా ఉన్నదని 3-8-52 ఆంధ్రప్రభ ప్రాసించింది. వెల రు. 3-50 నల్ల. పిమ్మ థర్బులు ఉచితం. ఇవి క్రిందివోట మాత్రమే దొరుకును. దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, వాస్తే. వి. పి. పోస్టులో వెంటనే మీకుకూడా ఒక పుస్తకం వంపబడును.

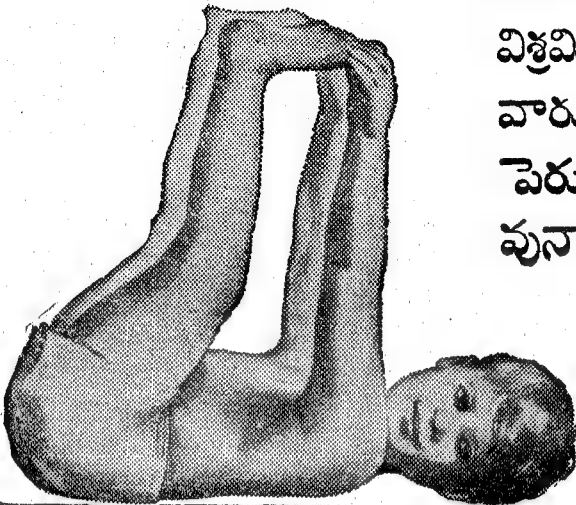
—SWASTIK—

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

తమ రచనలతో కాక విడిగా స్టాంపులు పంపే వారి రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన.

అడుతున్నా
లేక

విశ్రమిస్తున్నా...
వారు సర్వదా
పెరుగుతూనే
వున్నారు!

కల్లానా-డి

విటమిన్ లో అలవర్తకమైన కార్నియం
కాబోడి కల్లంకు, పిల్లరినెంత కల్లంకు, పెరిగే శక్తులకు

కల్లనా-డి పిల్లలు వేగంగా పెరుగుతారు. ఆ నమయంలో, అలవైన వల్ల, ఎముకలకోసం, శరీరానికి కావలసిన అంకొసం పిల్లలకు కల్లానా-డి కావాలి. అంచేతనే మీరు పిల్లలకు పెరిగే నమయంలో కల్లానా-డి ఇవ్వాలి. వనందైన దుదిగం కల్లానా-డి, విటమినులతో అలవదిన పరిశుద్ధమైన కార్నియం... అంటువ్యాధులను ఎదుర్కొనడంలో కార్నియంను మరింత బాగా పండిత వల్లందంలో, అద్భుతమైన అవస్థలకు యివ్వడంలో సాయపడుతుంది. మీ పిల్లలకు కల్లానా-డి యివ్వండి. కొత్త కత్తి, ఉల్కాహంబో వాడు అడు కొనడం చూడండి.

GR.KD.60.TBL

7 వ పేజీ తరువాయి

అయిన అయిన తమ అలోచనలను మరి అయోమయం చేసుకుంటున్నారన్నమాట. మహాత్మా గాంధీ కాలంలో ఏ పద్ధతిలో అనుసరించారో అది వస్తుగించటం వివా, ఏ పార్లమెంటరీ రాజ్యాంగంలో ఏ నూత్రానుసరించి, పార్టీ పెద్దల సంఘంకు మంత్రివర్గ నిర్మాణంలో జోక్యం కలిగించుకునే హక్కు వస్తుందో ప్రధానమంత్రి చెప్పలేదు. ఈ పద్ధతి ఏ కమ్యూనిస్టు దేశంలోనో జరగాల్సిన విషయం గాని, ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులు పుట్టి పెరిగి పైకి వస్తున్న దేశంలో జరగాల్సింది కాదు. భారత పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యానికి సంబంధించినంత వరకు కాంగ్రెస్ అధిష్టానవర్గం అనేదానికి అధికారబలం అనేది లేనేలేదు.

కాంగ్రెస్ అనుసరిస్తున్న ప్రజాస్వామ్యం స్థితి ఇలా ఉంది.

* * *
ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే సామ్యవాదం పైపు పురోగమనాన్ని నిరూపించటం ఎలా అనేదే? కాంగ్రెస్ సామ్యవాద భృజం చేపట్టి వదేళ్ళయింది. ఈ వదేళ్ళలోను సాధించిన ఘనకార్య మేమిటిటా? ప్రభుత్వరంగంలో ఏవో పది ఉత్పత్తి వ్యవస్థలు స్థాపించినంతమాత్రాన సామ్యవాదం కాదు. దీన్ని రెండు రూపాల్లో తేల్చుకోవాలి. సాధించినవి, సాధించాల్సిన వాటికి మధ్య గల అంతరం ఏమైనా తగ్గిందా అనే దొకటి. వర్గ వర్గరహిత సమాజానికి దారిపెంచేందుకు వీలుగా అవకాశ సమానత్వం సాధిస్తోందా అనేది రెండోది. కాంగ్రెస్ మార్కు సామ్యవాదం వి. ఐ. పి. (అతిముఖ్య ప్రముఖ వ్యక్తులు) వర్గాన్ని కన్నాదాన్ని సృజించిందని ఇదివరకే చెప్పుకోవలసి జరిగింది. వాళ్లు కాంగ్రెస్ జాగీర్దార్లు, కాంగ్రెస్ కోటిశ్వరులు, కాంగ్రెస్ పెట్టుబడిదార్లు. కాంగ్రెస్ క్రమపద్ధతి పథకాల పరిపాలన లోగడ కనీసం ఎరుగనంతగా సంపత్తి సంతటికీ ఓ ఇరవై కుటుంబాల చేతుల్లోకి తెచ్చి పెట్టింది. ఇంకో ప్రక్క అవసరీ నూటికి 500 పాళ్లు పెరుగుతూ ఉంది. దేశం కావాలనుకుంటున్న వాటిలో మొదటిది సమర్థవంతమైన పరిపాలనం. ఇది మన దేశంలో ఎలా ఉందో అనే విషయం ప్రపంచ బ్యాంకు తన నివేదికలో ఇలా పేర్కొంది.

“ప్రభుత్వోద్యోగుల (పబ్లిక్ సర్వీసెస్) లోపల బయటా కూడా అసగత్య ప్తి కనిపిస్తోంది. ఉత్పత్తి ప్రమాణాలు పెంచాలనుకుంటే, ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలోనూ, దాని సాధుల్లోను చాలా అతి ముఖ్యమైన మార్పులు అవసరంగా కనిపిస్తోంది,”

అయినా పాత వర్గం కిందితయినా మూలము ఇంకావలసి ఉంటుంది ముందుకు

పరాక్రమవంతులైన మన జవాన్ల కోసం పొదుపు చేయండి!

ఇప్పుడు! మా ప్రేయమైన లోమ ట్యూబ్

ప్యాకింగ్ రోకూడా లభించుచున్నది

- చింది పోడి
- పొడి పోడి
- క్రీమ్ పోడి

కొత్త జిగడగండి గమక వసతికంటే మరల మంచిది

బోర్ పిల్లలు తరలించి దానం దాని: ఎమ్.ఎమ్. అంబేద్కర్, అహమదాబాద్. 1
■ శంఖ: ఏ. పరోక్షమి అండ్ కో., బొంబాయి-2

మా స్టాంపులు మెసర్స్ జె. బిల్బాయ్ అండ్ కంపెనీ 260, చె నాబజార్, మదరాసు.

‘అంగ్రహద్రిక్ జాతకలిక’లో ప్రతు రెండు ఇండియన్ ఇంకో వేసిన కార్డులు మాత్రం పంపాలి. సాధారణంగా 4" X 2", 4" X 4" చిత్రాలు వర్తి కలలో పడుతూ ఉంటాయి.

కాంట్రా సెవ్
(గర్భనిరోధిని)
36 మాత్రలు తినిన 11 నెలలు వరకు గర్భము రాదు.
అపాయము లేనిది.
దర పోస్టేజీతో రూ. 8-60 న పై మందుల పాపుల్స్ అడగండి.
తయారు: రెస్టోర్ లేబోరేటరీస్, కలకత్తా - 13.
ఏజెంట్లు:
N. గోపాలరావు & కంపెనీ పార్కు రోడ్డు, విజయవాడ-1.

జామ్-బుక్
శమనపర్చి మాన్యును!
మీరు జామ్-బుక్ వాడతే శరవశత మంటి నెట్టి, ఎందుకనగా, దానిలో ఎన్నెవడిన మూలికా అంటునిరోధక ఉపద్రులు గలవు. శరవవాపులకు, శంగడ్లి వొడ్లు వొచ్చులకు, రోక ప్రసర్యయిత జామ్-బుక్ ను వాడండి. అయింకో మెంటి జామ్-బుక్ మీకు శతక శమనము గలుగును. దీనిలో మంటి క్రొవ్వలు మానెలు లేవని గ్యారంటీ చేయబడినది.

Zam-Buk
జామ్-బుక్ మూలికా జామ్
ఇది మందుల వ్యాపారులందరివద్దను దొరుకును. ఏ.ఇ. పుర్ పోర్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి.
మద్రాసు స్టేటుకు సోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మెసర్స్. మోతి ఓ కం, మద్రాసు-3.

“భరణిపిచ్చు” రెండు పాటలు రికార్డింగ్

భరణి పిచ్చువారు నిర్విస్తున్న తాళా సాంఘిక తెలుగు చిత్రంను పి. వారాయణరెడ్డి వ్రాసిన రెండు పాటలను భరణిస్వామియ్యోలో భానుమతి పాడగా రికార్డు చేశారు. సంగీతం—ఎం. బి. శ్రీనివాస్. సంగీత పర్యవేక్షణ: భానుమతి, రచన: పిచ్చేశ్వర రావు, తాళం: అన్నయ్య, కళ: రాజేంద్రకుమార్, కూర్పు: రాజన్, నిర్మాత, దర్శకుడు: పి. రామకృష్ణ. ఇటీవల ఓ రోజుల పాటు వాహినీ స్టూడియోలో జరిగిన మూటింగ్లో యన్. టి. రామారావు, భానుమతి వాగయ్య, కన్నాంబ, ప్రభాకరరెడ్డి వానంతి, పాల్గొన్నారు.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ వా న వీ పి క్చ ర్సు

వానీ పిచ్చువారు “పిదంపాల్లు” చిత్రాన్ని తీయడానికి ప్రిస్తున్న పని పూర్తి చేస్తున్నారు. ఈ చిత్రంలో హీరోగా యన్. టి. రామారావు, సంగీత దర్శకుడుగా మార్షల్ వేణు, దర్శకునిగా పి. యన్. రావు ఉంటారని తెలుస్తుంది. నిర్మాత—కె. వెంకటేశ్వరరావు.

‘తోబుట్టువులు’ రికార్డింగ్

సాధనావారి “తోబుట్టువులు” చిత్రానికి భరణి స్టూడియోలో అక్టోబరు 27 వ తేదీ

“మహా భారతం”లోని ఒక పద్యాన్ని మాధవరావు పాడగా రికార్డు చేశారు సంగీతం. పెండ్యం వాగేశ్వర రావు, దర్శకత్వం. రావీ చాణక్య, నిర్మాత డి రామయ్య నాయుడు, అనెసియేట్ ప్రొడ్యూసర్ జి మల్లారావు.

శ్రీ|| శే|| సి. ఎన్. ఆర్. (గత సంచిక తరువాయి)

పి. ఎన్. ఆర్. కృష్ణుడుగా, సారంగధరుడుగా ఎక్కువగా వేషాలు చేశారు. పాదుక, రామదాసు, తులాధారం వీరి యితర నాటకాలు.

నటులే కాదు పేరు, చక్కని నటనాల్గురులు కూడా. నటుడు రఘురామయ్యగారిలో వీరి పరిచయం దేశానికి చక్కని—చిక్కని పిట్ట కథను కల్పించి, పదలించి. రఘురామయ్యగారు మరాఠీవాణి సంగీతానికై మధనపడుతూ సి. ఎన్. ఆర్. ను సలహా అడిగేరు. వీరికి చక్కని ఉపాయం చెప్పారు. “ముక్కుపాదుం పీలిస్తే మరాఠీ సంగీతం బాగా వస్తుందన్నారు”. అలా చేస్తే గొంతుకలాగా గమకాలు తిరుగుతుందని రఘురామయ్య అలాగే చాలా రోజులు పాడేరు చివర కొకనాడు పి. ఎన్. ఆర్.ను రఘురామయ్య కలుసు కొని మీరు చెప్పినట్టుగా ముక్కుపాదుం పీలుస్తున్నాను. కాని, గొంతు పాదన కాలేదన్నారు. పి. ఎన్. ఆర్. పప్పుగా పప్పుతూ “అది కాదోయ్! రఘురామయ్య! ముక్కుపాదుం పీలిస్తే సంగీతం రావడం ఏమిటోయ్? నాకు కానలసివస్తుంది పద పరా చేస్తూంటామని” అన్నారు. అమాటకు రఘురామయ్యగారు కదుపు చెక్కింద్యేటట్లు నవ్వి నిజం తెలుసుకున్నారు. పి. ఎన్. ఆర్. ఎక్కడుంటే అక్కడే సందడి. అందరిమధ్యా ఉంటే ఇక చెప్పనక్కరలేదు. పూనాలో “నరకాసురపథ” చిత్రం తీస్తున్నప్పుడు విజయవాడ మారుతి టాకీసు అధినేత శ్రీ పోతెన శ్రీనివాసరావు రఘురామయ్యచేత పాదుంపట్టు మానిపించెంతవరకు ఈ అలవాటు తగ్గలేదు

పి. ఎన్. ఆర్. “తులాధారం” నాటకం బెంగళూరులో మాతాక సాగర్ మూవీటోన్ (బొంబాయి) ప్రాప్రెంటిసర్ శ్రీ సాగర్ పటేల్ వీరికి రూ. 10,000 — యిప్పడానికి బొంబాయిలో పిచ్చుకు తీయడానికి అప్పగించేరు

మాగంటి బాపిపిడుగారి ప్రోత్సాహంతో “తుకారాం” నాటకం ప్రారంభించారు దేశం మీద విజృంభించారు దీనిలో వీరు చేసిన అమూల్య కృషికి దేశమంతటా అఖండ శ్లాఘి బహుమతిగా లభించింది. వీరి నట జీవితంలో ఇదొక పెద్ద గీటురాంబు. దీనికి పై స్టాయిలో కొంత కాలం తర్వాత శ్రీ టాండ్ల దర్శకత్వాన వీరు వెండితెరపై “తుకారాం” గా కన్పించి సర్వ జనామోదరణ పొందగలిగేరు.

కలకత్తా నుండి “నక్కుబాయ్” చిత్రంతో నటించేందుకు, వేరే పిచ్చు (మద్రాసు నుండి) “సీతారాజు” లోను నటించేందుకు అప్పగించ బడ్డారు.

కాని, మొట్టమొదటి సారిగా “దాసదీ పస్తాపాచారం” చిత్రంతో కృష్ణుని పాత్ర చేశారు. వీరికోసాలు పి. ఎన్. ఆర్. శు కూడా ఈ చిత్రంలో క్రమే తక్కు. ఈ చిత్రం

‘మారని మనసులు’ లో చేవిక.

‘శ్రీ క న క దు ర్ణ మ్మ’ రాక్యుమెంటరీ చిత్రం

యన్. కళ్యాణరావు అండ్ కంపెనీవారు అక్టోబరు 26, 27, 28 తేదీలలో విజయవాడ వెల్లి ఇండ్రోలాడ్రి వర్కతంపై “శ్రీ కనక దుర్ణమ్మ” రాక్యుమెంటరీ చిత్రం తీశారు విజయవాడ పూర్వ పరిశ్రమ తెలుపుటకు కొన్ని ముఖ్య ప్రదేశాలు కూడ చిత్రీకరించబట్టు నిర్మాత తెలియజేస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి డా. బి. కుట్టి, దర్శక, నిర్మాత యన్. కళ్యాణరావు.

నుండి రికార్డింగ్ చేశారు. సంగీత, దర్శకుడు మోహన్ దాస్, నిర్మాత, దర్శకుడు: పి. రంగనాథ దాస్.

ఈ చిత్రంలో పిచ్చి, జమున, శారద, కాంత కుమారి, యన్. వి. రంగారావు, జగ్గయ్య, కాంతారావు, నలం మొదలగువారు నటించారు

“రాముడూ - భీముడూ”

రికార్డింగ్

మరణ ప్రాణస్థులకు ముక్కు సాంఘిక చిత్రానికి నాటక టాకీస్ స్టూడియోలో

కోరింపూర్లో తీశారు. ఈ చిత్రానికి రచయిత పసుమర్తి యజ్ఞనారాయణగారు. పినిమా రంగంలో మొదటిసారిగా యీ చిత్రంలో నటించి, ఈ చిత్రం తాలూకు డబ్బుతో పొన్నూరులో ఇల్లు కొన్నారు. అది 1935 సం. రం.

సన్నిహితులకు సహకరించి, ప్రోత్సహించి ముందుకు నడిపించడంలో పిరికి వీడే సాటి.

పేకేటి, వడ్డనాథం, బాలకృష్ణ, వడ్డమాని విశ్వనాథం మొదలగువారు పిరితో కలిసి అనేక సంవత్సరాలు నాటకాలు చేశారు.

1938 సం. లో. పిరి ఆరోగ్యం మందగించడం ప్రారంభమయి సుగర్ కంప్లెయింట్ వచ్చింది. ఆయనా పిరి కళాకృషిలో ఏ మార్పు రాలేదు. తర్వాతనే పి. పుల్లయ్యగారి "వెంకటేశ్వర

మహాత్మ్యం" లోనూ, "జయప్రద" లోనూ, రాజా శాండ్ గారి "చూడామణి" లోనూ, భవాని వారి "చండికతోను" — "తల్లిప్రేమ" లోనూ ముఖ్య పాత్రలు ధరించి, చిత్ర విజయాల్లో జాక, చిత్ర రంగ విజయానికే చాల దోహదం చేశారు. పిర్ల "సుమిత్ర" లో వేసిన వేషం యింకా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కులు మరువరానిదే.

నోపిన్ అమోఘంగా చనిచేసే పెయిన్ బామ్

సరిగ్గా వాడి సత్ఫలితాలు పొందండి

- ➔ నోపిన్ ఎంతో సుమనంగ వుండి నొప్పిల యిట్లు పోగొట్టును. చెమట వట్టి చీకాకుగా వాడగా వుండదు. తేడా తనిపెట్టుండి.
- ➔ నోపిన్ ఎల్ల చక్కనిద సాక్కు లెక్కదు. చి గిట, చూడవుండదు. మందు అలవాటేమీ అవదు
- ➔ నోపిన్ లో ఓషధులు ప్రభావ వైద్యులు కొత్తవెల్లూ వరిశోధించి చేర్చినవి. సీక్ ట్యూబులో వున్నందున ఎన్నడూ తాజాగా వుంటుంది.

నోపిన్

పెయిన్ బామ్

CNF-247L-63

డీ కలకత్తా రెమికర్ కం. లిమిటెడ్, కోల్కత్తా-29.

కోటానుకోట్లు వాడుక చేసారు

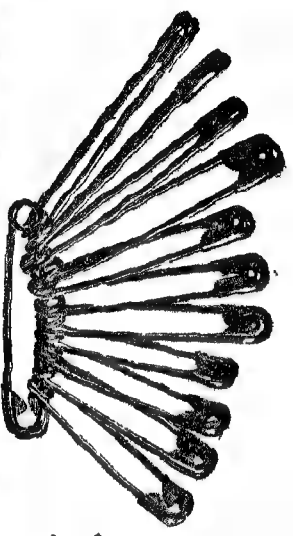
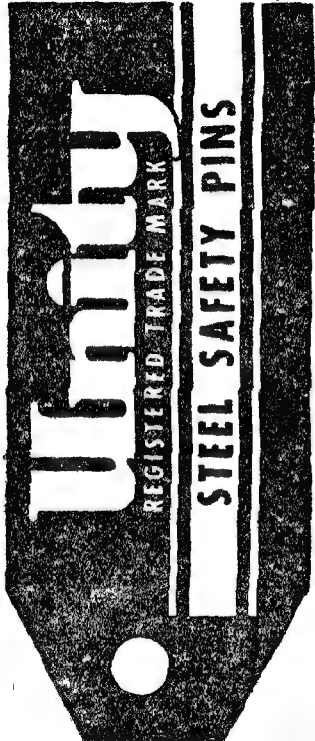

నిద్రవ్వరా ఒక బ్యాట నోపిన్ ను అందుకొంటుందో వుండకొంది.

యూనిటీ

సేస్టి పిన్నుకు బదులు మరొకటి లేదు

'యూనిటీ' రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్
శార్జి గుడ్ మన్ లిమిటెడ్ వారి;
రిజిస్టర్డ్ వాడుకదాత.
గెస్ట్, కీస్, విలియమ్స్, లిమిటెడ్
— కలకత్తా - బొంబాయి - మద్రాసు - మ్యా థర్

- * సాదారేని నాణ్యత
- * తీయగా చేయబడ్డ సై టింగు
- * సూది మొనలు
- * దట్టమైన ప్లాస్టిక్ వికెర్ స్పేడ్
- * ఒకదోరకపు పినిన్

UNION

1940 సం. లో మద్రాసులో తేనాపేట—
వెంకటరత్నం రోడ్లో ప్రస్తుతం వారుంటున్న
యింటిలోనే అద్దెకు దిగారు. వారి ఆఖరి క్షణం
వరకూ దానిలో నివసించి, అందులోనే వరమవ
దించేరు

1946 సం. లో ప్రస్తుతం సినిమా
రంగంలో ఆరితేరిన మేకప్ మేన్ భద్రయ్యను

బాధగా అసహ్యంగా ఉండే తామరనుంచి బయటపడండి!

తామర వుండేచోట అమృతాంజన్ వారి డెర్మల్
ఆయిల్ పెంట్ చేసి చిల్లరగా ఉపశమనం
పొందండి తామరల కలెక్షన్ అంటువ్యాధి
తామర వచ్చినవారు గానించే దుష్ప్రసాదం,
తుండుగుర్లు, వల్లు పెరిగింది విడిగా వుండు
కోవాలి. ఎక్కడైనా తామర వుందని తోస్తే
మెరిచే అమృతాంజన్ వారి డెర్మల్ క్రెలాన్
మర్చిందండి.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి డెర్మల్ క్రెలాన్
పొసిన తర్వాత, గర్భి, దురదలకు కూడా
వారవచ్చు.

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి
డెర్మల్
ఆయిల్ మెంట్

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

18/15 లక్ష్మీ వర్మ రోడ్డు, మద్రాసు-4
కోంబాయి-1, కర్ణాటక-1, న్యూ ఢిల్లీ-1
M/T/4/10/2245

క్రికెటర్లు సి.ఎన్.ఆర్.

పాటలు పాడించడానికి తీసుకువచ్చారు. కాని, దాని
వలన జీవనోపార్జి కష్టం అని తెలుసుకొన్నందు
వలన మేకప్ మేన్ కె. గోపాలరావుగారు ప్రస్తుతం
అశ్వరాజ్ నిర్మాతలు వద్ద సహాయకుడిగా ప్రవేశ
పెట్టేరు. సి. ఎన్. ఆర్. నిరాడంబరులు. వారి
వరకు గుస్తాదానాలు చేశారు చేసినట్లు ఎవరికీ
తెలియదు. వారి ఆఖరి క్షణం వరకు కొన్ని
కుటుంబాలు వారి నాశ్రయించుకొని ఉన్నాయి.

అటు 'సాంఫిక్', 'జానపద', 'వారిశ్రాంతిక్'
చిత్రాలలోనే కాక, ఉదాత్తమైన పవిత్ర 'పానా
జిక్' చిత్రాలలో కూడా పీరియి అందచేసినవెయ్యి.

స్వభావంలోనే కాదు, వీరు పరభాషలో నైవా
ఉదాహరణకు మళయాళంలో 'భక్త వేలె' లో
కుమారుడుగా చేసి ఆశ్చర్య మలయాళదేశంలో కూడా
అమూల్య కీర్తి వాసించేరు.

ద్రౌపది వస్త్రాపహరణంలో కృష్ణుడిగా చేసిన
నటనకు, గృహప్రవేశంలో 'తులనమ్మక్కాయ్'
వాస్తానికి ఎంతో వ్యత్యాసం, ఎంతో సాన్నిహిత్యం
కూడా ఉంది. యువకునిగా, వృద్ధునిగా, హీరోగా,
విల్డగా, విద్యావతునిగా ఎట్టి పాత్ర నయినా
సజీవంగా ప్రాణపలిష్ట చేసిన 'క్యారెక్టర్
యాక్టర్'.

అటువంటి నటుడు, పవిత్రమూర్తి అక్టోబరు
8 వ తేదీ ఉదయం 11 గం. 30 ని. అకు
స్వర్గస్థులు కావడంతో ఆంధ్ర చలన చిత్రరంగా
నికే ఒక పెద్ద రోటు కలిగింది. వారి పవిత్ర
తృకు భగవంతుడు కొంత కలిగించుగాక. ★

—సి. ధర్మారావు

న మీద : అందరికీనచ్చే చిత్రం పెంచినప్రేమ

“బిడ్డ దుండియు దేవకి గొడ్డురాలు
బిడ్డ కనకుండియు పుత్రవతి యుగోద”

అనుకున్న దేవకీదేవి ఒకప్పుడు. తన బిడ్డ పరుల
పంచలతో అన్యాయ ర్యూలు అనుభవిస్తున్నా
'వా బిడ్డ' అని చెప్పుకునే ఆస్కారంలేని తల్లి దాదా
అంతా ఇంతా కాదు. ఆ దేవకి బిడ్డను తన
బిడ్డగా యుక్త వయస్సు వచ్చేవరకు అన్ని అగ
చాట్లు పడి పెంచిన యుగోదకు కృష్ణుడు తన
బిడ్డకాదు, ఇంకొకరి పాత్ర అని తెలిసినప్పు
దామె వడిన ఆవేదనను భాగవతంలో బాగా చదివి
ఉంటాం. మరి తన బిడ్డ కాదని తెలిసి, కన్న
తల్లిని ఒప్పించి తీసుకొని ఎంతో గౌరవంగా మమ
కారంతో పెంచిన ఒక స్త్రీకి, ఆ కొడుకు అనలు
తల్లిదండ్రులవైపు ఆకర్షితు డాతుంటే పెంచిన
తల్లి మనస్సు ఎలా ఉంటుందో 'పెంచిన ప్రేమ' లో
భానుమతి నటించి చూపింది.

ఎ. వి. యం వారు తమిళంలో తీసి, భానుమతికి
ప్రశంసలు, తమకు రాష్ట్ర పతి మేప్పులు సంపా
దించుకున్న 'అణ్ణయి' చిత్రానికి తెలుగు రూపం
శ్రీ కృష్ణ కొయి ఫిలింస్ వారి 'పెంచిన ప్రేమ.'

కథలో ముఖ్యమైన భాగం మొదట్లోనే చెప్పు
కున్నాగనుక ఇప్పుడు టూటిగా చెప్పుకుందాం.
తమకు కాళ్ళింకా పంపానయ్యాగం లేదని తెలుసు

కున్న సావిత్రి (భానుమతి), వేణు (రంగారావు)లు
సావిత్రిమ్మ చెల్లెలు సీత జానకి కుమారుణ్ణి
పెంచుకుంటారు. ఆవధలో ఆదుకున్నారన్న కృత
జ్ఞతతో సీత, ఆమెభర్త గురుస్వామి రంగూన్ వెళ్తారు.
మాతృత్వానికి నోచుకొని సావిత్రిమ్మ మాతృ
ప్రేమతో చంద్రం (హరనాథ్) పెరిగి పెద్ద
డౌతాడు. సావిత్రిమ్మ చెల్లెలు సీత, ఆస్తి పాస్తులు
పోగొట్టుకుని, కుంటివాడైన తన భర్తతో రంగూన్
నుంచి వస్తుంది. చెల్లెలిమీద మమకారంతో సావి
త్రిమ్మ ఆదరించివా, చంద్రంకు సీత తన తల్లి అని
ఎక్కడ తెలిసిపోతుందో అనే భయంతో చంద్రం
సీతా, గురుస్వామిలను కలుసుకోకుండా ఆంక్షలు విధి
స్తుంది. గురుస్వామి సీతలు అనుకోకుండా చంద్రాన్ని
కలుసుకొని తమ బిడ్డని తెలుసుకోవటం జరుగు
తుంది. రోగడ సావిత్రిమ్మకు చేసిన వాగ్దానంవల్ల
తామెవలెంది చెప్పకపోయినా, చంద్రంకు వారిపట్ల
అదరాభిమానాలు పెరగటం జరుగుతుంది.

భయం, అనుమానాలతో సావిత్రిమ్మ చంద్రంను
పెట్టి అరడులవల్ల హృదయవేదనతో గురుస్వామి
మరణించటం, కొన్నాళ్ళకు చంద్రం వేణూజతి
నిజం తెలుసుకొని తన తల్లిని వెతుక్కుంటే
పోవటం, చంద్రంను వదలి ఉండలేని సావిత్రిమ్మకు
ఉన్నాడంద విరుద్ధ ప్రమాద స్థితిలో ఉండగా సీత
పరిస్థితి ఆర్థం చేసుకుని తిరిగి రావటం, చంద్రం
కల్యాణంతో కథ శుభంగా ముగుస్తుంది.

నటీ నటుల్లో రంగారావు, భానుమతి ఒకరి
కొకరు పోటీగా నటించి చిత్రానికి జీవం పోశారు.
విషాదమూర్తిగా జానకి ప్రతిభతో నటించిందనే
చెప్పాలి. చంద్రబాబు, నాగేశ్వరి హాస్యం, కథలో
అతి అనివించే విషాద వాతావరణానికి కొద్ది విరామం
కల్గిస్తుంది.

పేరుకు తర్జుమా చిత్రమే అయినా చిత్రంలో
రెండు విశిష్ట లక్షణాలున్నాయి. తమిళ చిత్రం
లోని సన్నివేశాలను అలా ఉంచుకుండా మార్చి వేరే
స్థలాలలో కూరుస్తూ, కథాకమం తప్పకుండా ఫిన్
బాక్ లో చెప్పించటం ద్వారా కొత్త పద్ధతి నగ
లందించ గలిగిన నిర్మాత, ఎడిటింగ్ శాత ప్రవృ
త్తిగా ప్రశంస నీయంలు. తమిళ చిత్రం చూడవి
వారికి ఇదే అనలు చిత్రం అనిపిస్తుందేమో
కూడా.

తమిళంలో నటించిన నటీ నటులే తెలుగు
సంభాషణలో చెప్పుకోవటం ఇంకో ప్రత్యేక లక్షణం.
దీనివల్ల అనలు చిత్రాన్ని చూస్తున్నామనే భావన
కలగటమేకాక, తర్జుమా ప్రక్రియలో ఉన్న రోపాలను
కూడా ఈ పద్ధతి కన్నే పుచ్చింది. ముఖ్యంగా
'అతనికి అమ్మవు నీవేనా' అన్న పాట వింటూ
చూస్తున్నప్పుడు 'తర్జుమా' భానుమతి పాడు
తోందని అనుకోనే అనుకోం.

సాహిత్య రీత్యా అనిపెట్టి రచన విశిష్టస్థానం
సంపాదించుకున్నా తర్జుమా విధానం అంత సంతృప్తి
కలిగించలేదనే చెప్పాలి. కాని ఉత్తమ శ్రేణి సాహి
త్యాన్నే అందించారు అనిపెట్టి. మొత్తంమీద తర్జుమా
ప్రక్రియమీద ఇంకా కొంత పరిశోధన అవసరమేమో
అనిపిస్తుంది.

మంచి పాటలు, మాటలు, చక్కని నేంగీతం,
బిగువైన కథతో నటీ నటుల సహకారంతో నిర్మా
తల 'పెంచిన ప్రేమ' ఆందరికీ అందుబాటులో
ఉంటుందనటానికి సందేహంలేదు.

“నాగరాజ్” ★

దేశ రక్షణకై ఆయుధాలు ఎంత అవసరమో ఉత్పత్తి కూడా అంత అవసరమే!

**పండిట్
డి.గోపాలాచార్యులవారి**

ప్రవాప్యతం

ఆరోగ్యానికి బలగానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(వై.నెట్) ఐ.ఐ.టి.డి
మదరాసు-17

అక్కడనుండి, అత్యుత్తమ, దాతుదొర్పలము
వరముల బంహీనత, శరీర కృత్యము,
మహాపంచశర కల్పం
హరివి విర్యవృద్ధి కలిగించును.
పీచు 10/- బిస్కూట్ల బుల్బులు 1-50 బడనం
అంగవరములు బంహీనత వేది నన్నగిరి నవా
మదనరిల్ల (వై.మధనకు) సీసా దు. 10లు
చరకాశ్రమం ఫార్మశీ (ఫాన్ 2240)
వందనంవారి నందు - గిరిపిడి
18, నల్లనారాయణపురం, విజయవాడ-3.

వైటా

గర్భాశయ రోగ నివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధిలకు
రోగోధి. ఆరోగ్యమగు నంబాది
మమరణకరేయాని. అన్నివ్యాధి
రక్షకు. పీచు 2.50

త్వరితమైన. నిరపాయమైన. నిశ్చయమైన గృహస్థ దగ్గు నివారిణి

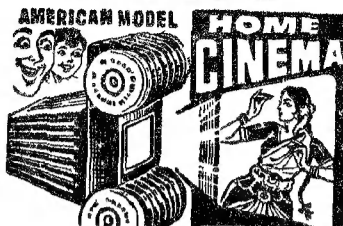
Alembic
గైకోడిన్
టెర్ప-వసాకా

వెండు, కోరింత. వదలని దగ్గులకు
నిశ్చయమైన రక్షకమైన గృహవైద్యము

A 63 278 R. EVEREST

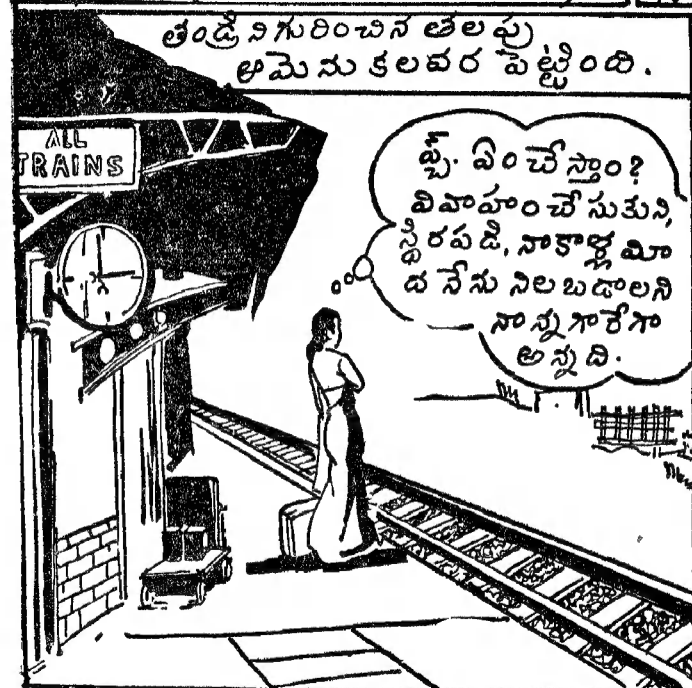
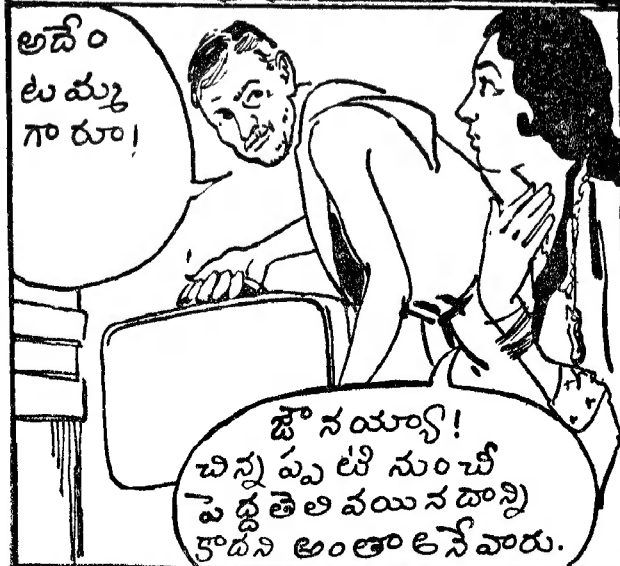
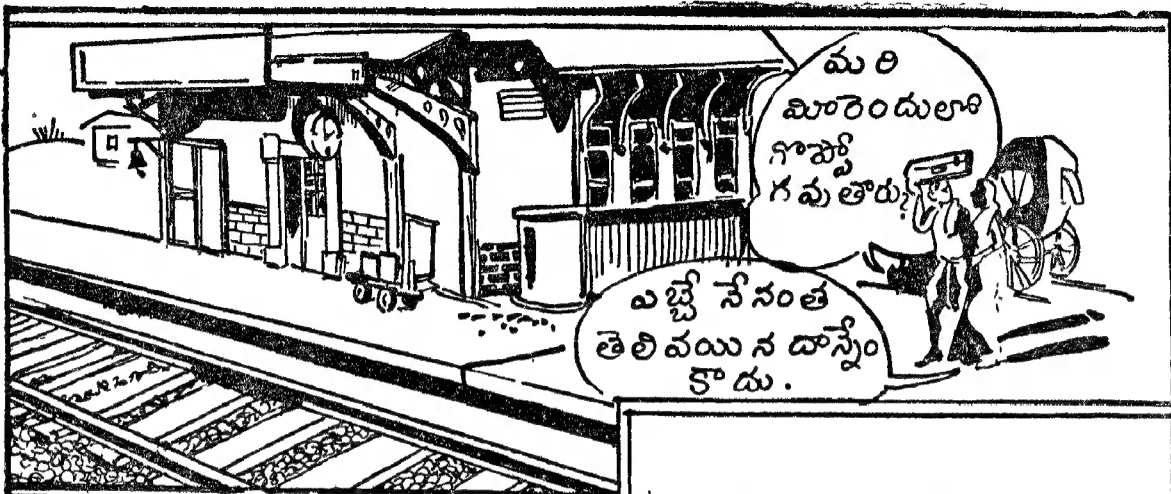
కష్టాలరహితర దెబ్బవాడ

వగం ధరంకంటే తక్కువ
హోం సినిమా

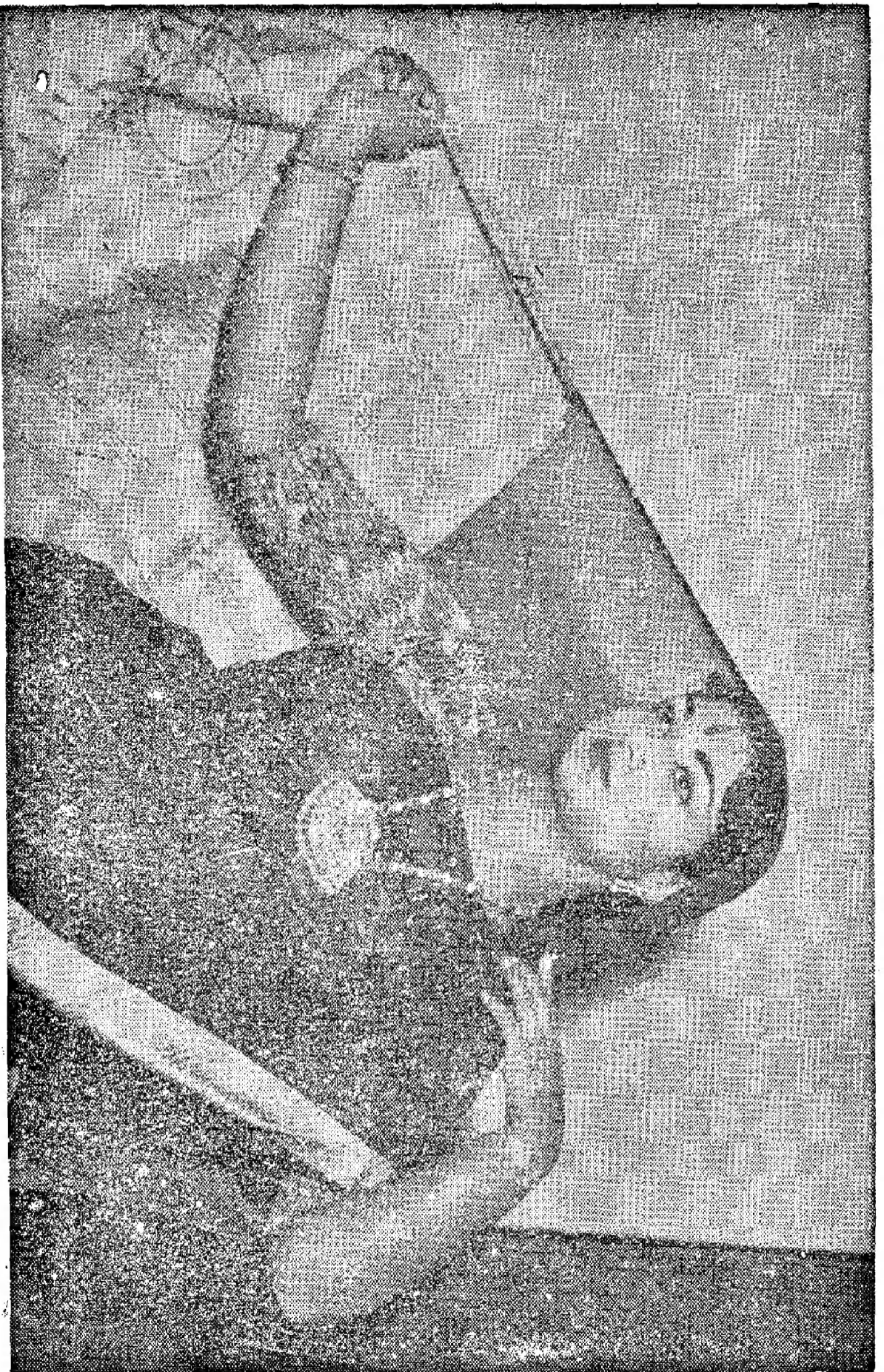

AMERICAN MODEL HOME CINEMA
WAS Rs. 40 NOW ONLY Rs. 15/-

ప్రపంచంలో మిక్కిలి వింతైన గృహ వినోద సాధనం
అరికొత్త పరికరం. మీ అభిమాన తారల గుర్తులు
గలిగించు నటన, ప్రేమ, నాట్యం, హాస్యం, సాహసకృత్యా
లను మీ మిత్రులు, కుటుంబంతో కలిసి మీ ఇంట్లోనే
చూసి అనందించండి. తెరమీద చూస్తున్నట్టు వాస్త
వికంగాను, రంగులలోను చూసి, ఆకృత్యం పొంద
గలరు. ఉపయోగమునకు సిద్ధముగా హోం సినిమా
ఉపరిపిరిలితోబాటు వేరు రు. 15/- వివిధ నల్లు
క్యులలోను ఒక్కొక్క అడవు రీలు రు. 5/-
ఇండియాలో మా వద్ద మాత్రమే అభింతును.
ఫోన్ 21 రు 2/- గొప్ప డిమాండు. ఇప్పుడే డబ్బు
వంచండి. డెలివరీ అందిన వెంటనే ఫస్ట్ మేన్ వద్ద
చెలింపండి. త్వరపడండి. నేడే మీ ఆగ్ధ రును పంపండి.
AMERICAN SUPPLIES STORE
(A.P.M.) 2194, Chitli Kubar, Dehi-6.

ప్రముఖతార సావిత్రి ప్రత్యేక చిత్రం.

విజయ

అందమైన ముఖ వర్చస్సునకు
ఎక్కువకాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రేమి

టాల్కమ్ పౌడర్
